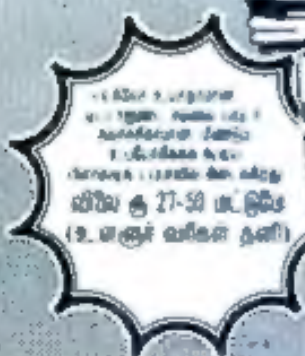

90 நாள்

KALKI 30-11-80

கல்கி

பாய்ன்ட்

புட்டிபுளாஸ்டிக் பாய்

விநாயக ஒப்பீடு
தரத்தை சாத்திரத்திடு.

உண்மையை
நிங்களே கண்டுணர்ப்பு.

சிச்சம் சிறுயாத விஜயன்

“கோவிலக்கம்” என்ற மலையாளப் படத்

தில் படப்பிடிப்பு சென்னை அருகே உள்ள சோழவரத்தில் நடந்தது. அந்தப் படப் பிடிப்பில் பங்கு கொண்ட மலையாள நடிகர் ஜெயன் விபத்தின் காரணமாக உயிரிழந்தார். அந்தப் படத்தில் அவருக்கு ஜோடியான நடிகரும் கமலதாசு கூறுகிறார்:

அன்று எனக்கு இந்தப் படத்தில் ஷூட்டிங் இல்லை. விபத்து நடந்த அன்று காலை அந்தப் படக் கம்பெனியின் டிரைவர் சென்னை யில் உள்ள ஒரு நேரட்டின் முன்பு ஸீப், லார் மோதல் விபத்தில் உயிரிழந்திருக்கிறார். அது நடந்த பிறகும் அவர்கள் படப்பிடிப்பை வைத்துக் கொண்டு சோழவரம் போயிருக்கிறார்கள். இந்தப் படம் பல பெரிய நடிகர் நடிகைகள் நடிப்பது. மது, கே. ஆர். விஜயா, உம்மா, சோமன், ஜெயன், கருமாரன், எருமாரி, பாவன் கே, நாயர் ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள். ஹிந்திப் படமான “வந்த” நான் “கோவிலக்கம்”. ராஜ்குமார் பாத்திரத்தில் ஜெயன் நடிக்க கனியத்தே வேடத்தில் சோமன் நடிக்கிறார். இவர்கள் இருவருமே என்னைக் காதுவிப்பது போல் கதை.

திரைப்பட உலகில் ஜெயனைப் போல் உண்மையான தன்பக்கின்பு பாசிப்பது அரிது. உண்மையான நட்புள்ளதேதோடு, பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காமல் பழகுபவர். என் வீட்டுக்கு ஓய்வு முறை வந்திருக்கிறார். அவருக்கு பிரெட் புட்டிங் என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். ஒருமுறை அவர் வந்தபொழுது அதைக் கொடுத்து நாங்கள் உபசரிக்கவும் அவர் விருந்து அவர் என்று என்னைப் பார்த்தாலும் “பிரெட் புட்டிங்” என்றதற்கு என்று சொல்லி

விடுங்கள் காப்பிட வந்துவிடுகிறேன்” என்று சிரித்துக் கொண்டே சொல்வார்.

இதற்கு முன் அவரை நான் எந்தெந்த “ஸ்கான்” என்ற மலையாளப் படத்தின் படப்பிடிப்பின்போதுதான். அதில் நான் சிறு கௌரவ வேடத்தில் நடிக்கிறேன். எனக்கு ஒரே ஒரு நாள்தான் படப்பிடிப்பு. அந்தப் படம் இந்தப் பேட்டி பிரகரமாவதற்குள் வெளியாகிவிடுகிறது. இந்தப் படத்தில் அவரின் ஆக்ரோஷமான அந்த சமயம் அழகான சண்டைக் காட்சிகள் காணலாம். குப்போட்டுக்கொள்ள இவருக்கு என்னுடைய பிடிக்காது. எனதையும் நானே சொல்கிறேன் என் பார். நமது ஒப்புதலுக்குக் கூட்காத் திராமல் செய்யத் தொடங்கி விடுவார். நடாளி விருந்து 30 மைல் உள்ளே சென்றால் அடர்ந்த காட்டிலிடைபே ஒரு நீர்நீர்ச்சி இருக்கிறது. காரியம் நெருங்க முடியாது. நீர்ப்பீர்தான் போக வேண்டும். ஒரு சிறு குளத்தில் நான் இறங்கி நிற்பது போல் காட்சி. அங்கிருப்பவர்கள் எப்போதும் “ரொம்ப தூரம் கமலத்தை நோக்கிப் போகாதீர்கள்; பயம் கரமாவ ஆழம்” என்று எச்சரித்தனர். நன்னீர் என்றால் நடுங்கும் நான் ஆழமென்று சொல்லிவிட்டால் கம்மா இருப்பேன்? கரை ஏறியே திரவேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடிக்க ஆரம்பித்தேன். அன்று இவருக்குப் படப் பிடிப்பே இடையாது. ஆனாலும் எனக்காகத் தன்னுக்குள் இறங்கி நான் நிற்கும் இடத்துக்கு அருகில் நின்று “பயம் படாமல் நட. ஏதாவது ஆபத்து வந்தால் நான் காப்பாற்றுகிறேன்” என்று கூறுகிறார்.

நடிப்புத் தொழிலில் ஓய்வு பெற்ற பிறகு ஆளம் அமைதி தரும் ஆசிரமம் ஒன்றை நடத்த வேண்டும் என்பது உலரது ஆசை.

ஜி. வி. சசி: விபத்துக்குக்கும் நெய் லுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டு. “மீன்” என்ற படத்தில் நடிப்பதற்காகக் குளத்தில் மூழ்கி நடிக்க வேண்டும். குளத்துக்குள் மூழ்கி விட்டார். ஐந்து நிமிஷம் பத்து நிமிஷம் மாய்நிறு. “ஆர்.பி. காணோம். ஆட்கள் இறங்கித் தேடத் தொடங்கினார்கள். 150 அடி ஆழமுள்ள குளம். திருமென்று எப்படிப்போ மேலே பிதத்து வந்துவிட்டார். அவருக்குச் சிசிச்சை அளித்தோம். பிழைத்தார். “அக்காடி” என்ற படத்தின் ஒரு காட்சியில் எரியும் நெருப்பினுள்ளே இருந்து நடிக்க வேண்டும். நூறு பக்கமும் நீலாலை புடன் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. “ஜியோ” என்ற சத்தம் கேட்டது. இவரைக் காணவில்லை. பிறகு பார்த்தால் மூலையில் மால்கிக் கிடந்தார். உடனே சிசிச்சை அளித்துக் காப்பாற்றினோம். மூன்றுவதாக சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்திலிருந்து லெம்பு வரும்போது இவர் காலுடன் ஒரு ஹரிமோதி கார் அப்பளமாகி விட்டது. அதிலும் இவர் எப்படியோ தப்பி விட்டார். எங்களுக்குமேயாம் ஒரே ஆச்சரியம். சரி, இந்தத் தீபத்துக்களிலிருந்து தப்பியதால் இவருக்கு ஆபத்து கேட்டது என்று நான் அனைவரும் நம்பினோம். ஆனால் காலன் எங்களை ஏமாற்றி அவரை அதைத் துச் சென்று விட்டான். பேட்டி: “சலன்”

SPECIALISTS IN

Quartz, Electronic, Omega,
Rolex, Rado, Seiko, Citizen,
HMT, Etc.

ONLY

**Sri Jagadeswari Electronic
Service Centre**

17, Ramanathan Street,
T. Nagar, Madras-600017

(Near Mambalam Railway Station)

EHE

Dealers for

Ganesh Fan, Allwyn TV, Fridges, Standard TV, Telera TV, etc., Empire Radio, Transistor and Two-in-one, Cookers, Master Clocks, Ruby Wet Grinder, Moulinex, Steel Furnitures etc.

**EVER BRIGHT
ENTERPRISES**

19, Perambur
Barracks Road,
Madras - 600 012
Phone: 663416

எல்லா
வயதினருக்கும்
எல்லா
தேவைகளுக்கும்
கைத்தறி!

கோ-ஆப்டிக்ஸ்
மாநகரி

கோ - ஆப்.பெ.கஸ்
அறிப்பாளன் நிதியுயர்
32, பாரதிதாசை, திருவல்லிக்கேணி
கேள்வி - 600 005

அருலில் உள்ள
விற்பனை நிலையங்களுக்கு
வருகை தாரீர்!

கனகதாரா

சோதரம்-பலன்

யுத்தமாய் விட்ட காலம் உலகத்தின் எல்லா பகுதிகளிலும் இருப்பது உண்மை. உலகமெங்கும் போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. இந்த நிலைமை உலகமெங்கும் இருப்பது உண்மை. இந்த நிலைமை உலகமெங்கும் இருப்பது உண்மை.

1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது.

1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது.

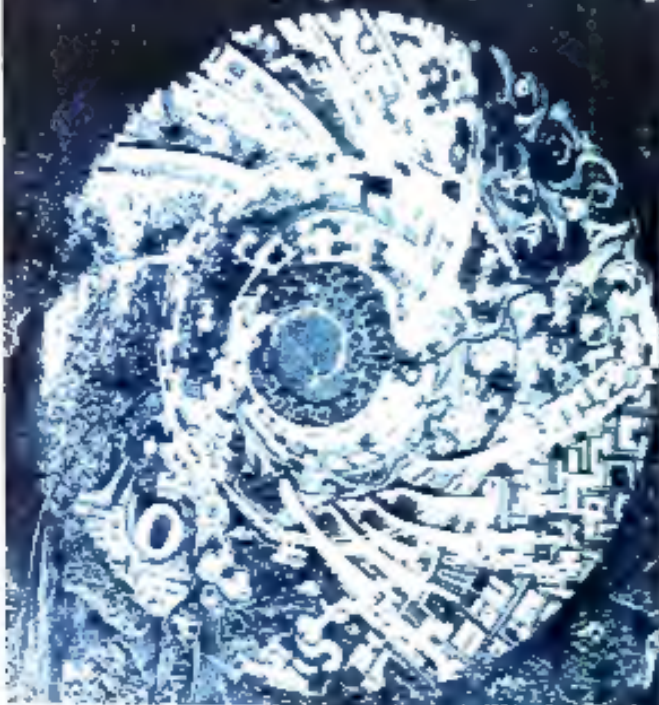

சுதந்திரம் அளிக்கும் தந்தை

இந்தியா 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது.

1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது. 1947 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ல் இந்தியா சுதந்திரமானது.

சிவிராஜ் லீஸுக்கு ஓர் விவசாயச் சட்டம்!

S. M.P. Pillai

S. M.P. Pillai

திரு. பி. ஆர். பரமசிவசுந்தரம்

ஸ்ரீ அரவிந்த மலர்ஷியின் கருத்தில் உலகத்தின் அம்சங்கள் முயற்சியால் உருவான சர்வதேச கிராமமான ஆரோவில் தனது ஆன்மிக மதிப்பை இழந்து சர்ச்சைகளுக்கு இடமளித்து விட்டது.

உயசெல்விலும் பரவித் திடீரும் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் சிட்டுகள் தேசம், பெரூழி, மதம் ஆகிய பாகுபாடுகள் இன்றி அரவிந்த ஆசிரமத்தில் அருவியேயே வந்து தங்கி வாழ் தான் ஆன்மிகத் துறையில் கடுமையான வேண்டும் என்று விரும்புவதன் பழைய 'அம்சம்'யின் எண்ணத்தில் உலகத்தின் இத் திட்டம். 'Paradise'-யின் ஆதரவையும் அச் சர்வதேச கிராமத்தின் நிதி உதவியையும் பெற்று உருவாகத் தொடங்கியது.

முடிவு பெறும் நிலையில் கிராமத்தின் மதிப்பு சுமார் 1000 கோடி ரூபாயாக இருக்கும்.

உயசெல்வின் பய நூல்களும் தாமதம் முயற்சித் தீவிரத்தி் செல்வம். அரவிந்த சோனையட்டியின் நிர்வாகத்தில் 'ஆரோவில்' கிராமம் வளரத் தொடங்கியது. பய நாட்டு அரவிந்த பக்தர்களும் குடிசைகள் கட்டிக் கொண்டு இங்கு வந்து குடியேறி இக்கிராமத்தை தீர்மானிப்பதில் தங்கள் முழுமையாக கடுமையாகத் தொடங்கினர்.

அன்னை இருத்தவரை எவ்விதப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் கிராமமாக வளர்த்து கொண்டிருந்த இப்புவியைத் திட்டத்தில் அன்னை மறைவுக்குப் பின் சோதனைகள். ஆரோவில் கிராமத்தில் வாரும் அன்னை நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆரோவில் கிராமத்தை தீர்விற்கும் பொறுப்பாளர் என அரவிந்த சோனையட்டி நிர்வாகிகளுக்கு மிகையே தமர் திடீரென்று மொத்தம், வசையட்டி; அடிதடி; ஒருவரை ஒருவர் தரத்தித் தரத்திச் சண்டையிடும் நாட்டிகள் போலில் வரவேண்டிய தீர்வு!

இச்சமயத்தில்தான் மத்திய அரசின் அமைச்சர் எட்டம் சிவ திவங்களுக்கு மூன் பிரத்தது. அமைச்சர் உடனடி மன்றத்தின் மூன்றாம் தீர்மானமான எம். பி. திவம் 'ஆரோவில்' கிராமத்தின் முழு தேச தீர்வாகியாக இருப்பார் என்று அரசு ஆணை உதிர்த்து.

தீர்மானமான தேசம் காண ஆரோவில் கிராமத்துக்குப் போயிருந்தேன். பய நூறு ஒக்களுக்கு மேலான நிலம் பரப்பில் பட்டித்து தரிசாகவும், விவசாயம் தரிசாகவும் இருக்கும் இக்கிராமத்தில் எப்படி சதவீதம் பரப்பு தமர் நாட்டு வக்கிக்குள் உள்ளது. மீதி பாண்டிச்சேரி பூமிவம் பரதேசத்தின்.

பாண்டிச்சேரியிலிருந்து சுமார் 15 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது இக்கிராமம். பாண்டிச்சேரியிலிருந்து தேரடியான போக்கு வரத்து வரதி தொடங்கியது. தான் சென்ற நிலம் பெருத்த மதம். ஓர் ஆரோவில் போனேன். குறுகலான பாதை. செம்மண் ளும் சகதியுமான குழாய். குடையப் புரட்டி வகுக்கும் மேல் பள்ளங்கள். மலித வாகனம் பரத்துப்புறத்தித் தீர்வான ஓர் அமைதியை உதிர்த்து. முத்திற் பரங்கன்.

இவ்வந்தத் தாண்டுகும் தீர்வையு பெருத எட்டம்வனாம், அன்னை அலகர், அரங்கம், உணவுச் சாதி ஆகியவற்றால் ஆரோவில் பய கட்டம் ரூபாய் செலவில் ஏராள மான உதவியைக் கொண்டு உருவான இவை சென்ற எட்டம்வனாம்வனம் அரை குறைவாகவே நிதிநிறுவன எவ்வித செல்தி வேண்டியைத் தருகிறது.

மன்றமும் நிதித் தொகுப்படுத்தாமல் கிராமத்தை வெவ்வேறுவனாம் மேல் நாட்டுக்காரர்கள சிவ தம் பத்து ஆய்க்கொண்டிருக்கின்றனர்.

மேலே சென்றும் குடிசை போன்ற தேரத்தின் மிக வசதியான குடியிருப்புக்கள்.

“ஆரோவில் அரசு தீர்வாகத்தைய ஏற்கும் அளவுக்கு வந்துள்ளதே இதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று இங்கு வார்டும் ஒருவரைக் கேட்டபோது, தன்னை ரட் (Riud) என்று அறிமுகப்படுத்திக்கொண்ட அந்த ஜனாபத்துக் காரர் பின் வருமாறு கூறினார்: “இங்கு தற்போது இருபது நாட்களாகச் சேர்த்த கமரர் 500 பேர்கள் வாழ்கிறோம். இந்தியர்களும் உண்டு. நான்கு ப்ரீ அரவித்தரின் பத்திரங்கள். அவை எங்கள் வழிபாட்டுக்கு உரிமையர். இக்கிராமத்தை தீர்மானித்தது எங்களது உடம்புத்தான். அவரவர் நாட்டி விருந்து இப்பணிகளை ஏராளமாக நிதி உதவியும் வருகிறது. ஆளுநரும் இதன் தீர்வாகப் பொறுப்பு அரவித்த சொஸைட்டியிடம் உள்ளது. அவை இருத்தவரையின் தீர்வாகம் சிறப்பாக இருந்தது. தற்போது தீர்வாகத்தில் ஏராளமான குழந்தைகள், ஒட்டைகள்! கட்டிக் காட்டிலும் எங்கள் மீது அவதூறு அளவிடத் தென்கின்றனர். எங்கள் இருக்கிறதே வெளியேற்றவும் முடியவில்லை. எனவே தீர்வாகம் எங்களிடம் இருக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் வாதம். மத்திய அரசு தலையிட்டு தீர்வாகத்தைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டும் என்று நான்கு சிங்களப்பிரதிநிதிகள் இருந்து செய்கிறது. மத்திய அரசு தீர்வாகப் பொறுப்பைத் தற்போது ஏற்றுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது.”

ப்ரீ அரவித்த சொஸைட்டியின் என்ன கூறுகிறார்கள் என்று கேட்ட போதிலே, அவர்களது சேர்மன் திரு நன்னாது இவ்வாத தீர்வாகத்தில் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த பிரதிநிதி தீர்வாகத்தை விளக்கினார்:

“அவ்வாறில் முயற்சியிலும் உருவானது ஆரோவில் கிராமம். இங்கிருப்பவர்கள் ப்ரீ அரவித்தரின் பத்திரங்களாக இருக்கவேண்டும். ஆரோவில்லில் குடியேறும் அவர்களுடையவர்கள் நன்னாத்தையக்கு மத்திய அரசிடம் அரவித்த சொஸைட்டி உத்தரவாதம் அளிப்பதன் பேரில்தான் அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆரோவில் தீர்மானிக்க மத்திய அரசு 80 லட்சம் உதவியது. மொத்தச் செலவில் 5 சதவீதம் மேல் நாட்டு கந்தாபாண்டலின் நிதி உதவியும் உண்டு. ஆயின், இதற்குப் பல மடங்கு அதிகமாக

எப் பணம் போட்டு தீர்மானித்தது அரவித்த சொஸைட்டிதான்! இங்கு வசிப்பவர்கள் அரவித்தரின் பத்திரங்கள், அரவித்த சொஸைட்டியால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு வரப்பவர்கள் என்பதால்தான் பல நாட்டு நிதி உதவியும் வருகிறது. As Vatican is Holy we want Aurville to India என்று இவர்கள் இன்று புதிதாகக் குரல் எழுப்புகின்றனர். இது எப்படி சாத்தியமாகும்?

“ஆரோவில் கிராமத்தில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலானர் தியாய உணர்வுக்குக் கட்டுப்பட்ட நல்லவர்கள். அரவித்த சொஸைட்டியின் உத்தரவாதம் இவ்வாமல் அரசியல் சேஷாக்கு காரணமாக, தேரடியாக மத்திய அரசின் விசா பெற்றுச் சென்ற இரண்டாண்டுகளுள் இங்கு குடியிருக்கத் தொடங்கிய சிறகு போதையாய்தான் கலகங்கள் தொடர்ந்துள்ளன. தற்போது தாரியிக் உணர்வுக்கும், ஆன்மிக நெறிக்கும் புறம்பான செயல்கள் ஆரோவில்லில் நடப்பதற்கும் இதற்குச் சிலபிர காரணம். இத்தகையவர்களின் அவர்கள் நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பக் கோரி தாங்கள் கொடுத்த மனுக்களை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தமிழக அரசு எங்கள் கூற்றில் உள்ள தியாயத்தை உணர்ந்து உதவியாக இருந்தும் தீர்வாகச் சீர்ப்பாடவில்லை.

“கணக்கு வழக்கு சரியில்லை. பணம் கையாடப்படுகிறது” என்று பொய்ப்பிரகாரம் செய்கின்றனர். ஏற்கனவே அரசால் தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகள் இவ்வ. சி. பி. து. உட்பட எந்தப் பிரிவு வேண்டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் மறுதணிக்கை செய்து கொள்ளலாம். அதைச் செய்வாமல் ஆன்மிக கந்தாபாண்டலான ஆரோவில்லில் அரசு ஓர் அவசர ஆய்வாய் ஏற்றது அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதாக நான்கு கூறுகிறோம்.”

பாண்டிச்சேரி ‘பாண்டிச்’ கம்பெனியில் தொழிலக தீர்வாகி திரு. பி. ஆர். பரமேசுவரனார் எதிர்நிதிநிதிகள் அவர் சொன்னது:

“இது தரப்பினிடமேயும் எடுத்து வேறுபாடு என்று வந்தான பிரதிகாராவது தடுமில் புருத்து தீர்வாகத்தைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதனை மத்திய அரசுக்குத் தவிர வேறு யாரால் செய்ய முடியும்? தீர்வாகத்தை மத்திய அரசு ஏற்றது சரியாகத்தான் எனக்குப் படுகிறது.” பாண்டிச்சேரியிலிருந்து வெளியாகும் ஒபிர பத்திரிகையான ‘New Times observer’ என்று ஆன்மிக வார இதழின் ஆசிரியர் திரு. எம். பி. ஜான் சொன்னது:

“மத்திய அரசின் நுழக்கிடு அவசியமானதுதான். ஆனால் அரசு ஏற்ற முறை சரியில்லை. ஓர் ஆன்மிக நிறுவனத்தை அரசு தேரடியாக தீர்வாகிக்கக் கட்டத்தில் இடம் இல்லை. கொள்கையை இந்து அறநெய்யப் பாதுகாப்பு இவ்வாறு மூலம் தர்மகர்த்தாக்களை தியமித்து தீர்வாகிப்பது போன்று மத்திய அரசு துரண்டுகளை தியமித்து தீர்வாகிப்பது தான் சரியாக இருக்கும். காலப் போக்கில் அரசு இதைச் செய்யும் என எதிர்பார்ப்புகிறேன்.”

-சி. சங்கநாயகி

புகைப்படம் : பன்னிருத்தி

“தங்களுக்கு வருத்தமில்லை” மீதுவரின் இன்னும் சிலர் கேட்போருக்கு...
“என்னடா சொல்றே...”
“உட்கு அளவுக்கு மதுவாரின் ரேஷன் திட்டம், வ. வி திட்டங்களும் அளவுக்குப் போதுமானதாகச் சொல்கிறேன்...” - சேவத்தாங்கு சசி

நெடுங்காலமாக உபயோகித்தாலும், கேடு ஒன்றுமில்லை

OSMA 6536 TM

அவருடைய நைலான்
மீன்வலைகள் உறுதியானவை.
நீடித்து உழைப்பவை —
அவரைப் போலவே இயற்கைச்
சக்திகளை எதிர்த்து சமாளிப்பவை

இயற்கையின் தீவிரத்திற்கும் சக்திகளை எதிர்த்து
தினமும் மீன்பிடி செய்வதில் ஆரம்பமாகிறது
நைலான் அளவற்ற வலிமை.

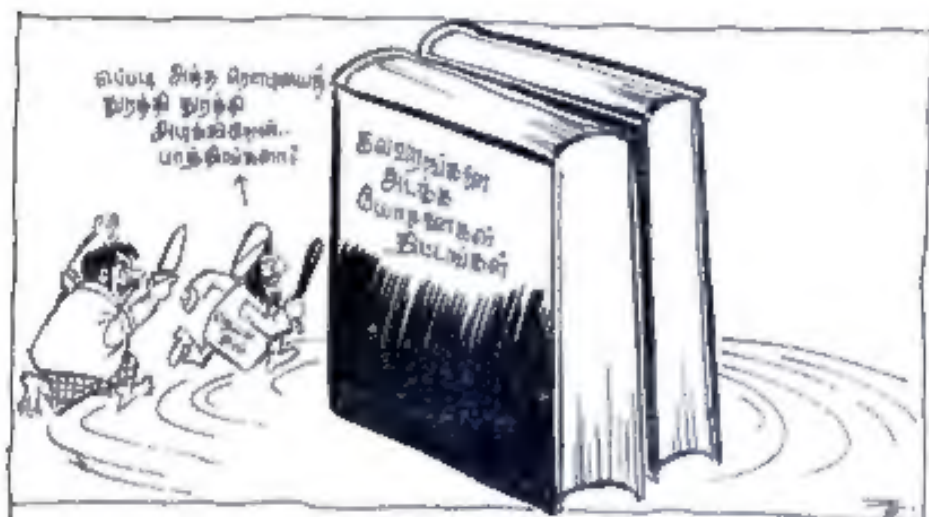
வெற்றி என்பது அழிவம். நன் வாழ்க்கைக்கு
வேண்டியதை சம்பந்திக்கு ஒவ்வொரு வாரமும்
நன் உயிரியை பணயம் வைத்து மீன் பிடிக்கிறார்.
ஆனால் இப்பொழுது... ஸ்ரீராம் ஃபைபர்ஸ் தயாரிக்கும்
குதிரை மார்க்கட்டில்லான் அல்லாத மீன்வலை
இன்னும் மின்னப்பட்ட அவருடைய மீன்வலைகள்
மிக உறுதியாக இருக்கின்றன. கடல்நீர் மற்றும்
கடுமையான வெப்பமிகளும் எற்படும் கேடுகளை
கொள்கின்றன.

இனி அவர் குதிரை குதிரைகள் மீன் பிடிப்பது
பிச்சையே!

ஸ்ரீ ராம் ஃபைபர்ஸ் லிட்.

அகலான் மீன்வலை நூல், அகலான் டபர்
கார்ட் மற்றும் அகலான் மேலாடிங்
படிடர் தயாரிப்போர்.

விஸ்டய்க்காய்

மாண்புமிகு வி. வி. சுக்லா அவர்களுக்கு, வணக்கம்.

விவசாயிகள் விஷம்போல் ஏறுகின்றனவே என்ற கவலை எங்களுக்கு மட்டுமில்லை உங்களுக்கும் இருக்கிறது என்று காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நன்றி! நன்றி! விவசாயிகள் உயர்வைத் தடுக்க அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் மொத்த வியாபாரத்தை அரசு தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் தனியாரை ஒழித்துக் கட்டி விவியோகத்தைக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் நடத்த வேண்டும் என்றும் அரசின் கொள்கையை விளக்கியிருக்கிறீர்கள். சந்தோஷம். தங்கள் மதிப்புத்ததை வாழ்த்துகிறோம்.

அமைச்சர் அவர்களே; எங்களுக்கு ரேஷன் கால அனுபவங்கள் இன்னும் அடியோடு மறந்து போகவில்லை. உணவுடன் கல்வையும் களிமண்ணையும் சேர்த்து உண்டவர்கள் நாங்கள். அந்த அனுபவம் எங்களுக்கு எதிர்காலத்திலும் கை கொடுக்கும். எனவே நீங்கள் கவலையின்றிச் செயல்படலாம். அதே நேரத்தில் நீங்கள் கொள்கைகளை அமுல்படுத்தும்போது மறக்காமல் செய்யவேண்டிய சில காரியங்களையும் நினைவுட்ட விரும்புகிறோம்.

முதலாவதாக "விஸ்டய்க்காய்" என்ற நிறுவனத்தைத் தோற்றுவிக்கவும். வேளாண்மையில், Whole Sale Trade in Essential Commodities Corporation of India என்பதன் கருக்கம்தான் WSTIECCOI. இத்திறுவனத்துக்குப் பல கோடி ரூபாய்தான் தேவை. மக்களின் வரிப்பணம் எதற்கு இருக்கிறது? ஏற்கெனவே மொத்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தனியாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க நேரலாம். இதற்குத் தேவைப்படும் சில கோடிகளை ஆர். வி. யிடம் கூறிப் புதிதாக வரி விதித்துப் பெற்றுக் கொள்ளவும். கொடுப்பதற்கு நாங்கள் இருக்கிறோம்.

விஸ்டய்க்காயில் பணியாற்ற சேர்மன் முதல் பிழைகள் வரை பல்லாயிரக் கணக்கான அதிகாரிகளையும் ஊழியர்களையும் நியமிக்கவேண்டும். இவர்களுக்குச் சம்பளம் தருவதோடு நிலலாமல், காரியாலயக் கட்டிடங்கள் உருவாக்க வேண்டும். அதில் ஏராளமானவர்களை நிறுவுவேண்டும். மேலது நாற்காலிகள், கம்பளங்கள், படுதாக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஆர்டர் கொடுக்கவேண்டும். இவர்களின் வீட்டு வசதிகளையும் மறவாமல், கவனிக்கவும். அப்புவர் காரியாலயம் வந்து போக, உத்தியோகத்துக்கு ஏற்பு கார்டுகளும் ஸ்கூட்டர்களும் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவும். இதற்கெல்லாம் பணம் போதவில்லை என்றால் கவலை வேண்டாம்; நாஸ்க் அச்சுக்கடம் எதற்கு இருக்கிறது? இயந்திரத்தைச் சற்று வேகமாக முடுக்கினால் நோட்டுக்களை அச்சடித்துத் தள்ளிவிட்டுப் போகிறது!

வியாபாரப் பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்ல, விதியோக்கிக் வாரிகள் தேவை. தனியார் வாரிகளை நம்பமுடியாது. விஸ்டய்க்காய்க்கே சொத்தமாக ஏராளமான வாரிகளை வாங்கி விடுங்கள். அன்றாட நுதுத்திலைக்க ஷெட்டுகள் கட்டுங்கள். மலம் பங்குகளை உருவாக்குங்கள். கலப்பை முதல் கடுகுவரை அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அவைத்தையும் சேமித்து வைக்கப் பிறும்மாண்டமான கிடங்குகளைக் கட்டுங்கள்.

இப்படி மிகப் பெரிய அளவில் அரசு மொத்த வியாபாரத்தில் புகுந்தாலும் கள்ள மார்க்கெட் என்னவோ ஒழியாது. எனவே "கள்ள மார்க்கெட் கண்காணிப்பு இலாகா" ஒன்று ஏற்படுத்துங்கள். ரிடயரான உயர் போலீஸ்

1980 மார்ச்சு 30

ரெனத்திரி கார்த்திகை 15

மலர் 39: இதழ்: 18

கல்கி

தமிழ்நாடு நாகரிகம் பற்றி எங்கள் தாளேனும் கும்பிடி பாம்பா - பாருதலை

அதிகாரிகள் பயகுக்கு அநிக் வேலை கொடுங்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான உதவியாளர்களை நியமித்து, காரியாலயக் கட்டிடங்கள், ஊர்கள் முதலியவற்றை யும் கொடுங்கள்.

எங்கேயாவது பஞ்சம் என்றால் உடனே விஸ்டய்க்காய் மீது தான் பழி சுமத்துவார்கள். எனவே யாரும் "பஞ்சம்" என்று மூக்க விடுவதற்கு முன்பாக நீங்கள் கவனத்துக்குப் பறந்து சென்று பார்த்து, "பஞ்சமில்லை என் புரளி" என்று அறிக்கை விட வசதியாக விஸ்டய்க்காய்க்குச் சொத்தமான ஒரு நெல்லி காட்டித் தேவைதான். வாங்கி விடுங்கள்.

நிமரென்று விஸ்டய்க்காய் ஊழியர்கள் நாடு தழுவிய போராட்டமும் வேலைநிறுத்தமும் செய்வார்கள். ரஜஸ்சிங்கி, தாங்கள் கவிர்திற் கரத்தினி போட்டுக் கொள்கிறோம்.

இத்தனை முயற்சிகளை நீங்கள் மேற்கொண்ட பிறகும் விஸவாசி மேலும் உயரும். நீச்சயம்! என்னதும் எங்களுக்கு ஒரு நிரப்பி. விஸவாசி உயர்வாய் லாபமடைந்து தனி முதலாளிகள் அல்லவே; விஸவாசிகள் உயர்த்தும் உட நஷ்டமடைவது எங்களுக்குடைய துணதாய்க் சொஷலிஸ் அரசுதானே என்று மனம் மகிழ்வோம். விஸ்டய்க்காய்க்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை சுருகட்ட மேலும் வரி கொடுக்கத் தயாராவோம்.

ஒன்றுமட்டும் செய்து விடாதீர்கள். விஸ உயர்வைச் சமாளிக்கச் சிறந்த வழி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதுதான் என்று அசட்டுத்தனமாய்க் செயல்பட்டு விடா தீர்கள்! அப்பறம் இத்தனை பாடுபட்டு எழுதிய இத்தத் தலையங்கமே அரித்தமற்ற தாகிவிடும!

வம்பன் லவங்கு	தமயந்தி	
<p>கேரள முதலிலரை கிலிலிலே கேரளா பண்ணினுங்க- ளாமே?</p> 	<p>தம்பி, ரொம்பத் தம்பி! சுகைதாய் மொய்தம்பி....</p> 	<p>மார்டிப் லுண் உடைச்சால் மொந்தடம்கிற மாதிரி சுவர்தந்த விளக்கம்!</p>
<p>லெதாநி சங்க ரீதியா கேரளா பண்ணினுங்க தம்பி தில்லையாய், சுரட்சயல் ரீதியா கூடாது என்கொர்!</p> 	<p>கேரளாவிலே கூலிரமா சூரமிச்சிச்ச கித்த வழக்கம் கேரள முதலிலரைய காக்கிடுந்து!</p> 	<p>வாரீஸ்! யஸ்மாசுரன் கதைதான் ஞாயகம் அரது!</p>

தேவீபாரதேஸ்-கிரௌன்-அனாகா

மீண்டும் தென்னிந்தியம்

சென்னை

வறுமையின்

நிறம்

சிவப்பு

மார்

க.யாசைந்தர்

சென்னை

ELEGANT

வெந்து குளிர்ந்து காபுகள்

4

ரீரீ திசை விட்டுக்குச் சென்றபொது மணி ஒன்பது. அவளும் அருளும் சபர்வாண விட்டுக்குச் சென்று, அவருடன் பேசி முடிப் பதற்குள் நேரமாகி விட்டது.

சபர்வாண அவர்களைக் கண்டதும் விவரி பாட்டில் எழுந்தார். அருள் முதலில் தயங்கி ளுள். ஆனால் காரியம் நடத்தாக வேண்டும். அவர் வழக்கப்படி ராதிகாவிடம் தம் முண்டய கிரீக்கெட் திறமையைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கி விட்டார். அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தன தடுமே அருள் சொன்னவற்றையும் அவர் காதில் போட்டுக் கொண்டார். அடுத்த மாதம் அவர் துரோப்பா செல்ல விரும்பினால், அதற் ளான ஏற்பாடுகளை தனது கம்பெனி செய்யும் என்பதை அருள் தெரிவித்தபொது, அதையும் இயல்பாக நடக்க வேண்டிய ஒன்றுதான் என் பது போல் புன்னகையுடன் இந்த யோச னையை ஆமோதித்தார். காரியம் நடந்ததெறி விட்டது என்று ராதிகா உணர்ந்தாள்.

அவள் விட்டுக்குச் சென்றபொது ராஜ்கு ளுடைய உட்கார்த்து கொண்டு ஏதோ ஒரு புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"ஹல்லோ ராஜ்கு...."

"ஹல்லோ...."

அவன் புத்தகத்தினின்றும் தன் பார் வையை நீட்டவில்லை.

அவள் தன் அறைக்குச் சென்று, உடை மாற்றிக் கொண்டு ஹாஸ்கு வந்தாள்.

"தி சாப்பிட்டாயா?"

"ஹும்...."

"அப்பா?"

"தெரியாது...."

அப்பொழுது அர்ஜுன் உள் பக்கத்தி லிருந்து வந்தான்.

"சாஹெப் இன்னும் வரவில்லை."

இச்செய்தி அவளுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. ரமேஷ் சாதாரணமாக ஆறு மணிக்கெல்லாம் வந்து விடுவான். அவ ளுக்கு நண்பர்கள் என்று யாரும் இல்லை.

சினிமாவுக்குப் போகும் பழக்கமும் கிடையாது. ஏன் இன்னும் வரவில்லை?—

"சரி... நான் சாப்பிடுகிறேன், அர்ஜுன்"

ராஜ்கு எழுந்து தன் அறைக்குச் சென்றான். ரமேஷ் எங்கே போகிறாள் என்று அவன் விட்டுக்குத் தாமதமாக வருவதென்பதற்கான இதுவரை நடந்து வந்திருக்கிறது. இப் பொழுது ரமேஷ் இன்னும் வரவில்லை என்பது அவ்விட்டு மரகப பீதியை தரும்படி, "சாஹெப் போகச் செய்தாரா?" என்று கேட்டாள் ராதிகா.

"இல்லை" என்று அர்ஜுன்.

அவன் சாப்பிட்டு முடித்தபிறகு ராஜ்கு லின் அறைக்குச் சென்றான்.

அவன் கட்டியில் படுத்துக் கொண்டு, கைவிசிறத் புத்தகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

"அப்பா இன்னும் வரவில்லையே உனக்கு ஆச்சரியமா இல்லை?"

"இல்லை...."

அவன் கட்டியில் உட்கார்த்தான்.

"எங்கே போகிறாள்?"

"கொண்டிருக்கிறாள்?"

"ஏன் கைவிசிறுக்கு என் பிராணனை வாய் விடுவாய்?" என்ற அனுப்பு ழரவில் தெரிந்தது. ராதிகா எழுந்து தன் அறைக்குச் சென்றாள்.

ரமேஷ் இன்னும் வரவில்லை என்பது, இவ்வாவிட்டால் தீயதி. தெரி பிரதந்த விட்டது என்பது, எது அவன் மனதவற உருத்தவிறது என்று அவளுக்கு தீர்மானித்த தெரிவதில்லை.

கட்டியில் படுத்ததும் அவளுக்குத் தூக் கம் வந்து விட்டது.

நிம்கென்று அவளுக்கு விழிப்பு வந்தது.

விந்தியா பார்த்துசாது

இப்பொழுது என்ன மணி இருக்கும்?

அவன் அருவிருந்த டிரெஸ்ஸில் டெய்ரீயில் வைத்திருந்த கடிகாரத் தைப் பார்த்தான். மணி ஐந்து.

அப்பொழுது அவன் இன்னொரு நினைவு தாக்கியது. ரமேஷ் இன்னும் வரவில்லை... ஏன்மதமாக வந்து ஒருவேளை ஹாலில் படுத்துக் கொண்டிருப்பானோ?

அவன் கட்டியில் விட்டு இந்தக் கிணற்றுக்குள் சென்று விளக்கைப் போட்டான்.

ஹால் ழுரமாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு ழுரப்படி பூனை விளிர்ந்துக் கொண்டு எழுந்து எதது பக்கம் ழுரக்காய் என்று யோசித்தது. ழுரின்னரு விதாடிக்கள் தித்த பிரது அவனைத் தாண்டி அது வேகமாக ழுடிவது.

அவன் போராவில் உட்கார்த்தான்.

ரமேஷ் எங்கே போகிறாள் என்று? ஏதா வது 'ஆக்விடென்ட்' ஏற்பட்டிருந்தால்? ரமேஷ் திதானமாகத்தான் வார் ழுட்டுவது வழக்கம். தில்லியில் சாலை விதிகள் அது சாக்கிவிறவார்களுக்குத்தான் விபத்து ஏற் படுகின்றது. அப்படி ஏற்பட்டிருந்தால், இதற்குள் தீர்வயம் செய்தி வந்திருக்கும்...

விபத்து என்று அவன் ஏன் நினைக்க வேண்டும்? பழமலர், ரெதெனென் டி... ரவாயது

பார்த்திருக்கலாம்; அவன் விட்டுக்கூடச் சென்று அதைக் கொண்டாடப் போய், அங்கேயே படுத்திருந்தானா?... அவளால் இதை நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. ரமேஷ் கபாலத்துக்கு, இது பொருத்தி வருவதாக அவளுக்குப் படவில்லை. தன்மன்களை இல்லாமல் எப்படி இருக்க முடிந்தென்ற அவளைப் பற்றி நினைத்தும்போதெல்லாம் அவள் யோசிப்பதுண்டு. ராசுலும் இந்த விஷயத்தில் அப்பா மாதிரி இருக்கிறானென்பதுதான் அவள் விரும்பம்.

அவன் ஆசிரியர் விருத்தென்றும் விட்டுக் கொடுக்கும்போது மணி பன்னிரண்டாகி விடும். ஆனால் ரமேஷ் ஒரு நடவை கூட அவன் ஏன் தாமதமாக வந்தான் என்று கேட்டதில்லை. ஆரம்பத்தில் வற்புறுத்தி ஓரிரண்டு விருத்துகளுக்கு அழைத்துச் சென்றான். அதற்குப் பிறகு அவன் வர மறுத்து விட்டான். அவன் அவனோடு பேசினால் அவ்வளவு மற்றவர்களுடன் பேசுவதற்கு வந்திருந்த அந்த ஓரிரண்டு விருத்துகளில்

பொதும வாகுடனும் பேசவில்லை, அவளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது.

அவன் அவன் விஷயங்களில் குறுக்கிடுவதில்லை; இப்பொழுது அவன் மட்டும் அவன் ஏன் இன்னும் வரவில்லை என்று ஏன் யோசித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்?

அவன் அருகிலிடத்தில் தெற்று சொன்னான்: "நான் எங்கோ காழ்ப்பிறை. மற்றவர்களுக்காக, நான் காழ் விரும்புகிற முறைமை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முயலவில்லை.... ரமேஷ் கூட்சேபத்திருந்தால், நான் உன் இருவரும் எங்கே பிரிந்திருப்போம்..."

அவ்வாறு சொன்னவன், ரமேஷ் இன்னும் வரவில்லை என்று ஏன் சித்திக்க வேண்டும்?—ரமேஷிடத்தில் அவளுக்கு உணர்ச்சி பூர்வமான வினாப்பு இருக்கிறது என்று அந்தமமா?

இந்த நினைவு வந்ததும் அவன் முகத்தில் புன்னகை தோன்றிற்று. "இட் ஸ் டி ரெடி குயன் ஸவன் ஐ நிக்..." என்று தனக்குத்

தானே சொல்லிக் கொண்டான். உன்னைக்குத் தெரிந்த ஒரு பாதையைத் தவிர, வேறு பாதையே கிடையாது என்று தீவிரமாக தம்பும் ரமேஷிடம் அவளுக்கு எப்படி உணர்ச்சி பூர்வமான பிணைப்பு இருக்க முடியும்?—

கிம்மிக்கு அருகிலும் உணர்ச்சி பூர்வமான பிணைப்பு இருக்குமா?— அதைப் பற்றி அவன் எதற்காக இப்பொழுது கவலைப்பட வேண்டும்? “உன் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி எனக்குள்ளும் தெரியாது, தெரிஞ்சுக் கணும்வெறு ஆசையும் இல்லை. ஆனால் என் பொண்டாட்டியைப் பற்றி ஆபீஸிலே விவாதிக்க நான் தயாராவில்லை...” எவ்வளவு கர்வம், உதாசினம்...! அவனுடன் அவன் கிம்மிவைப் பற்றி விவாதித்திருக்கக் கூடாது.

ராஜிகாவுக்குத் தன் அழகைப் பற்றிய நிச்சயமான பிரக்ஞை உண்டு. தன் அறிவும் மட்டுமல்ல; அழகும் அவளுடைய முன்னேற்றத்துக்குக் காரணம் என்பதையும் அவன் உணர்ந்தவன்தான். ஆனால் இந்த அழகு அருளை எந்த விதத்திலும் பாதிக்க வில்லை என்பது அவன் அடிக்கடி சொல்வது போல், அவன் தனக்குத் தானே விதித்துக் கொண்ட கட்டுப்பாட்டின் காரணமாகவா?— அருளுக்கு சிப்பான் செய்தால் என்ன? ரமேஷ் இன்னும் வரவில்லை என்று வேறு யாரிடம் சொல்வது?

அவன் எழுந்து சிப்பானைக் கொண்டு. சிறிது நேரம் சிப்பான் அடித்துக்கொண்டே இருந்தது.

“எஸ்...” அருளின் குரல், ராஜிகாவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“ராஜிகா பேசுறேன்... வந்து...”

“ஹை காட்! என்ன ஆச்சரியம்!”

“எனக்கும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கு. கிம்மிதான் சிப்பான் எடுப்பாளனு நினைச்சேன்...”

“கிம்மி டெட்னே போனாமா?”

“அப்படி இல்லை... நீங்க இவ்வளவு சிக்கிரம் எழுந்து வருவீங்கன்னு எதிர்பார்த்தே... தி பாய்ன்ட் எஸ்... ரமேஷுக்கு காணோம்...”

“வாட் டு யு மீன்?”

“நேத்து ஆபீஸ் போனவர் இன்னும் வரலையே...”

அவர்: “தான் மெத்த டுபுளினிஷன் இப்ப வேல்கள்தான் வீட்டுக்கு ஓடுதந்தது நிஜம். பரக்க வந்ததில்லை!”

இவர்: “என்ன சொன்ன அப்படி...”

அவர்: “டி.கி. சிம்பர் நிதி என்று எழுதப்பட்ட, உண்டான ஓசி டி.கி. பரக்க வந்தது என்பது முன் நீட்டிக் குறுக்கினை...”

— உ. ராஜாஜி

“வரவியா... என்ன ஆச்சு?”

“அதான் எனக்கும் புரியலையே... இது ரொம்ப அன் டுபுளினிஷன் இருக்கு...”

“அவருடைய ஸ்பிரெண்ட், லார் ஸ்டீபிள்யாவது... மேட்ரஸ் தூரட்டுன் டு மெனி...”

“அப்படி அவர் போகக் கூடிய ஸ்பிரெண்ட்ஸ் யாரும் கிடையாது... அவர் குடிக்கிற வழக்கமுமில்லை... அருண், யு நோ தீம்...”

சிறிது நேரம் மௌனம்.

பிறகு கேட்டான்: “ஆக்ஸிடெண்டா இருக்குமோன்னு பவப்பதிறமா?”

“ஐ போன்ட் நோ...”

“சரி... நான் அங்கே இப்போ லரேன், என்ன செய்யலாமன்னு யோசிப்போம்...”

அவளுக்கு மற்ருள் ஆச்சரியம். அவருடைய வீட்டுப் பிரச்சினையி் அக்கறை கொண்டு உதவி செய்ய வருகிறேன் என்று சொன்ன...

“தாங்க யு... அருண்...”

ராஜா அவன் சிப்பானில் பேசுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

“குட் மர்னிங், ராஜா...”

“அப்பா இன்னும் வரவியா?”

“இல்லை...”

அவன் ஒன்றும் பேசாமல் சிறிது நேரம் ஏதோ சிந்திப்பது நின்றான். பிறகு கேட்டான்: “தான் ஸ்கூலுக்குப் போகலாமில்லையா?”

“ஏன்?... எதுக்காக இந்தக் கேள்வி கேட்கிறே?”

“கம்மத்தான் கேட்டேன்...”

அவன் போய்விட்டான்.

அவன் எதற்காக இந்தக் கேள்வி கேட்டான்? இதன் அர்த்தம் என்ன?

ராஜா ஏன் இப்படி இருக்கிறான்? சிறுவனிலிருந்தே வீட்டில் தனிமையைத் தவிர வேறொன்றும் அறியாத பையன் வேறு எப்படி இருக்க முடியும்?

அவனும் அப்படித்தான் வளர்ந்திருந்திருக்கிறான். அப்பா ஒரு பேராசிரியர். அம்மா ருதையில் ஏதோ ஓர் அரசியல் கட்சியில் இருந்துவிட்டு பிறகு ஸ்கூல் செவ்வியாகி, பிறகு லாஜெதயம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லி ஒரு மடத்தில் சேர்ந்து, அப்புறம் அவனைப் பற்றி தகவலை இவ்வளவுமே போய்ச் சேர்ந்து விட்டான்.

அப்பாவுக்கு அவருண்டு, அவர் புத்தகங்கள் உண்டு... இவற்றைத் தாண்டிய உலகங்களை அவர் ஏறிட்டும் நோக்கவில்லை. அவளுக்குப் பதினெட்டு வயதானதும் படிப்பில் “கெட்டிக்காரப் பையன்” ரமேஷுக்கு அவனைக் கவலாணம் செய்து கொடுத்து விட்டு மறுபடியும் தம்முடைய புத்தக உலகில் என் புகுந்து விட்டார். அவன் அப்பொழுது திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்ததையும் அவர் கூறு கொடுத்துக் கேட்கவில்லை. தம் “உமை” நிர்ந்து விட்டதென்று சந்தோஷம் தான் அவருக்கு.

ஆனால் வீட்டில் அவன் அறுபத்தித் தனிமை, ஸ்கூல்திலிருந்து ஒதுக்கி வாரும் படியாக அவனைச் செத்துவிடவில்லை. எல்லோருடைய உவனத்தையும் தான் சர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையைத்தான் தூண்டியது. ரமேஷ் அவருடைய ஆசைக்குத் தடைவாக எப்பொழுதும் இருந்ததேயில்லை.

சொல்வப் போனார். அவன் அவருடைய எதைப் பற்றியும் விவாதித்ததே இடையாது. கணவன்-மனைவிக்கு இடையே சாதாரணமாக ஏற்படக் கூடிய சிறு சிறு சண்டைகள், சமாதானம் எதுவும் இல்லாதவாழ்க்கை. ஆனால் இதை 'நிம்மதிவாடி வாழ்க்கை' என்று சொல்வ முடியுமா? அமைதி கடுகாட்டினதும் இருக்கலாம். சொர்க்கத்திலும் இருக்கலாம்...

"காப்பி கொண்டு வரட்டுமா?" - அரிஜன்.

"சாப்பைப் தேத்து எத்தனை மணிக்கு ஆப்பிஸுக்குப் போனார்?"

"கழக்கம் போவதற்கு..."

"ஏதாவது சொன்னாரா?"

"இல்லை..." என்று சொல்லும்போது அவன் குரலில் ஒரு தயக்கம் தெரிகிறது.

"அவர் போனபோது ஏதாவது உனக்கு வேறுபாடாகத் தோன்றியிருந்தாக சொல்றேன்..."

"கழக்கத்தை விட அவர் எவ்வளவு கொண்டு போன பெட்டி என்று பெரிதாக இருந்தது."

"ஊருக்குப் போகிற மாதிரியா?"

"இருக்கலாம்."

"சரி... நான் பங்கிட்டுவிட்டுக் காப்பி குடிச்சு வருகிறேன். ராஜம் என்ன செய்கிறது?"

"பள்ளிக்கூடத்துக்குப் புறப்படுகிற மாதிரி தெரிகிறது."

அவள் லாஸ்க் கடன்னை முடித்துக் கொண்டு வரும்போது ராஜம் 'பிரெட்-கடட்' உணவத்தவாறு நினைத்த தானியப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்குமேல் உட்கார்ந்தான் ராஜிவ்.

"அப்பா தேத்துக் கொண்டு வெளியே போட்டி பெரிசா இருந்ததுங்கறான் அரிஜன்."

ராஜம் மெனமமாக இருந்தான்.

"ஊருக்குப் போயிருப்பாரோ?... அதுவும் சொல்லாம. கொன்னாமே.... இடோண்ட் அண்டர்ஸ்டான்ட்..."

ராஜம் நினைத்த தானியப் புரட்டிலுள், அரிஜன் அவனிடம் காப்பிச் கொப்பளவைக் கொண்டு வந்து நீட்டினான்.

"நீ விட்டை விட்டு எங்கும் போகவில்லையா? ஏதாவது டிப்போவை வந்திருந்தார்களா..."

"போகவில்லை... மெய் ஈ(ஜி)ப்..."

அரிஜன் அவன் பெரு ஏதாவது டெட்-கக் கடுமென்று சிறிது நேரம் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தான்.

"சரி... நீ போ..."

"ஆம் ஸ்டேட் ரிஜன்..." என்று சொல்லிக்கொண்டே நினைத்த தானிய விசி எறித்தான் ராஜம்.

"அப்பா இன்னும் நிரும்பி வரவில்லை, அதுதான் ரிஜன்..." என்னுள் ராஜிவ்.

"ஒருவேளை நீ நிரும்பி வராமே விருத்தா அது ரிஜன் இருக்கிறார்களாம்... டட்..."

அப்பா... டு டோட்டட் டோ... என்று சொல்லி விட்டுத் தோண்டிக் குதூங்கிக் கொண்டே ராஜம் எழுந்து சென்றான்.

அவன் எழுந்து அவன் அறைமேல் தோக்கிக் சென்றான்.

"ராஜம், நீ எதுக்கு அப்படிக்கொண்டே?"

"பரிசுரைக்கு 'டி' அருந்துக் கொண்டிருந்த மனைவியுக்கு அருகில் குப்பாணைக் கதறலும் மனைவியுக்கு கதறலும் வந்தது. 'Why you look a 'bit' nervous?' என்று குப்பாணைக் கொண்டுவந்த அருந்துக் கதறலில் உணர்ச்சியுடன் ரசி

அவன் அவன் பக்கம் நிரும்பிப் பார்த்த கணம், பள்ளிக்கூடப் போக ஆபத்தமாகக் கொண்டிருந்தான்.

"ராஜம்... நீ ஆம் ஆம்மில் பு எ கொண்டிருக்க..."

அவன் அமைதியைத் திறந்து 'கோட்' டை எழுத்துப் போட்டுக் கொண்டான், என்னுடன் எதிரில் 'டை'வைச் சரிசெய்தான்.

"ராஜம்... நீ என் பொறுமைமையக் கொண்டிருக்கிறேன்..."

"நான் என்ன சொல்வதும்கிறேன்?"

"நீ எதுக்காக அப்படிச் சொன்னே?"

"அப்பா ஒருவருமேயும் பரிசை, அன்ட் இ டைட் ரிஜன்..."

"அப்பாவைப் பற்றி இப்படிப் பேசு காமா?"

ராஜம் புன்னகை செய்தான்.

"எதுக்குச் சிரிக்கிறேன்?"

"எனக்கு ஆச்சரியமா இருக்கு... எப்போ உனக்கு அப்பா பேசியே இவ்வளவு மனியாதையும் மறிப்பும் வந்ததுன்னு... நீ என்ன சொக்கெடுத்து உலர்ச்சி புரையதா?"

"டோக்டர் பாதர் அப்போட் பீ... ரமெய் உன்னுடைய அப்பா... அவைரப் பற்றி நீ இப்படிப் பேசக் கூடாது..."

ராஜமில் மூகம் சைத்தது. அவன் கையி விடுத்த புத்தகங்களை விசி எறிந்தான். அவன் அப்பொழுது பார்த்த ராஜிவாவுக்குப் பங்கமாக இருந்தது.

அவன் அவனிடமிருந்து விவகிச் சற்றுத் தூரத்தில் போய் நிற்கும் கொண்டான்.

"நான் ஒன்னு சொல்லுக்குமா? பு மே தாட் டைட் இட்..." என்னுள் ராஜம்.

"என்?"

"அப்பா என்விட்டே ஒன்னு சொன்னார். அது உண்மையா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. பட் அனினிசெத்து, அவரிவிட்டே எனக்கு இருக்கவேண்டிய மனியாத, மறிப்பு என்னாம்போயிருந்து... நினைக்கலாம்... ஒரு பவத்தாங்கொன்னிவைப் போய் அப்பாக்கு சொல்லிக் எனக்கு வெட்கமா இருக்கு..."

"என்ன சொன்னார்?"

"ரமெய் உன் அப்பா'ன்னு சொன்னிவே, அமைதப் பற்றி அவருக்கே சந்தேகம்..."

ராஜிவாவின் என்னத்தில் யாரோ 'புட்' ரென்று அறையது போலிருந்தது. இந்த அநிச்சிதின் மேகம் தாங்காமல் அவன் நாத்காவியின் உட்கார்ந்தான். (தொடரும்)

சீகரணாங்கர்

ஸ்டீக்ஸ் ரூமான்

தன் மாமியார் சொன்ன
ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
அவன் மனத்தில் ஈட்டி
புகைப் பாய்ந்து குதிப்
படுத்தான். அவன் தன்னை
காரிவந்தான். வயலான
காவத்தில் தாய் தலப்பன்
மாருக்குத் திரை அறிச்ச

குளித்துவிட்டுப் புடவைவை உடுத்திக்
கொண்டு துவாரியாகத் தலைவைத் துடிக்கிற
வண்ணம் குளியலறையிலிருந்து சாத்தா
வெளியே வந்தபோது, கூடத்தில் அவன்
மாமியார் தோலகம்பி யாருடனே உரத்த
குரலில் பேசிக்கொண்டிருந்தது சேட்டை.

"என்ன செய்யுது போயும் போயும்
ராஜேந்திரனுக்கு இந்த மாதிரி இடத்துப்
போய் விடுவதுமே தவிர எழுதி இருக்கிற
எத்தனையோ டீட்டை... மத்திரியும் பெண்
களைக் குருகிவிடுவது போட்டி போட
டுண்டு வந்த வாகனமே க்ஷமியே நின்று.
எல்லாத்துக்கும் ப்ராப்டி விண்டாமோ?"

பிள்ளைக்குக் கல்யாணமானது நுத்து வருடத்
கனாவி லுள்ள கவனிப்பு போன் கூட இருக்
கிறது. இன்னமும் தன் மாமியாருக்குத்
தனக்குப் பிள்ளை மத்திரியின் பெண்ணுக்குத்
தாட்டுப் பெண்ணைக் கவனிக்க என்னை
குறை? அவன் கைவன் ராஜேந்திரனுக்கும்
அப்படி யோரு குறை இருக்குமோ? இவ்வா
விட்டால் கூட அம்மாக்காரி சொல்விச் சொல்
கிறேன் அந்தப் பள்ளத்தை மனசில் தோண்டி
விடுவான். சே... என்ன மனிதர்கள்
இவர்கள்... தோலகம்பி லுள்ள வாகனத்
தொடர்ந்தான்.

"அது எப்படியோ போகும். இப்போ
என் தாட்டுப் பெண்ணுட சின்னத் தங்கை
எல்லார் தலையிலேயும் பெரிய கவனத் தூக்
கிப் போட்டுட்டா. கேட்கும்போதே தாக்க
கைப் பிடுங்கிக்கலாம் போல் இருக்கும்.
என் சம்பத்தி லுட்ப்போன பெண்ணை இங்கே
வத்திருக்கானோ என்று தேடிண்டு வந்தார்.
விவன்னை கேட்டவர்...."

"அப்படியா எந்த ஜாதிக்காரன்?..."
ஓர் ஆண் குரல் கேட்டது.

"எல்லாம் தம்ம ஜாதிதான். ஏன் அது
வெவ் விரேனும்?"

சாத்தா வெவ் வட்டிப் பார்த்தான்.
தன் குடும்ப விஷயங்களை மாமியார்
யாரோடு அத்தனை சரளமாகப் பகிர்ந்து
விமரிசிக்கிறார் என்று தெரிந்து கொள்ளும்
ஆகல் அவன் மனத்தில் தலையெடுத்தது.
அங்கே உட்கார்த்திருந்த புரோகிதரைக்
கண்டதும் அவன் கண்களில் குடிக்கென்று
வெள்ளம் பாய்ந்தது.

"தாக்கைப் பிடுங்கிக் கொள்ளுவது நல்ல
வாரியத்தை அவன் உண்மையிலேயே செய்
தால் கூடத் தேவலை என்று சாத்தாவுக்குத்
தோன்றியது.

சம்பத்தி வீட்டு விஷயங்களை இப்படி
வெளிப்படையாக அகலாமல் இருப்பான்
அல்லவா?

அதற்கு மேலும் அவ் கு நிற்கப் பிடிக்காத
வனாய்த் தன் வேலைகளைக் கவனிக்கத் துவல்
கிறது.

கிணையும் பறியையும் ஏற்படுத்தும் வகையில்
சொல்லாமல் வீட்டை விட்டு ஓடியிருக்கவேண்ட
டாம். ஆனால் அதற்கு சாத்தாயோ அல்லது
அவன் பெற்றோர்களோ எப்படிப்போதுப்பாக
முடியும் என்பது அவனுக்குப் புரியவில்லை. இவ்
வளவுக்கும் அவன் குடும்பம் ஆசார
அனுஷ்டானங்களில் ஊறிப் போனது. அவன்
தாய் அத்த வீட்டு வாகனப்படிவைத் தாண்டி
எங்கும் போனது கிடையாது. பூஜை,
புண்ணாரம், பண்டிகை எல்லாம் பிரமமாகக்
கொண்டாடுவார்கள். மார்கறி மாதம்
வந்தால் யாகனில் தெருவை அடைத்துக்
கோலம் கொட்டுப் பரக்கிப் பூவை அழ
குக்குச் செருகி வைப்பதற்குள்ளேயே அம்மா
வின் முதுகு ஓடித்துவிடும். அத்த வீட்டுப்
பெண்கள் வயது வந்த ஆண்களை ஏறிட்டு
லுடம் பார்த்துப் பேசுகிற வழக்கம் கூடக்
கிடையாது. படித்து வேலைக்குப்போனபோது
கூட சாத்தா குளித்த தலையிமிட்டது
கிடையாது. சாருவும் அப்படி இருந்தவர்
தான். திடீரென்று அத்தனை விஷயங்களும்
எப்படி நடத்துவிட்டன என்பது புரியவில்லை.
சாதிப் பிரதீக குறிக் கெடவில்லை என்றால்
அவன் தந்தை பேசாமல் அவர்கள் திரு
மணத்தையெடுத்தி விவத்திருக்கலாமே. ஏன்
அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை? அவன் தந்தை
சாருவைத் தேடிச் சென்றார் அங்கே வந்த
போது அவன் கேட்கத்தான் நினைத்தான்.
அவன் மாமியார் அவரைக் கேள்வியாக
நினை அடித்துக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த
தும் தானும் எதைப்போது கேட்டு அவர்
மனத்தை தோளடிக்கக் கூடாது என்று சாத்தா
வுக்குத் தோன்றிவிட்டது. ஆனால் அத்தச்
தலையிமிட்டிப் பிறத்த வீட்டுக்குப் போய்த்
தன் தாயைத் இருக்க வேண்டும் என்று அவன்
ஆசைப்பட்டான். அவனுடைய கண்ணீரைப்
பரிவுடன் துடைத்து ஆறுதல் வார்த்தை
சொல்லிக் தேற்றி முறித்துவிடான அவன்
மனக்கு மருந்தாக இருக்க வேண்டும் என்று
விருப்பினும். ராஜேந்திரனைக் கேட்டபோது
அவன் "அம்மா பரிமுகம் கொடுத்தால்
போயேன்" என்று பட்டுக் கொள்ளாமல்
பதில் கூறினான்.

அம்மா என்ன சொல்லுவான் என்பது
அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தும் அப்படிச் சொல்
லான். "தான் உங்களைக் கல்யாணம் செய்
தொண்டிருக்கிறேன் இவ்வை உங்கள் அம்மா
வைவா?" என்று கேட்டுவிட வேண்டும்போல்
சாத்தாவுக்கு இருந்தது. அவன் கஷ்டப்
பட்டுத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்
டான். மனசில் தோன்றியதை வெவ்வான்
ஓர் ஆணைப் போல் பெண்ணைவன் வெளியே
பெய்விட முடியாது. பேசவும் கூடாது. அத்
தச் சலிப்புத் தன்மை. கட்டுப்பாடு இவை
தான் பெண்ணை ஆணின் அடிப்படையில்

குணத்தினின்றும் இனம் பிரித்துக் காட்டுகிறதோ?

அவள் சிலிமா போக வேண்டும் என்றால் அம்மானைக் கேட்க வேண்டும். புடவை வாங்கிக்கொள்ள அம்மானைக் கேட்க வேண்டும்... அம்மானைப் போல் உண்ணமலியேயே பிரியத்தை வருவிக்கக் கூடியவளானால் கேட்க வேண்டியதுதான். ஆண்கள் அடிக்கிற மாதிரி அவள் கொல்லுகிற பதில் களைவும், காட்டுகிற அலட்சியத்தையும் நினைத்தால் எதுவுமே கேட்க வேண்டாம் என்று அவளுக்குத் தெரன்றிப் போய்விடும். அப்படியும் அவள் விடவில்லை. தான் பெற்ற நேர்களுடல் சேர்த்து இருத்துவிட்டு வரத்தன் மாயிவாரிடம் மெய்க் கண்ணுமி கேட்டாள் அவள்.

"நீ போய் என்ன பண்ணப் போறே? உன்னைப் பார்த்தா அவளுக்கு இன்னும் துக்கம் தூய்நிலாகும். உன் தங்கை ஏற்கையே கரிவாய் பூசியிருப்போய்விட்டாள். இன்னும் நீ வேறே அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு என் மானத்தை வார்ப்பாறே."

அதற்கும் மேல் கேட்க வழியில்லை. சாத்தா அடங்கிப் போனாள்.

ஒருவேளை சாரு அப்படிச் சாதுவித்துக் கல்வாணம் செய்து கொண்டதும் சரியானது தானே?

மனசுக்குப் பிடித்தவனுடன் பழகி, விரும்பி மணந்து கொள்ளும் சாது நிரூபணங்களில் சிதாபுட்சியினைப் போன்ற மாயிவாரிகளின் ஆதிக்கமும், மதில் மேல் பூசியவாள் இருக்கும் சாருநீர்திரிசுப் போலது வழ வழா ஆசாமிகளிடம் சிக்கி அடிமைப்பதும் திரிப்பதற்கும் இருக்காதோ?

எனதப் பற்றி யார் என்ன சொல்லிவிடுவார்களோ என்று பயப்பட வேண்டாமோ? சாரு ராணி சுயசிகந்த பாணியில் விரும்பியவருக்கு அப்படிப் போகாமல் அப்பாள்வச் சம்மதிக்க சவத்துக் கௌரவமாகக் கல்வாணம் செய்து கொண்டிருக்கலாம்.

சாத்தாவுடைய விவாகத்தை நடத்தவே ஐந்தாம், ஐஸம், கொத்திரம் என்று அரை அம்சென்று அணிய அவள் தந்தை, மனம் இணைந்தால் போதுமென்று ஒப்புக்கொண்டிருப்பாரா? அதுவும் சந்தேகம்தான்.

ஆவிரம் பொருத்தம் பார்த்து அவர் அப்படிச் செய்து சவத்த தன்னுடைய கல்வாணத்தான் எந்த விதத்தில் உயர்ந்தது? தன்னைவும் தன் வீட்டவர்களையும் எப்போதும் பறித்துக் கொண்டு... தாங்கள் படும் கஷ்டங்களைக் கண்டு அதிலும் தனிப் பட்டைத்தோஷங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு சம்பந்தம் செய்து கொண்டு வீட்டின் தாங்கள் ஒரு வீட்டவர் ஆகிவிட்டவர்களை இவ்வாதவர்களால் இருக்கும் தன் புகைத்தாளர நினைத்தபோலது சாரு செய்தது ரொம்பவும் சரியான காரியம் என்று தோன்றியது சாத்தாவுக்கு.

இந்த விஷயம் சென்னைக்கு மகனார் கல்தூரி ஒன்றிற் றாஸ்டலில் தங்கிப் படித்துக்கொண்டிருந்த தன் தாத்தாரு நன்குவுக்குத் தெரிந்தால் என்ன சொந்துவான்? அவளும் சாத்தாவின் வீட்டாரைத் துச்சமாகப் பேசுவதில் தாயோடு இணைந்து கொள்வாளோ?

தான் பிறந்த விடு செல்வது தன் மாயிவாருக்கு விருப்பமில்லை என்று தெரிந்து கொண்ட பின் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி

புள்ளிகள்: செய்த்கள்!

ஈ

ச

எதுவும் கேட்காமல் இருந்து விட்டான் சாத்தார.

தீரராஜிமுறைக்கு யழகம் போல் வருவதாகச் சொன்ன நாளே எழுதியபடி குறிப்பிட்ட தேதியன்று வரவில்லை. அதற்குப் பதில் அவன் கடிதம் வந்தது.

அம்மா,

நான் என்னுடன் படிக்கும் ரோஸலின் அன்னா பீட்டரை நேசித்தேன். மூன்றே உனக்கு எழுதலாம் என்று மிகவும் நூயன்றும் எழுதக் கூக வரவில்லை. சாத்தார மன்னிசுடைய தயக்க எாரு காதல் கல்யாணம் செய்துகொண்டதே உனக்குப் பிடிக்கலாம் என்று பதை உன் கடிதத்திலிருந்து புரிந்து கொண்டேன். அப்படி இருக்க உனக்கு மட்டும்தான் அனுமதி கருவாயா? நீ செய்மிக்கா விட்டாலும் எங்கள் திருமணம் நடக்கும். அன்னா, மன்னிபீட்டி சொல்லு, நலனு.

கடிதம் வந்த அன்று சாத்தாரிடையே முகம் காற்றிப்போன பதிலாகக் கருக்கிப் போய்விட்டது. இவ்விமலாவது அவன் கொட்டம் அடங்கும்என்று எதிர்பார்த்ததான் சாத்தார.

ஆனால் நடத்தேனா...?

சாரு செய்ததைத்தனக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட பெருத்த அலமாரமாக கனரீ உலகமெம்மாம் தழுக்குப் போட்ட அவன் மாயிபார். "எங்கள் நன்றி எனக்கு ஒரு பூமலை செல்லு கூட வலக் காமம் தானே கல்யாணப் செய்து கொண்டு விட்டான்" என்று எல்லாரிடமும் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டதைச் சாத்தாரே கேட்டே நேரிட்டது.

கொடுக்க நிழிக்கப்படும் விதங்களினால் கோணங் கலின் தன்மை மாறுபடுவது போல் உறவின் தன்மையே கெற்ப மணிதர்களின் பார்வையும் அபிப்பிராயங்களும் மாறுபடுமோ? சாத்தாரவுக்குப் புரிவதில்லை.

தொழிலதிபர் சுஸ்வரன்

மெரினியல் டீலாக்ஸ் உள்ள சிறுமான்செயலான தமிழ் பேசும் குடும்பம் உருக்காத வதிர்ப்புடவன் அடக்கி பத்தாப்தம் புத்தகங்கள் அங்கு அனுப்புவதில் இவர் முயற்சுவாக இருக்கிறார். இப்பாடல்கள் தேர்வு செய்யப் பேரறிவுக் கவாநாகக் கருவாயம்.

ச

ஏ. வி. எம். சரவணன்

37 ஆண்டுகளுக்கு முன் முதன் முதலாக பட்டிசா முருகன் இத்திசை நிசர்யல் உலகில் புத்தகம் கொடுகன ஏ. வி. செங்கப்பன் அவர்களையே காலும். அவர் புத்தகங்கள் ஏ. வி. எம். சரவணன், சரவணன், பட்டிசா முருகன் மையம் அடுக்கி இது துறவில் நான் எாதன் புரிந்துள்ளார், காகு-கெட் எங்கிராசிக் கமிட்டிப் பட்டிசா முருகன் இது நினைவுள்ளார். இதில் சிறு கார்த்திகமக் கூட பட்டிசா காலும், மாந்துவதும் எரிது. பீசியம், நோம், செங்க எரிசன் பெருமையு பிசாசாசெனா. இது உயமனக்கை நினைவு வந்த செங்கே விரி ர் நெக்க என்ற செய்தி இவ்வி நினைவு நினைவுகளை நினைவு எதிலுந்து எதிலுள்ளார்.

ச

தேவியர் தெயயராது

தங்கு தன்மையன் அனுப்பும் பிறந்ததான். இரு மனம் போலி அனுப்பித்தெருக்கு வாழ்த்துக் கூறப் படுகெனவும் போது அவர்கள் பித்தாநிவ வரைந்து அனுப்புகிற இவர். அடுத்து 'ஜெ'யின் குறையும் இன்னும்.

ம. பொ. சி.

சத்திரம் போரட்டதில் தமிழ்நாட்டின் பக்கம் ஆரங்கு எழுதிப் புத்தகமாக வெளியிடும் பணியில் இவ்வி இருக்கிறார் இவர். கடன் இன்னடையின் பக்கங்கள் கொண்டதாக இருக்கும் நாளின் தன்மையு "கித்திரம் போரட்ட தமிழ்க்கம்". சத்திர முக்கிததும் கார்த்த கால கட்டகாத விசர்க்கும் சத்திர முக்கிததும் பெருமையு கிறம்புப் பணி. +தொகுப்பு: சிக்கி

— தனிக் டப்பிசு எாதனத்தின் ஒரு பகுதி —

பழங்காலத்தில் நிதி
நெறிகள், எட்ட ஒழுங்குகள் முதலியவை சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு மக்களுக்கு உதவி புரிந்தன.

மலர் உலகியலிலாதவர்கள் நன்றி திரையின் சுவதரத்தினாலும் இனமதனம் குன்றது இன்பத்துடன் இருப்பார்கள்.

ஒரு சிக்கலான வழக்கு: அந்த வழக்குக்கு உரியவர்கள் ஒரு கிராமத் தலைவரிடம் போய் அந்த வழக்கை உரைத்து நியாயம் வழங்குமாறு முறைபிட்டார்கள்.

நீதிபதியாக அத்தலைவர் பொறுமையுடன் காதி, பிரதிபாதினின் வழக்கைக் கேட்டு, "இது, மிகவும் சிக்கலான வழக்கு; இது என்னுள் நீர்க்க முடியாதது; அடுத்த வாரம் என்

தமையாரை கிராமத் தலைவராக இருக்கிறார். அவரிடம் சென்று உங்கள் வழக்கைக் கூறி வியாயம் பெறுங்கள்" என்றார்.

வழக்குக்கு உரியவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டு தயங்கினார்கள். இவரை முதியவராக இருக்கின்றார்; இவருடைய தலையில் ஒரு முடி கூடக் கருமை வர இல்லை. எல்லா முடி களும் புதுப் போல் வெளுத்து இருக்கின்றன. அவருக்கு அண்ணாள் என்றால் அவர் எத்தனை குழந்தை பெற்றவராக இருப்பாரோ!" என்று எண்ணினார்கள்.

தயாலாதிபதியிடம் விடை பெற்றுப் புறப்பட்டு அடுத்த வார அடைந்தார்கள். அங்கே நீதிபதியைக் கண்டார்கள். கண்டவுடன் அவர்களுக்கு ஒரு திணைப்பு ஏற்பட்டது. என்ன திணைப்பு? நீதிபதிக்குத் தலையில் ஒவ்வொரு முடிதான் நரைத்திருந்தது.

நீதிபதி வந்தவர்களை அகழும் முகமும் மலர்ந்து வரவேற்றார். இன்னுரை கூறினார். "என் தம்பி அனுப்ப வந்தீர்களோ?" என்றார்.

வந்தவர்கள் தங்கள் வழக்கைக் கூறினர். அவர் அந்த வழக்கை ஆறுதலாகக் கேட்டார்.

"அப்பர்களே! இந்த வழக்கு மிகச் சிக்கலானது; அடுத்த வாரம் என் தமையாரை நீதிபதியாக இருக்கின்றார். அவர் துப்பாளம் மதி நலம் உடையவர். நீங்கள் தயவு செய்து அவரிடம் போய் வழக்கின் உரைத்து நியாயம் பெறுவீர்களாக" என்று கூறினார்.

வழக்குக்கு உரியவர்கள் அடுத்த வாரம் சென்று நீதிபதியைக் கண்டார்கள். கண்டவுடன் அவர்கள் மனத்தில் ஒரு திணைப்பு உண்டாகியது. அவருடைய தலையில் முடிகள் கருகருகென்று தலையின்றி அழகாக இருந்தன.

வழக்கை விவரமாகக் கூறினார்கள். நீதிபதி, "குபன்மீர்! என்னுடைய நம்பியவர்கள்

நீதிமனம் கிழமானந்தவாரியார்

அனுப்ப நீதிர் இவ்வு வழக்குக்கின் நீர்கள், உங்கள் வழக்கு மிகச் சிக்கலானது. இதற்குத் தீர்ப்புக் கூறுவது அரிது; எனினும் இத்தான் தீர்ப்பு என்று தெளிவாகவும் நியாயமாகவும் கூறினார்.

தீர்ப்பு வழக்குத் தொடுத்தவருக்கும் அடுத்தவருக்கும் மிகவும் திருப்தியாக இருந்தது. அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள்.

வந்தவர்கள், "நீதிபதியவர்களே! எங்கள் வழக்கு கருமமாகத் தீர்ந்து விட்டது. அனல் எங்கள் மனத்தில் எழுந்த சந்தேகம்தான் நீரெல்லாம்.

"தங்கள் கடைசித் தம்பிக்குத் தலைமுடி கந்தலையின் நரைத்து முதுமையினராக இருக்கின்றார். தஞ்சை தம்பி ஒவ்வொரு முடி மட்டும் நரைத்துச் சிறிது முதுமையினராக இருக்கின்றார். எல்லோருக்கும் மத்தவராகிய தங்கள் ஒரு முடி கூட நரையின்றி திரையின்றி இடையா. ஒன்றாறு வளமையுடன் இருக்கின்றீர். இதற்குக் காரணம் என்ன? இதனை என்னுளுக்குக் கூறி என்மல் ஐயத்தை அகற்ற வேண்டும்" என்றார்கள்.

நீதிபதி புன்னுதலும் புத்தும் புகல்கின்றார்: அப்பர்களே! இது வாழ்க்கையின் ரகசியம். அவசியம் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

என் மனைவி தாய் போன்றவள்! தந்தை தம்பியின் மனைவி சேம்போன்றவள். கடைசித் தம்பியின் மனைவி பேய் போன்றவள்.

தாய் குழிப்பறித்து தானே செல்வாள், சேய் கொல்லதை மட்டும் செய்வும். பேய் ஒரு மனிதனைப் பிடித்து ஆட்டி வதைக்கும்.

என் கடைசித் தம்பியின் மனைவி அவனைப் பிடித்துப் பேய் போல் ஆட்டி வதைத்துவாள். அதனால் அவன் உடம்பொன்றாம் நரைத்துத்

தேவநிபுரத்தில் கே. ஜி. தண்டபாணி ஆய்வி

அவர் அம்மையா இருந்த வயசு.

பெண் பாரிக்க வருகிறார்கள். பெயரின் தாய் பாடச் சொல்லினாள். குழைமையான சாரீரம் அம்மையாளுக்கு. அந்த அம்மையார் பாடச் சொன்னதும் சிறிதும் தயக்காமல் ஆரம்பித்தாள்..

"பாரோ இருக்கையா..."

எவ்வாறும் சிரித்தார்கள். பெயரும் தகைய மறுபுறம் திரும்பிக்கொண்டு சிரித்தாள்.

"ஒண்டியம்மா! தான் நட்சத்திரம் பாக்க வேண்டாமா? அதுக்குள்ளே வரச் சொல்றே இருக்கும் உங்களுக்கு அவசரம்தான்...."

பெயரின் தாயார் அப்படிச் சொட்டும் முதலில் அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. சில தொழில் போலிதான் ஒரு மின்னல் வெட்டிப் பேசின் கருப் பொருள் அவளுக்குத் தங்கிய மாத எடுத்துக் காட்டியபோது உடம்பு குழைக்கப் பரபரவென்று ஏதோ ஊர்விற மாதிரி தெளிந்தான். மூகம் வெட்டிப் போய்ச் செம்மை சிறிந்து. எழுந்து உள்பே முடிவிட்டான்.

அந்தப் பெயரின் பெயர் இருக்கையா! அவ்வளவு துறையை அடைக்கொண்டு அந்த அமைதிச் சுவர்களில் மொழி மொழி

அம்மையாளுக்கு வயசு அற்புத.

ஒட்டிய அம்மைகள், குழி விழுந்த கண்ணன், பல்லும், சொல்லும் போல்விட்ட முதலும், தெருசெல்லும்பைத் தொலைத்துக் காட்டும் வந்திய உடம்பு இப்படியாகக் கதலில் செப்துகொண்டால் அந்த உருகும் தீர்ப்பும் அம்மையாறாக இருக்கிறது.

கண்ணன் ஒட்டியிருக்கவில்லை. கண்ணன் குழி விழுந்து காணப்படவில்லை. பற்கள் பாதிக்கு மேல் முதலமைக் காந்தியில் இதை முறித்து விழுந்து விட்டாலும் சொற்கள் விழவில்லை. தெருசெல்லும்பை எண்ணிப் பாரிக்கத் தொதா உடம்பு வந்தியிருக்க வில்லை.

தன்னுடைய இருந்தான்.

பெண் வாரம் கோமதி கேட்டாள்:

"பாட்டி! இன்னும் இந்த ஒக்கத்தின் எதைச் சாதிக்கின்றாய் உட்கார்த்து விடச் சிலன்? உங்க புருஷன் திரைப்பே வரவில்லையா? இல்லை, அவர் இன்னும் உங்களைக் கப் பிடவில்லையா?"

அம்மையாறின் வாயைக் கொத்தி விடுவதில் அந்த கட்டாரத்துப் பெண்கள் சிலருக்கு அவ்வாறு இப்பது மாதிரி.

"அவர் உரோடிருந்தபடி அவர் தன்னு இருக்கின்றது தெய்வத்தைய வேண்டுகிறேன். இரந்தேன். வாய்க்கு குசியா, உடம்புக்கு ஏத்துக்கிற விதமா சமைக்கப் போட்டேன். அவர் சந்தோஷமே என் சந்தோஷமா. அவரைப்போன்றோட உவவமா திரைக்க வாழ்த் திண்டிடுந்தேன். இப்ப அவர் இங்கே. அந்தத் தனி உவவத்தைக் கட்டி கொண்டு போகக். வேற உவவம் என்னுள் தெரீவறது. புதுப் புது மனுஷாளை உங்களை வெல்லும் பார்த்திறேன். உங்களுக்குமாக கொஞ்ச நாள் வாழ வேண்டாமா?"

அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியுமா?

சின்னச் சின்னப் பெண்ணும் இருந்த காலத்துக் கதை ஒன்றை இதுவரை பத்துப் பதின்மூன்று மூறை சொல்லி விட்டாள். ஒவ்வொரு மூறையும் சொல்லியிட்டு அவள் இருந்த பண்ணிக் காட்டுகிற மாதிரி ஒரு சக்தி சொருபம் அங்கே திரைக்க காட்டும்.

திருப்பிய அத்தச் சீர்ப்பிய அவளுக்கடா
கப்பாணத்தையத் கவமமாக நடத்தி முடிக்க
உதவியது.

தனிக் குடித்தனம் சுவத்தவுடன் அவன்
கொட்டான்:

"எப்போ, அத்தப் பார்ட்டைப் பார்ட்டை."

"எனக்கும்த். அதுவத் தீங்க உத்துப்பெய
கொட்டின..."

"பார்ட்டி"சென்று பதிலை அவன் ரீது
தெளித்தான்.

மறுபடியும் அவன் அத்தப் பார்ட்டைப்
பாடியது எப்போது?

அவ்வம்மாளுக்கு மூன்று பிள்ளைகள்.

இரண்டு பெண்கள்.

திருவிடுவென்று வளர்த்து விடுப்களாகித்
சம்பாதிக்கத் தொடங்கியிட்ட பிள்ளைகள்.
ஒரு கப்பியாக கப்பினத்தில் முகர்த்த வான
கட்டத்தில் கழுத்தை திட்டி மாங்கல்ய
பாக்கம் பெற்றுப் புதுசுக்குடு வாழப்
பெயர்விட்ட பெண்கள்.

"ஏன்று அவன் என்ன அவசரமாக நட
தது! பிள்ளைகளைப் பெத்ததும் தெரியின.
இப்போக்குப் பிள்ளைகளெல்லாம் தலைகு
மேயிவ வளர்த்து ஒன்ருத் தெதி
வாது. 'இத்தமாமா! இத்த மாசத்தத்
சம்பளம்'னு வந்து திக்கறப்ப வேடி
கவயா இப்போ?..."

"எனக்கு அப்படித் தோணாவே.
உங்களைப் பார்க்கிறப்போ வருஷா
வருஷம் உனக்கு வயசு குறைஞ்சுண்டு
வர மாநிசி இருக்கு."

"அப்படியா? இன்னும் கொஞ்ச
வருஷம் போது நான் உங்களுக்கு
ஒரு குழந்தை மாநிசினு
கொடுத்துங்க...."

"மாந்தவம்தாம் அவ்வம். அது
அத்தக் குழந்தையை ஆளையாட தினமும்
பார்த்துப் பார்த்துப் பூக்கப் போற
அதிர்ஷ்டம். அது சீர்க்கிற சீர்ப்பியை வரீச
உத் தண்ணியை மறக்கற கண்ணுபயம்
எனக்குத் தோடக்குமாணு...."

அவன் அவருடைய காவைப் பொத்தி
கூன்.

"அப்படித் தோணாவே. பொறத்தவா
அத்தனை பேரும் ஒருதான் போகப் போறனா
தான் பார்த்துண்டு, பார்த்துண்டு என்விற
தெக்காம் தீங்கதும் தானும் பேசி முடிவு
பண்ணற கித்யயிரிடுக. அத்தப் பேசுசை
மட்டும்த் கவடி சேஞ்ச இனிமே எடுக்கா
வே. நாய சீர்க்கிறதற்கும், போறதற்கும்
உத்துகடி தகிழ்ச்சி மரண பார்த்தை மறக்
கறக்கறத்தான்."

"அட... தத்துவம் கூடப் பேச
தெரியுமா உனக்கு!..."

தெய்வணை சித்திரா.

"இப்படியே தீங்க என்னக்கும் சிரிசின்
டிக்குச்சி. உங்க முகம் கொஞ்சம் கண்டிப்
போய் என்னை நாகம் முடியிலே...."

"அன்னம்! இவ்வளவு தானும் என் சத்தோஷமே உன் சத்தோஷமா இருந்தது. சொச்ச காலத்துக்குடன் சத்தோஷமே என் சத்தோஷமா இருக்கட்டுமே! உன் இஷ்டப் படியே நடந்துக்கறேன்...."

சத்திய லாக்காக ஏற்றுக் கொண்டான் அன்னம்மான்.

இரண்டு பீக்கைகளுக்குத் திருமணம் ஆயிற்று. தனி வீடு பார்த்து அவர்களைக் குடி வரைத்திட்டான் அன்னம்மான். கொஞ்ச நாள் அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக, சந்திரமாக இருக்க வேண்டுமாம்.

"மகன் உசவிப் போனா நமம் உலர்ந்து போகும். இளையக. குறக்கும் நெடுக்கும் நாம் வளைவ வத்தினாக்குத்தான் அவர்களுக்குத் தவிப்புத்தான் தான் இவ்வளவு..."

அன்னம்மான் அப்படிச் சொன்னதும் சிறுஞ்ஞாளுக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

"தீ பங்கிக்குடம் போகவேண்டியும் உனக்குத் தெரிந்திருக்கிற விஷயங்களில் பாதிக்க எங்களைப் போல் உசிதவங் களுக்குத் தெரிவாது...." என்று அவரைப் பாராட்டினார்.

"ஆமாம், பங்கிக்கூடத்துவ இதென் லாமா உத்துத் தருவா?" என்று இடக் காகக் கேட்டான்.

ஒரு நாள்.

காடசிப் பீக்கை மருத்தம் வேலைக்குப் போய்விட்டான்.

சாய்வு நாற்காலியில் படுத்திருக்கிறார் கிருஷ்ணன். கொஞ்ச நாளைக விட்டு விட்டு நெஞ்சு வரி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவ ளிடம் சொக்கமில்லை.

"உங்க மூகம் கொடுத்தம் உண்டிப் போனா என்னுன் தாய்க் குடியேயே...."

"அன்னம்! எனக்காக ஒரே ஒரு தரம் அத்தப் பாட்டைப் பாடிச் சொட்டேன்...."

"இப்ப நாள் பாடின உங்களைவே ரசிக்க லாடினா?"

சொக்கமேனென்றுத் தவிர்த்துவிட்டு, என் குருஷன் தாய்க்குடிவேன்....

"ரன் அப்படி?"

"அப்போது தான், அப்பிச் சிப்பலாக்குமனு திண்கா. என் எதற்குமனு கூடக் கேட்டோம் என்னென்றுப் போட்டுனா?"

அம். நம். சதானம்

சொக்கமேனென்றுத் தவிர்த்துவிட்டு, என் குருஷன் தாய்க்குடிவேன்....

"ரன் அப்படி?"

"அப்போது தான், அப்பிச் சிப்பலாக்குமனு திண்கா. என் எதற்குமனு கூடக் கேட்டோம் என்னென்றுப் போட்டுனா?"

அம். நம். சதானம்

சொக்கமேனென்றுத் தவிர்த்துவிட்டு, என் குருஷன் தாய்க்குடிவேன்....

"ரன் அப்படி?"

"அப்போது தான், அப்பிச் சிப்பலாக்குமனு திண்கா. என் எதற்குமனு கூடக் கேட்டோம் என்னென்றுப் போட்டுனா?"

அம். நம். சதானம்

சொக்கமேனென்றுத் தவிர்த்துவிட்டு, என் குருஷன் தாய்க்குடிவேன்....

"ரன் அப்படி?"

"அப்போது தான், அப்பிச் சிப்பலாக்குமனு திண்கா. என் எதற்குமனு கூடக் கேட்டோம் என்னென்றுப் போட்டுனா?"

"முடிவும்...."

பாட ஆரம்பித்தான்.

"பாரோ மிருஷ்ணம்மா...."

குரலில்தான் விவாதிசம். பாலத்தில் அல்ல. நாத்திலில் அல்ல. அந்த பாலமும், நாதமும் ஆளுமை மிடுக்கோடு இருந்தன.

பாடி முடித்து அவள் நிமிர்ந்தபோது மிருஷ்ணன் தொண்டை தூரத்துக்குப் போய் விட்டிருந்தார்.

அந்த ஒரே நாளில் துன்பத்தை வெல் லாமி கண்ணீராகக் கொட்டி மனசை உலர்த்திக் கொண்டு விட்டார்.

'அரித்தத்தனி உலகத்தைக்கடங்கொண்டு போச்சு. வேற உலகம் கண்ணுய் தெரி வறது. புதுப் புது மனுஷானா உலகின் பெயலாம் பார்க்கிறேன். உங்களுக்கு எக் கொஞ்ச நாள் வரற வேண்டாமா?"

தன்னுடைய அத்தக் கேள்விக்கு அன்னம் மாபேன கூடத் தத்த ஆண்மனளாகப் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான்.

'கொஞ்சம்' என்ற பெயரைப் பொறித் துக்கொண்டு சம்பிரமாகக் காட்சிபெரிக்கும் அத்தப் பெரிய விட்டில் அன்னம்மான் ஆட்சி தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஞான்றாவது பீக்கை மருத்தமும். அவன் மனைவி கிருஷ்ணியும் அவளின் செவ்வோ காட்சிக்குத் துணைநிற்கும் பாதுகாலகர்கள்.

அன்னம்மான் இப்போது அந்த விட்டுக்கு ட்டிருமல்ய; அந்த வட்டாரத்துக்கே சொந்தக் காரி. அவர்க்கே கேட்டாமல், அவர்க்கே கவத் தாலொக்கிளாகக் ஒரு விசேஷம் நடந்து விடுமா அங்கே எத்தனை பேர், எத்தனை கேள்விகள், எத்தனை ஓரத்தின்கள்!

அரித்தி சார்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த பெண்களில் திண்காலிகை அமர்ந்திருக்கிறாள் அன்னம்மான்.

சுழக்கம்போல் அவர்க்கே கற்றிப் பெண்கள் கூட்டம்.

அந்த வத்திரத்தில் உடலில் இப்போது தற்றுத் தேய்மானம் கண்டிருக்கிறது. என்னு லும் அந்தச் சிறிப்பு மட்டும் மனறவனிலிய், என்னும் மாற்றுக் குறையாத சிறிப்பு அது. குருத்தன் வருகிறான்.

"அம்மா...."

"என்னடா?"

"என்னைக் கொடியாத்திர சிராஞ்சுக்கு மாத்திட்டாகம். இன்னும் பதிலுக்குத் தானியே விளம்பறது...."

அன்னம்மான் எழுந்தான்.

"சொக்கக் கனதைய நாளைக்குத் சொக் கேன்...." என்று கூடிவிருத்த பெண்களுக்கு விடை சொடுத்து அனுப்பி விட்டு உன்னை வந்தான்.

"என்டா! இந்த விட்டை விட்டுப் போக னுமனு சொல்றே?"

"விட்டைக் கண்டிப்பே எடுத்துண்டு போக லாடினாட்டமா?" முருத்தம் சிரிக்கிறான்.

இவ்வளவு நேரமும் மகர்ந்திருத்த முகம் வெளாகக் கூப்பிப் போவிறது.

"அது தெரியுமடா. அவர் பேரைச் சொல்லிக்கொடுக்கிற விடுடா இது. இங்கே

“முதல் குதலாக என் கூடரையும் தீயிட்டிருக்கிற துறையும் ஆசாமி நீங்கள் தான்! வறறுகாது எடுத்து வயத்து வாயில்!”

இருக்கிறப்போர் அவரோடபேஸ் இருக்கிற மாதிரி தென்க்கண்ணாடிக்குகேள், இதை விட்டுப் எப்படிடா போறது?”

“என்னம்மா செய்ய முடியும்?”

“மூத்தவர்கடான் ஒவ்வொரு திக்காய் பொயிட்டாங்களுக்கு உனக்கும் மாற்றம் வந்துடுத்தே...”

அன்று இரவு.

அன்னம்மாள் தூங்கவில்லை.

விரும்புகள் எதிரில் வந்து தின்றார்.

“பாரோ விரும்புகள்யா...?” என்று அவள் பாட ஆரம்பித்து ராகங்களைக் குக்கிய மாதிரி முடியில் அவற்றிலிருந்து மீண்டு அவளாய் பார்த்தையில், அவர் இயற்கை போடு துக்கியமாதிரி பொயிருத்தது...

உலர்ந்திருந்த கண்ணில் வேலாக வரக் கிடி.

“ஒருத்தருக்கு எதுவுமே நினைப்பில்லையா சொல்லுனோ... அதுக்கு இதுதான் அந்த தமோ?...”

“அம்மா! இன்னும் நீ தூங்கவில்லையா?”

முருத்தனின் குரல்.

“தூக்கம் வரவில்லையா, அது சரி, நீ என் முழிச்சிருக்கிறேன்?”

வறட்சியாகக் கிரிக்கிறான்.

“அம்மா! எங்க எம்பெனீ மாணேஜர் இந்த விட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு சொல்லு...?”

அவள் பதில் சொல்வதில்லை.

“காலைக்குப் பார்த்துக் கொள்வோம்” என்று அவளும் பேசாமல் இருந்து விட்டாள்.

கிரேஸியின்—

அன்னம்மாவின் முகத்தில் காட்டம், தெற்று இரவு அவள் தூங்கிவிடுகக் காட்டான். எப்படித் தூக்கம் வரும்?

ஒன்று இரண்டு மூன்று என்று முருத்தன் புறப்பட வேண்டிய நான் தெருங்க தெருங்க மயிழ்ச்சியும், மன திம்மதியும் அன்னம்மாவின் விட்டு விவதி விவதிச் சென்றுகொண்டிருந்தது.

இந்தான் தான்.

“முருத்தன்! எனக்கும் கூட மாற்றம் வந்துறும் போலிருக்கேடா!...”

திடுக்கிட்டான்.

அம்மாவின் பேச்சு எதைச் சுற்றிச் சுழல்வட்டம் அடிக்கிறது என்பதை உணர்ந்து கொண்டபோது, வேதனை தெருக்களுக்குப் பரவி அவளை மெனத்தின் என்னிதானத்தில் நிறுத்தி வைத்தது.

சதா சிசிப்பை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்த அம்மாவை இமைகள் இமைப்பாமல் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான்.

விரும்புகள் மாறத்து விட்டாலும் அவருடைய பெயரை நினைவு படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது அந்த வீடு. தன் முதுகமேறியும் பழுத்த இடையில் ஒரு பச்சை நரம்பாய் அவருடைய லாபம் அவருடைய தீவிரம் இருந்த நிறுத்திக் கொண்டிருந்தது. இராமன் இருக்கும் இடம் அயோத்தி எப்போது போய் விரும்புகள் இருந்த அந்த வீட்டையே ஒரு துவாரகாபுரியாக என்னுள் அங்கும்தான் மனசை ஒரு கண்ணில்காமல்

அவையோடு இத்தான் கனரகம்தான் இருந்து வந்ததை அவன் நினைத்துப் பார்த்தான்.

மாற்றம் வந்த ஒரு சொல் அவனின்மூலம் ஒரு மாலுமையச் சுருதியில் ஏற்படுத்தி விட்டதைக் காண்கையில் அவன் போனிக்க ஆரம்பித்தான்.

இதற்கு என்ன பரிசாரம்!

ஓதல் மிதம மாவ.

“அம்மா! எனக்கு மாற்றம் இல்லைம்மா, இங்கேயே இருக்கச் சொல்லிட்டாங்க!...”

“அப்படியா?...”

அந்த ஒரு சொல்லில் அவன் உச்சரித்த வித்ததியேனோ பாதி குளம் தெரிந்தது.

ஒரு வாரத்துக்குப் பின் ஒரு நாள் காலை.

“சொகுதி! நான் போயிட்டு விரேன்...”

முருத்தன் புறப்பட்டான்.

“பாரோ வரச் சொன்னதாகச் சொன்னீயென, போய்ப் பாருங்க...!”

“அவ்வாற்தான் பாக்கப் போய்விட்டிருக்கேன், அப்பறம் நான் மாற்றம் வேண்டாமென்று சொன்னதையோ, எம்பெனீயை அந்த ஏத்துக்க மறுத்திட்டதையோ, நான் வேண்டிய ராஜிதரமா செஞ்சிட்டதையோ தவறிக்கூட அம்மா விட்டச் சொல்லி டாடு...!”

“சொல்ல மாட்டேங்க, வலிப்பபடாமல் போய் நல்ல செய்தியோட வாங்க...!”

சொகுதி சிரிக்கிறான்.

முருத்தன் வெளியே வந்தான்.

அன்னம்மாள் தனக்கே சுற்றி அமர்த்துள்ள பெண்ணிடம் ஏதோ சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

“நான் போயிட்டு விரேன்மா...”

“போயிட்டு வா. இந்த மட்டிலும் கருணை காட்டி கண்ணை இங்கேயே இருக்கச் சொன்ன அந்த மனராஜன் சிரஞ்சீவியா இருக்கணும்!...”

அந்த வாழ்த்துக்கள் முருத்தனின் கூடலே தொடர்ந்து வருகின்றன.

மனவியைக் குத்ததற்காக கடற்கரை போன போது திடீரென்று புத்தி பேதலித்து, உடைவைக் களைத்து திரங்காணமாகக் குதிக்க ஆரம்பித்தாராம். அந்த அலையைக் கொண்டு வந்து மன தோல் மருத்துவ மனையில் விட்ட பின்னர் சத்தமேலிவா ஆண்டுக்கொரு அவரை ஒருமுறை உடல் பார்த்து வரவில்லையாம். இவரது சொன்ன டாக்டர் ஒரு சேலோழி ஜோடியைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். பரம ஒழுக்கமாக இந்தத் தம்பதிக்குள் நிறைவப் பாரக் கூண்டு. அந்த பின்னிலிருந்து விடுதலை மான ஸ்தலக் கொண்டது. தனம் இரவு பள்ளி ரண்டு மணிக்கு அவன் விழித்துக்கொண்டு புறமூன் தோய்வை அழுத்தக் கடிப்பானாம்! அவன் தவறவிட்டு விவகாரம் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது என்று உறுதிப்படுத்த உன் மனம்

பின்னவணிக் கடித்தால் என்ன அர்த்தம்?

மிகுந்த துன்பம் அடைந்தவர் டாக்டர் மாத்திரம், சிதறுண்ட ஆளுமை (Schizophrenia) அடைந்த மனச் சோர்வு, (Manic depressive) போன்ற மனநிலை மாற்றங்களால் அவதிப்படும் மனக்குறை இவரால் புது காலம் மனத்திற்கு வந்து, டாக்டர் மாத்திரத்தின் பட்டியலில் உள்ள மன நோயாளிகள் பல்வேறு ஏழை மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், கைவணிக அடிமையாக வெறுத்து, அவனுடைய ஒவ்வொரு செயலிலும் குறை என்று தம்மீகம் வயதில் மிகக் குறைந்த இளைஞருக்கு நஷ்டம் கொள்ளத் துடிக்கும் பணக்காரப் பெண் இதில் உண்டு. பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வந்த பக்கத்து வீட்டுப் பெயர் பெண் "ஒரு நல்ல ராகம்" கொண்ட பள்ளிச் சிறுவியும் உண்டு, இந்தப்பெண் "இரு இரு" வென்று ஆவிலுதறிக் கத்திப் பெயர் பெண் ஒரு காதல் கவிதை எழுதி அவளிடம் கொடுத்தால், அவள் அலட்டிக் கொள்ளாமல் அதிலே உள்ள இனக்கணப் பிழையை பெயர்வாய் அடித்துத் திருத்திக் கொடுத்தாள்!

ஒரு பேராசிரியர் ரொம்ப வயதான பின்னர் கல்யாணம் செவ்வூ கொண்டு

புகர் காத்திருக்க

செய்தவென்கிறது. "என்பா இவரை ஆண்பத்திரியில் சேர்க்கக் கூடாது?" என்று டாக்டர் கேட்டபோது கண்கள், "பாவம், போயிட்டுப் போகுதுங்க, பிரித்திரினை தாண்டி சொல் தீர்வ: பொறுத்துக் கிட்டாய் போகக், பிரிச்ச ஆண்பத்திரி யிலே விட்டா அது காலச் சேதமும்" என்றாலும்!

பெட்டி: ராஜாங்கம்

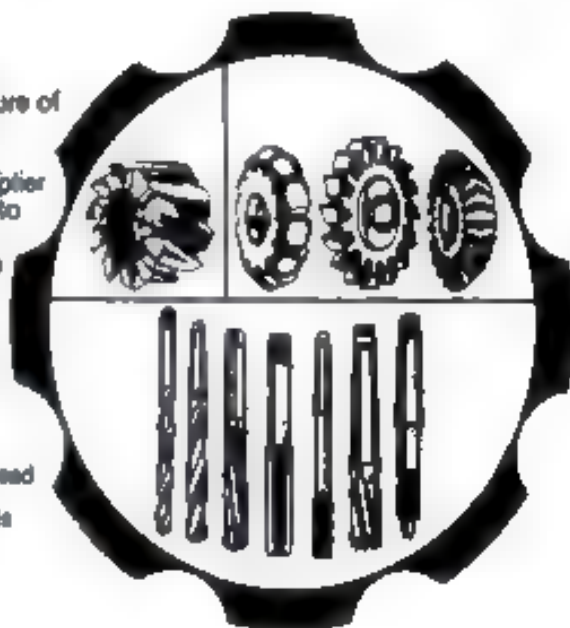

Leaders in Cutting Tool Technology

Vast experience in design, development and manufacture of a wide and varied range of Cutting Tools has made ADDISON the principal supplier of Engineers' Cutting Tools to all the major Industries in India and to many in Europe, U.S.A. and Canada.

Range includes

Bore type Milling Cutters - Form Relieved and Non Form Relieved, Shank type Cutters, Reamers, Core Drills, Taper Shank and Straight Shank Twist Drills, Ground Thread Screwing Taps and Carbide Tipped Multipoint Tools. Tools manufactured to ISS-BSS and Special Tools to customers' specifications.

Addison & Company Ltd.

(A Unit Company of the Aerofab Group Ltd.)
A member of the Gauge & Tool Makers' Association, U.K.

Mount Road, Madras 600 062

Branches at : Bangalore, Bombay, Coimbatore, Madurai, Mysore, Pondicherry, Salem, Tirunelveli, Tirupur, Tutukudi, Vellore and Visakhapatnam

2. முன்னிர் யீதும் மோகன நாகம்

அது ஒரு சேன்.

அந்த சேனில் சிலர் நீதிமன்றத்தில் அவன் பெயர் கூப்பிடப்படாத நாளே தொடங்கியது.

ஒரே பதத்துக்கு முப்பத்தொன்பது கடன் காரர்கள்! ஒரு கடன் பத்திரத்திலும் அவன் கையெழுத்துக் கிடையாது! ஆனாலும் அவன் தான் பாத்தியப்பட்டவருளாம்!

கட்டுச் சேரும்போது நம் அளவுக்காவது வசதி யுள்ளவர்கள் அல்லது சத்தியுள்ளவர் எனோடு கட்டுச் சேர வேண்டும் என்று அவன் பட்டினி பாட்டினர் வெள்ளையன் செட்டியார் அடிக்கடி கூறுவார்.

அவனுடைய பங்காளி வசதிபற்றவர். அதனால் அவன் பெயரிலேயே தண்டோராப் போடப்பட்டது.

அமிராவைச் சத்திக்கத் தூக்கக் கலக்கத் துடனேயே வெள்ளியே வந்தான்.

மரணத்தின்போது உயிர் கவையாடுவதை விடக் கடன்காரரின் முன்னால் தலை குனிந்து நிற்பது கொடுமையானது.

எத்தனையோ அவமானங்களைத் தாங்கியே திரவெண்டிய அவன். அதையும் தாங்கத் தான் வேண்டியிருந்தது.

அந்தச் சேனில் பாடல்வழியும் ஏராளம். பாட்டுக்குப் பணம் வாங்கி வருவது தெரிந்தோ தெரிவாமலோ, கடன்காரர்கள் முன்கூட்டியே வாசலில் வந்து நிற்பார்கள். கொண்டு வந்த பணத்தை அப்படியே கொடுத்துவிட்டுச் சாப்பாட்டுச் செலவுக்கு வாருக்காவது டெலிபோன் செய்யவேண்டி வரும்.

அன்னதக்கும் அதுதான் நடத்தது. உடம்பு ஆரோக்கியமாக இருந்தது. நம் மால் சம்பாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை

இருந்தது. அதனால் பணம் போகிறதே என்ற கவலை குறைவாகவே இருந்தது.

பணமும், மானமும் ஒருசேரப் போய்க் கொண்டிருந்த காலமில்லவா அது!

ஏதாவது சிலமுறை எழுதியிருக்கிறார். அவனுது தாயார் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். 'தந்தம் படைத்த பண்டம் நாய் பாதி பேய் பாதி' என்று.

அவனுது பாட்டினர் வெள்ளையன் செட்டியார் சென்னை அயலுரம் கிராமத்தை நாத பது ஆண்டுக்கு முன் அப்படியே ஏலத்தில் எடுத்திருந்தார். இப்போது பத்துக் கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்தச் சொத்துக் களைப் பலபேர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோரிட்டில் இருபத்தொரு வழுக்குகள் நடத்து கொண்டிருக்கின்றன. மூன்று அயலுரமும் வெள்ளையன் செட்டியாரின் சொத்து. அவரது பிள்ளைகள் காட்டிய அவட் பித்தால் அந்தச் சொத்தும் அப்படியே பறி போயிற்று.

இன்று பத்து வட்டம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஓட்டத்திற் தில்லிப் பாக்டரிவை, அடிமாட்டு கிணக்கு கிற்றுவிட்டார்.

அவனுது தகப்பனார் சம்பாதித்த சொத்துக்களும் அப்படியே பறிபோய்விட்டன.

அந்த ரத்தம் அதே பாதையில்தானே செல்ல வேண்டும்!

'வரவு எட்டாது செலவு பதத்து' என் பதே வாழ்க்கையாகியிருந்தது.

அப்போதுதான் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்த புண்ணியவாசுகி அவன் மறக்க முடியுமா! நினைப்பதேயில், ஊடரகட்டி ராமண்ணு, அஞ்சலி தேவி - எல்லாம் பெயர்க்களையும் குறிப்பிடுவதென்றால் பக்கம் போதாது.

'எங்காவது சென்னையில் ஓதுக்குப்புறத்தில் பத்து ஏக்கரில் ஒரு தோட்டம் வாங்கி, கிட்டுக் குருவி போல் பறந்து திரிய வேண்டும்' என்று அவன் ஆவனப்பட்டான்.

பத்து ஏக்கர் என்ன, பட்டணத்தையே விடக்கு வாய்ப்புளவுக்குப் பணம் வந்தது! ஆனால் காலவறு மிஞ்சவில்லை!

'அவ்வது ஆசைகள் எதுவுமே நிறைவேறக் கூடாது' என்பது ஆண்டவன் கட்டளை.

'பாரதியின் காணி நிலம் பாட்டில் படித்து விட்டு, அப்படியோரு தோட்டத்தை அமைத்துக்கொள்ள அவன் பட்ட ஆசை பலவிரிந்திப் போய்விட்டது.

மனைப்பக் கண்டாலும், நனைப்பக் கண்டாலும் இங்கே கொஞ்சம் நிலம் நமக்கு இருக்கக் கூடாதா என்ற ஆதங்கம் எழும். அவன் நினைத்திருந்தால் வாங்கியிருக்கவும் கூடும்.

பணம் மிஞ்சவில்லை என்பது மட்டும் முழுக் காரணமல்ல; பணம் வந்தபோது அவனுக்கு அந்தப் புதிதிலும் இல்லை.

ரத்தத் திரியில் உள்ள அபட்சியம், எப் போதும் இப்படியே பணம் வரும் என்ற உற்பினை, நம்முடைய ஆரோக்கியம் காலும் வரை நல்லுமே இருக்கும் என்ற மதமதப்பு நெருக்கி கட்டிப் பெருக வாரும் சமூகத்தில் பணத்தைத் தூக்கிக் கொடுத்ததுப் பாடு பட்டவன் அவன்.

சப்தி கொண்டு வந்திருந்த கடன்சார குக்குக் கையில் இருந்த ஸ்பாய்ரம் ரூபாயைத் தூக்கிக் கொடுத்துவிட்டு, பிண்டும் படுத்துவிட்டான்.

தூக்கம்- அதுவாக்குக் கடவுள், அருளிய வரமும், சரபமும் அதுதான்! எவ்வளவு துன்பங்கள் சிறுந்தாலும் அவன் கவலை இல்லாத தூங்கு வான், அது வரம்; தங்க காளியங்கள் செவ்வ வேண்டிய நேரத்தையும் தூங்கிக் கொடுப்பான், அது சரப்பி!

"இவரும் மயங்கியோடு வெளே ஊர் கூட்ட டீசல் கீட்டில் வேயான், ஏற்றிக் செல்வான்! இன்று என் கூட்டில் மெயிர்!"

அந்தக் காவல்தின் தூங்கி எழுத்துமின்றும் ஒரு முறை குவித்தால், மூளை சுறுசுறுப்பாக இருக்கும். அது ஒரு கவலான காலம், உடம்பைப் பொறுத்தவரை.

ஏதாவது எழுத்தவரம் என்று 'தென்றல்' அலுவலகத்தில் வந்து உட்கார்த்தான். தமிழ் தேசியக் கட்சி தண்பர்கள் சிலர் வந்துவிட்டார்கள்.

அப்போது த. தே. க. அலுவலகமும், அதன் சார்பில் நடத்தப்பட்ட 'விடி வெள்ளி' இணைப்பதிரிசையில் அலுவலகமும் தென்றல் அலுவலகத்துக்குக் கொஞ்ச தூரத்தி வேயே இருந்தன.

அவர்கள் வந்ததும் எழுத்து வேலை தின்று விட்டது. அரசியல் அரட்டை தொடங்கி விட்டது.

அரசியலில் தங்களுக்குப் பிரமாதமாக எதிர்பாடம் இருப்பதாலேயே, அவ்வது த. தே. க. தண்பர்கள் கருதினார்கள்.

ஆனால் காடு மேடுகளில் எல்லாம் தி.மு.க. வளர்த்த வளர்ச்சியில் அவனுக்கு ஓர் அச்சம் இருந்தது.

இரவியை தண்பாகப் போலும் மனிதன், திருடனுக்குப் பலம் காட்டி விடில் அடிப்பான். அவனும் அந்த அச்சம் காரணமாகவே போதுக் கூட்டங்களில் ஆரவாரமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

த. தே. க.யின் முத்தக் கூட்டமான சடந் கரைக் கூட்டத்தில் அவன் ஒன்றைக் கண்டிருந்தான். அதாவது தங்கனோடு வந்திருந்தவர்களின் விட, தங்களை வரவேற்பவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள் என்பதுவே அது.

அந்த மாமேயில் கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் காரர்களும், திராவிடர் கழகக்காரர்களும் அதிகமாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நடு நடுவே கலகம் செய்வதற்காகத் தி. மு. க. விளவும் வந்திருந்தார்கள்.

'அண்ணா அண்ணா' என்று யாரைப் பன்னி ரண்டு வரவு காலம் அழைத்து வந்திருந்தோமோ, அவரை 'அண்ணாதுரை' என்று அழைக்கும்படி தோழர் சம்பத் சொல்லிக் கொடுத்திருந்தார்.

கூட்டத்தில் பிரபல நடிசர் மேயர் முனு சாமி நம்முகவே நடித்தார். ஒரு தமிழ்நாடு போன்றவர்கள் உணர்ச்சிப் பூர்வம்கப் பேசி முடித்தார்கள். சொவை செழியன் பேசும் போது கலகமும் வந்தது.

கவரத்ததை திராவிடர் கழகத்தினரும், காங்கிரஸ் காரர்களும் சேர்த்து அடக்கி னார்கள்.

அவனாக சரியாகப் பேச முடியவில்லை. நீண்ட நான் ஒரு கொள்ளையை வெறியோடு சொல்லிவிட்டு, திடீரென்று தங்கிழாக மாற்றும்போது குழப்பம் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஆனால் சம்பத் மிகவும் தெளிவாக இருந்தார்.

ஏதாவது புதுமெய்யியல் பெரியார் அவரைச் சந்தித்துத் தவார் செய்து கைத் திருத்ததால், தி. மு. க.வுக்கு எதிரான புதிய தேசியக் கொள்ளையைப் பேசுவதில் அவர் குழப்பமில்லாமல் இருந்தார். இதை அவரது பாராளுமன்ற வாழ்க்கையில் விடைத்த காப்பம் என்று கூற வேண்டும்.

பாரதமன்ற வாழ்க்கையில் சம்பத் துக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம், அனை இந்திய அடிப்படையில் அவரைத் தீர்ந்தும் வைத் திருந்தது.

அன்று அவர் பேசிய பேச்சை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் வெளியுக்குச் சென்ற பேச்சாளர்கள் எவ்வாறு தள்ளுதல் போ ஆரம்பித்தார்கள்.

த. தே. க. வுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே இரண்டு வட்டம் உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து தார்கள். அத்தனை பேரும் போய்விட்ட எட்டு மூலமாகவே சேர்த்திருந்தார்கள்.

அந்த போய்விட்ட எட்டுவர்கள் ஆறு மூட்டைகளாகக் கட்டி வைக்கப் பட்டிருந்தன. அவை மான பருதியினர் இராவிடர் சமூகத்தில் இருந்தும் வந்திருந்தார்கள்.

தி. மு. க. வுக்கு எதிரான ஒரு புதிய சக்தியை எதிர் பார்த்தவர்கள் போல் அவர்கள் உதவையொகையாணப்பட்டார்கள். சென்னை இடம், பிற இடங்களிலும் நடந்த பொதுக் கூட்டங்களில் அவர்களை மூன்று நாட்கள் காத்தார்கள்.

இப்படி ஒரு சக்தி வருவதை, வளர்வதை காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜ் கிரியைப்பயிர்ச்சி. அதை அவரை ஒரு கூட்டத்தில் எட்டிக் கொண்டார்.

"தேசியம் என்னும் இந்திய தேசியம்தான். இதில் தமிழ் தேசியம் என்ன, தென்னு தேசியம் என்ன?" என்று அவர் கேட்டார்.

ஆயினும் தலைவர் காமராஜருக்கு வாரும் பதில் கூறவில்லை. காரணம், பிற மட்டி காங்கிரஸ்காரர்கள் அனைவரும் சம்பத்தோடு ஒத்துழைத்தார்கள்.

தமிழ் தேசியக் கூட்டியின் கொள்கைகள் அற்புதமானவை. அது தொழிலிய வேகத் தையும், வளர்ந்த வளர்ச்சியையும், கொள் ளைச் சிறப்பையும் ஊன்றிக் வைத்ததாக். அதை காங்கிரஸ் கூட்டில் கரைத்ததே தவறு என்று இன்று தோன்றுகிறது.

அதன் கொள்கைகள் கிட்டத் தட்ட கோவியத் பூமியளின் மெக்டி அமைப்பை ஒத்தவை.

கிரியைப்போல் பிந்திய போகக் கூடிய மாநிலங்கள், ராணுவம், போக்குவரத்து, தபால், தந்தி, வெளியுறவு - இவை மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்க வேண்டும். - இது த. தே. க.வின் கொள்கை.

கிரியைப்போல் பிந்திய என்பது தீவிரத்தையு ஒடுவதல்ல. அது பற்றிய கோவியத் பூமியின் நியதிக்கையும் சம்பத் விளக்கியிருந்தார்.

என்னக் கேட்டால் அந்தக் கொள்கைக் குறிப்பை வாரும் காங்கிரஸ்காரர்களே கூட இன்று தங்கள் கட்டுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

எந்த ஊரிலும் தி. மு. க. வுக்குச் சம்ப மாநி பெருங் கூட்டம் கூடியது. த. தே. க. வுக்குத்தான். த. தே. க. கொடி போட்டு யார் பேசினாலும் அந்தக் கூட்டம் வந்தது.

சம்பத்துக்கு அடுத்தபடியாகக் கூடுத தொழிலை அவன் பறித்ததாக், எவ்வா ஊர்வனிருந்தும் அவனுக்கு அமைப்புடன் வரத் தொடங்கின.

அவனுக்கு புது உதவாகப் பிறந்துவிட்டது.

"கூடவுக்குக்குச் சென்ற பதத்துக்கு வராத திரோவை காணவில்லை பண்ணினோம்"
"சரி பதத்துக்கு வராத திரோவின் என்ன செஞ்சிங்க?"
"பெரிய பண்ணிங்கோ!"

நினைச்சி பாட்டுமூலக் கூடிய வாய்ப்பிருத் தும். அவன் அடிக்கடி வெளியூர் செல்வ வேண்டியவனுதான்.

அப்பொழுது அவனைத் தவிர வேறு ஒரு வருமே அந்தத் துறையில் இவ்வாறாகப் பட்ட தவாரிப்பாளர்கள் அவனுக்காகக் காத்திருக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு பக்கம் கடன்; மறு பக்கம் அரசியல்; இடையில் பாட்டு - எவ்வளவு சிக்கல்கள் இருந்தால் என்ன? பாட்டு எழுத கட்ட விரிந்து விட்டால் அவன் சொர்க்கத்தில் மிதப்பான்.

மொபரில் ரோடிக் வேலுமணியின் அது வகையாக இருந்த அந்தச் சின்னது சிறிய குடிசையில் விண்வளையான தாராமோனி பத்துக்கு மூன்றே எழுத உட்கார்ந்தபோது அவனுக்கு இருந்த உதவாகப் சொல்லுத் தர மறு!

தொண்டிக்குப் பின்னை பிறந்தாக், 'அன்பு மகனே' என்று தானாட்டுவான்? 'ஏன், பிறந்தால் மகனே?' என்றுதான் ஏங்குவான்?

"நான் பிறந்த காரணமே தெரியவில்லை த் ஏன் பிறந்தாய்?" என்று கதாநாயகன் உருகுகிறான்.

பாட்டுமூலத்திலும் படம் பார்த்ததிலும் உணர்ச்சிப் பெருக்கிய மிதப்பது அவன் கவனம்.

"செவ்வகைச் சீமை"யில் விட்டுப்போன ஒரு மெட்டு - அந்த மெட்டுக்குப் போடப் பட்ட பாட்டுத்தான் "தங்கத்திலே ஒரு குறை இருந்ததாலும்".

கூடரகட்டி பீம்சிக்ரீடும் எப்போதும் ஒரு அற்புதமான கயாவும் கூண்டு. அவன் எவ்வ சொகுகிறதோ, அதுதான் பாட்டு; எந்த இடத்தில் போடலாம் என்றுகொண்டு, அதுதான் இடம். பெரும்பாலும் பாட்டுக்கே இரையமைத்ததாக் பாட்டுக்கள் எத்தனாக இருந்தன.

இந்தக் குழந்தையில் அவன் வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதையும் மறப்பதிலும்.

அன்று இரவு திபாகராயதகரில் எண்ணக் பெயர் கொண்ட ஒரு சினிமாக்ஷம்பெனியின் அவனுக்கு விருந்து.

இரண்டாவது மாடிக் கொட்டகையில் அவன் அமர்ந்திருந்தபோது கைலி மது கோடு ஓர் அழகான இளம் பெண் உங்களை அழைத்தான். (வளரும்)

பரணசயப்பன்
கல்யாணி

COLLEGE
CAMPUS

Garrison: none

கைதானத்தில் டெய்
பரீயாகப் போட்டிருந்தது
ஒரு மோட்டை. அதைத்
தொடர்ந்து நிற்காவிடின்.
முதல் ரோ ஃபார் டிச்சர்ன்.
அப் புறம் பேரண்டன்.
(நெகர்வுவாடு மச்சரோட
விட்டுக்காரங்க) கடைவியா
லுட்டுவட்டன். தானும்
கடைவியாப் போய் உட்
கார்த்தேன்.

தெடு தேரமா 'கொட
கொடாக்கன்' ஒயலிடுன்.
'சூர்பாணி' இதை பற்றிய
உரை பாடல் ஒரு புறம்.
பன்னிக் வந்து சூரர்குத்
தேட்டை மஸ்தான்கன்
பற்றி ஒரு புறம்.

எவ்வாறோ ஒரு திடீர்
'சப்'பென்று நின்றுது.
தலைமை தாங்க வந்திருந்த
அமைச்சர் ஒருவர் திகழ்ச்
சினைய ஆரம்பித்து கைத்துப்
பெரிசூர். 'பெண்கள் தன்னு
ள் படிக்க வேண்டும்'
இதைத் தவிர வேறு என்ன
பெணர்! ஒரு வழியாய்ப்
பார்த்து ஆரம்பமாந்து.

'சீரோ காட்சி' இரண்
டுமே ஒவ்வொரு தட்டைத்
தூக்கிக் கொண்டு வந்தது.
அதைத் தொடர்ந்து இன்
னும் பத்து தட்டை. எட்டிப்
பார்த்தேன். வட்டு. நெக்.
சாண்டிச், கட்டை. மிக்கர்
பாக்கெட்... கடைவியில்
துக்கார்.

"தெய் இட் பேயி"
கொஞ்சிக் கூத்தாடி இரண்டு
கைவிலும் தட்டு நிறைய
நின்பண்டங்களைக் கொண்டு
வந்து நினைத்தது ஒன்று.

"மச்சர்! வேண்டாம்னு
சொல்லுது உங்க பேயி" -
இன்னொன்று.

"அடிப்பேன். வாரப்
பிக்கோ. நே தெய்யம் குதி
சின்டர்" மிரட்டி வாய்க்கிக்
கொடுக்கிறார்கள்.

துருப்பில்லாய் படகுடன்

இவர்கள்:

கண்ணீரைக் கட்டிக்கி
த்தைய பாக்கிரமங்கி
காழ்ச்சி கழலிக் கேக்கி
கண்களேத் துருக்கிக்
துருப்பில்லாய் படகுடன்!

இவர்கள்:

நில பருத்திநிலாநிலவில்
மருதிநேர பட்டியல்நடுத்தி

செய்யாத தின்புக்கன்!
பெரும்பண்ணை
கதாநிர்வகனிக்
களிந்துபோன
கதா பத்திரங்கள்!

இவர்கள்:

ஒளிகை இழந்த விழிகள்!
மெய்போலியான
ஆதாங்கிக் கட்டுரைகள்!
உயிர்வாழ
உயிரெய்க் கருத்துக்கள்!
கூர்ந்தவன் புனைது
செய்வித்த அகராதிக்கன்!
அமைவான இருநிலம்
முது நிலைத்த தெய்வம்
காங்கை மேகங்கள்!

இவர்கள்:

அவ்வளவானும் வேண்ட
இருண்ட வானத்தில்
கிறைவன் உறைய வானத்
தவம் கட்டும்
கணக்கற்ற வெண் தாம
சுருள்!
(விதையவனின் பற்றிக் குர்
அனுதாபம் கவிதை)
— க. குணசேகரன்

முதல் ரயன்ட் சர்
லீலிங் குடித்து விருத்
தினர். டிச்சர்ன் எவ்வாறும்
சாப்பிட்டான போது சீரோ
காட்சி சென்றுமே வந்து
உட்கார்ந்து கொண்டன.

"என்னடி முடிஞ்
கொச்சா!"

"ஆமாம்மாடி."

பகிர் எந்தது. பாரக்
கும் தெரியாமல் எட்டிப்
பார்த்தேன். பேயி கன்
எவ்வாறும் தூக் கிரீமை ஒரு
விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
என் காவில் எச்சில் குழுகிச்
கொண்டிருந்தது. ஒருத்தி
கைதேயா கொண்டு வந்து
தந்தான். மிட்டாய்.
"ஆளுக்கு ஒன்று எடுத்துக்
கூக்கடி."

கைவில ஒன்றை எடுத்த
துப் பிடித்தேன். "உன்னுடைய
நிங்க முடியல்களைக்கு கரிச்
சீப்பை வச்சி எடுத்துர்"
அம்மா சொல்லி அனுப்பி
வது ஞாபகம் வந்ததும்
மிட்டாயைக்கைவில மடக்கி
கைத்துக் கொண்டேன்.
பதிலித்து ரூபாங்கு ஒரு
மிட்டாய்!

அமைச்சர் பேசினார்.
"மாணவிகளே, உங்களை
உத்காசப்படுத்த சிறப்பான
செய்திகளைச் செய்து, வலிது
புடைக்கப் பார்த்துமே
எவத்துள்ள ஆசிரியர் சப்
சத்துக்கு நீங்கள் தன்நி
கூறிக் கடைமரப்பட்டிருக்
கிறீர்கள். அதிலும் தான்
கவந்து கொண்டிருக்கிற பெரும்
மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்."
வலித்தில் ஏதோ கல்வி
வது. எட்டிப் பார்த்தேன்.
அதே பன் கொண்டை
கிரிப்பது தெரிந்தது.

— க. ஜெகதநாதன்

புதுமை

ஏற்றத் தாழ்வு

"என்ன சார், உங்க பத்திரிகையிலே எல்லா
பத்திரிகை புதுமை, புதுமைகள்தான்... ஒன்றை
யும் காணோமே!"
"அட தீவக ஒன்றை தான் புதுமை" என்று
பத்திரிகை சொன்னான்!"

"வாழ்க்கையிலே என்னை மாற்றி ஏற்றம்
இருக்கப் பார்த்துக்கொண்டோமோ... ஒன்றை
சொல் தான் இருப்பார்கள்..."
"அப்படியானால் எங்கே வேலை பார்க்கலாம்..."
"சிபிசிட்டு வேலை வேலை சொன்னேன்!"
— கதா முருகேசன்

மாதவி வந்தாள்

● கைத. வசனம். கூடரக்ஷம், தயாரிப்பு நரத்திரம் இராமசாமி. படம் கோலிவில் ஆரம்பிக்கிறது. தொடர்ந்து சாபியாபா வழிபாடு, கட்டுமானம் இவை... சக்திதான் கடைசியில் சேமத்தியா வாரப் பொதுவுர வந்துறுக்கிறதென்க இருந்தால் படம் நன்றி தப்பினால் பட்டாளம் செழிக்காமல் ஏமாற்றுகிறது. கங்கோரம் கொள்ள மிகவும் சந்தேகப்படும் கைத. இடைச் செருகலால் காதல் தீவிரமும் கிணங்கல் கைத. கடைசியில் நான்கு பேர் செத்து. செத்து, செத்து, செத்து விழ, கையால் மிகவும் ஓசை கொடுக்கிறார்கள்.

டக்கெட்டும் விஜய் பாடி. சந்திரன் மிகவும் கிட்டை கிட்டி வெளிப்பெறுவதில் கணவன் 'கோ' என்றதும் 'மாட்டென்' என்று திரும்பும் இடமும். கதாநாயகியேயும் கேட்டு, மனம் மாறும் இடமும் - கடிதக்கூறு கையில் பட்டாளம் செழிக்கிறார். ஜமரூ' ராஜி குண்டாக இருப்பது கைதக் குறை சொல்ல முடியாது.

அப்பப்போது பொருத்தமாய்ப் பின்னணி மிக் பழைய கடிதங்கள். காதலிமதியும் 'கேட்கு' கரும் வி. கே. ஆரும் 'ஏ'யால் கைதிரார்கள். கைதம் ஒவாடுகள்.

நதி மதுபடியும் ஒடுகிறது (மலையாளம்)

● கட்டிடத்தில் சேமா அக்கவர் அடித்து வசனம். கை அக்கவர் அக்கவர் உணவாக அக்கவர் கைவசனம் திரைத் துக்கில் மேல் கிடை கைவசனத்திரைகள். கூடரக்ஷம் இ. வி. சசி.

கோமன் - கிதபாபா குடுமும் கதாநாயகி மெதுவான நதிவாய் ஒடுக கொண்குருக்கம் மீல் கல் கிழித்தாற்போன்று திருமதி தாமஸ் கருமை மூடிக்விருது. கைவசனம் கிமரன் கிபத்தில் மரீக்கப் போக, ஏதான் இக்கிழி ருக்கம் பணத்தடம் (3,00,000 ரூபாய்); திருமதி தாமஸ் அமெரிக்காவிலிருந்து இது வரை கத்து மூர் கதாநாயகி இக்கம் கட்ட

கைட்டராகட்டி கோமன் நாடுகிறார். இக்கத்தில் வெக்கை மன தட்டை, கதரி விருக்கும் கட்டம் கைது பிக்கு கைது கிமர் சிம், கிஷயம் மருகன் பத்திரிகைகிம் பக்கம் கைல் கருகிடுது. திருமதி தாமஸ் மீண்டும் அமெரிக்கா திரும்ப கோமன் கைழக்கை ததி மதுபடியும் ஒடுகிறது.

நெத்த தகைகள் பகிச பெற்ற கட்டகம் திருமதி தாமஸை ஜமாய்க்கிறார். கிஷயி விருத்து கிட்டைக் கைவசனத்திலும் கைவசனம் கிட்டை கைவசனம் கைவசனத்திலும் மருகன் பத் திரிகைகிம்-கைவசனம் கைவசனம் கைவசனம் இடம் கைவசனம் தகைப் போலி, நெக்கியாம்.

மனமத ரதங்கள்

படம் ஏதோ குதூஸமாக ஆரம்பிக்கிறது என்று நினைத்தால் பிறகுதான் தெரிவெறு பழம்புகள் என்று. தெருவில் ஓர் ஆய்வுப் பாணி புது மொத்தையில். காதலன்-மனைவி-கணவன் மூக்கோணம். வழக்கப்படி காதலன் திடீராக மரணம். இந்த முடிவைச் சொல்ல இடைவெளிக்குப் பிறகு இறுதியே சென்று இருப்பது பாட்டம்.

காதலன் அருளுருமாள் உணர்ச்சியற்ற நடிப்பு. கணவன் ராஜசேகரன் குருட்டுத்தடிப்பு ஏரே இருட்டு. நிஜம் தருதரு. ஆயிவலா

விட்டால் அருண் குமாண் கருகே போ. இப்போது வர என்று மர்மராய் நாய் விடு துடி குலம் ஆகியவிட்டு, புதுமையாய் 'லவர்' செய்து காதுவிக்கும் ஸ்ரீ கிதா.

ராமராவ் தெய்வானைச் சுரண்டுகிறார். நாயும் குதிரையும் கண்டை போட்டு. ஆதரி விருந்து முழுவியவரைக் காப்பாற்றி ஏதோ செய்கின்றன. தனிவி காந்த் வெத்து வேட்டு. கே. வி. மகாதேவனின் இனையும் பாடல் கனம் இனிமை. மீனாட்சி கந்தரத்தின் கேமரா குணம்.

எங்கள் வாத்தியார்

ஒரு எலிமெண்டரி புகல் வாத்தியாசின் சிக்கலான வாழ்க்கையைச் சிக்கலாகாமல் சொல்கிறார் டைரக்டர் துரை. படத்தில் பழம்புகை நெடி. துரைவின் புதுமைக் கலைப் 'பிளி' அடங்கி விட்டதோ?

வாத்தியாரால் வந்து படம் பூரா ஆகி மிப்பவர் தானேஷ். மிக இயல்பான குண சித்திர நடிப்பு. மனைவியுடன் கடைச் சண்டை போட்டு, பழம்புகை மாணவர்களின் (பாது பூதா) உபசரிப்பைக் கருகிப்போய், உதவி கேட்காமல் தனித்து, தேவனின் மீட்டிங் கொண்டு விழித்து - மனுஷன் எகிம்பினா கொண்டுட்டார்.

காலேஜிலிருந்து கவிதாமவத் தாத்தா வெடத்தில் வந்து அழைத்துப் போகும் விஜய் பாபு மத்த பாபு. வாத்தியாருக்காவே விவரணை நித்தும் துணைவர்பாடுவர நடிப்பில் சலியர்.

வி. கே. ஆர்., கருனி, தேய்கராய் எய்வாய் கண்காசிடும். ஆரூஸ் கிரகம் கொஞ்சரும் இய்கு. இங்கு ஒரு தடவை படிக்கவும். கிரகம் கொஞ்சலும் இய்கு. கண்டைகள், கொலை, கற்பழிப்பு, தெய்வமாவின் தேவன் எய்வாய் மிக காமரத்தியமான கேர்க்கை.

படம் பூரா ஒரு புறம் கோகழம், மது புறம் தகைக்கவையும் உவந்து இளையோடு கின்றன. ஐ. எக். நாராயணனின் அரித்த முள்ள வசனங்கள். 'நான் மறைக்குத்தான் குதும்பென்க. நீ குழுகாவே நகைஞ்சுட்டே'. என்று தானேஷ் தெய்வமாவின்விடம் சொல்லு மிடம் ஒரு சேம்பிள்.

- தனிவி கால்திரி

அத்தியாயம் 70 போரும் விளைவும்

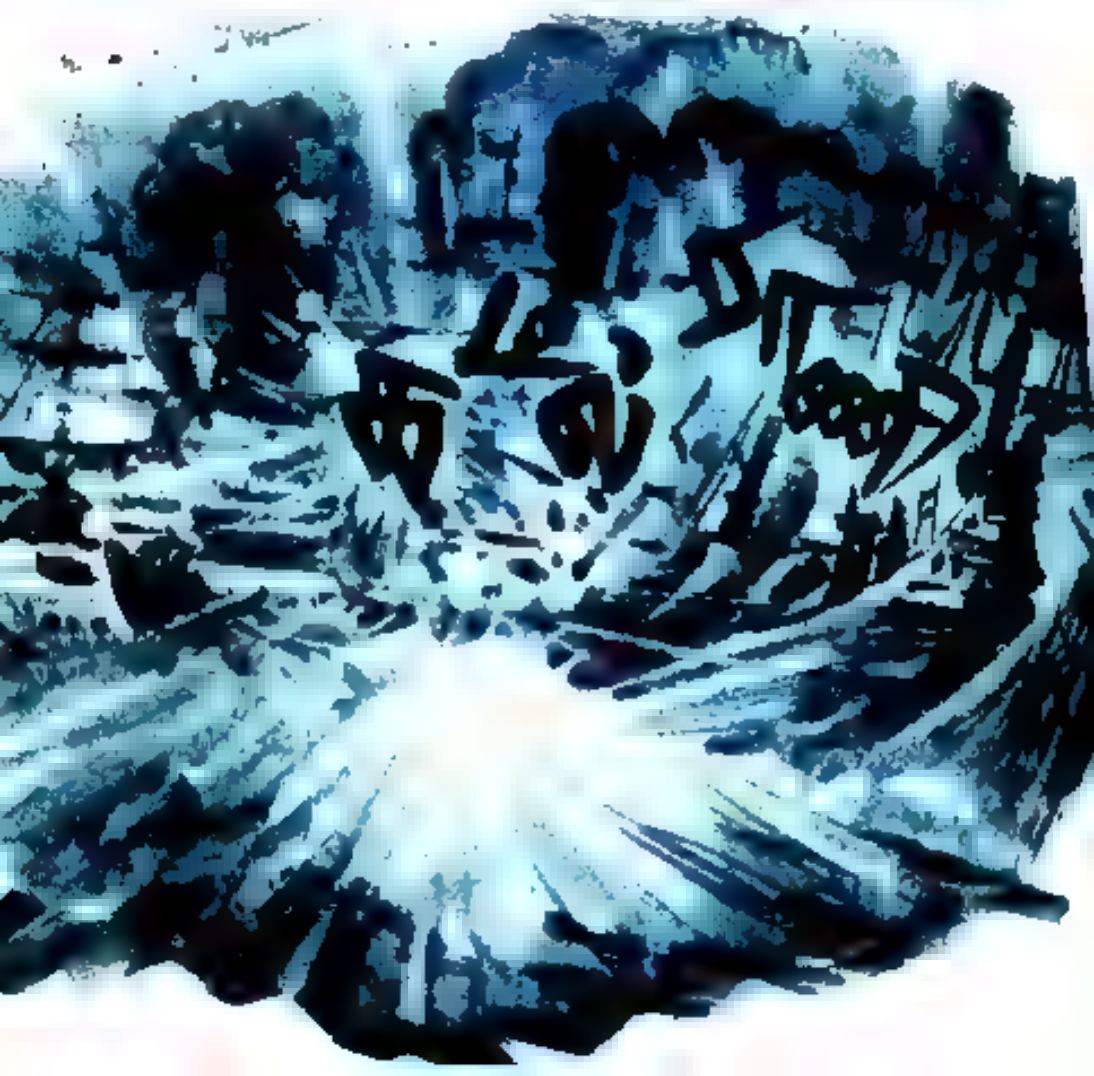
அந்திரடி அனத்த தனத்தில் படுத்திருத்
தாம். இன்பக் களவுகள் ஏதேதோ எழுத்
தன் அவன் உறக்கத்தில், மறுதான் கான்
எழுந்ததும் அவன் ஒரு படகை எடுத்துக்
கொண்டு கோட்டைக்குச் சென்றான். அங்கு
திராடிப் புத்துடை அணித்து வழக்கம்போல்
இரு கைத்துப்பாக்கிகளையும் எண்ணெய்
கொண்டு துயக்கி, சரிபார்த்து ரகச
யினை நினைத்து இடையில் எட்டிக்கொண்டு
புறப்பட்டான். மறுபடியும் படகில் ஏறித்
தானே படகைச் செலுத்திக் கொண்டு
உடை ராணியின் துணைக் கப்பல்வரைப்
பார்வைவிட்டான். அவற்றின் தலைமைக்
கப்பலிலிருந்து கா பூஷைவிடம் செறிந்
தேரம் ஏதோ விவாதித்தான். "கா பூஷா
என் திட்டத்தைச் சொல்லி விட்டேன். ஏதே
தாம் எதிர்பார்த்தபடி போகிறா விட்டால்
போர் முகரணம் நீ மாதிரிக் கொள்"
என்று கூறினான்.

"மாதிரி அவசியம் இருக்காது. மாதிரி
செய்த உடை வீரன். போரில் வல்லவன்.
அஞ்சு பதறப் வழக்கம்கொண்டபடி போகிறத்
தான் அங்குக்குத் தெரியும்" என்றான்.
இந்திரஜித் அனத்த கா பூஷையை அந்த
புறப்படித் தொக்கினான். "காட் அபெண்ட்
கொண்டதா?" என்று கேட்டான்.

கா பூஷை பதில் சொல்லவில்லை சில
விநாடிகள். பிறகு திண்ணமான குரலில்
சொன்னான். "கோட்டை ஓரி, இ லியு
கை மாரிட் (வயிற்) வேண்டாம். என்
படுகை தான் செவிடுதான்" என்று.

அத்துடன் அவனுடன் கூடுதலாகிவிட்டுக்
உடை ராணிக்கு அனத்த வந்தபோது நடுப்
பகலாகிவிட்டதால் இரு பெண்மையுடனும்
உணவருந்திவிட்டுக் உடை ராணியின் பிரயத்
னிக் கொடுத்தான். "ராணி! நீ கப்பலை
இலக்கு. காது! நீ என்ன செய்வதான் உத்
தெய்ம்!" என்று விவாதினான்.

"உடைக் பிடிக்கிறேன்" என்றான் காது.
இதைக் கேட்ட அனத்த அசந்து போனான்.
"போரில் கப்பலில் உடைவரைப் பிடித்துத்
தெய்வக்குத் தகுந்தபடி திருப்புவது

கவயமாண வாகியமங்க. நீ தெரிது பிரெஞ்சும்
கடல் ராணி பாதிக்கப்படும்" என்கும்.

"அது தெரியும் எனக்கு" என்கும்
சாரு.

அதற்கு மேல் அங்கு நிதனாகக் துளாஜி
புடனும் சம்பளிப்பதனாலும்பெருகக் கூனத்த-
தம்பளிப்பத் வருகிற போன்றப் பதிலில் தெரிது
சவனப்பட்டுடார். "இந்தப் போலில் தாம்
மெய்நி படைத்த பிறகு தாம் இருந்தாக்
காலண்டரா கடல் ராணியை அழிக்கும்.
தாம் தொகுதும் ஆபத்தத்தாக. மாக்கி
நம்புமல் சிறை செல்வாம்" என்று குறிப்
பிட்டார்.

"மாக்கேரக்கும் தம்பலும் ஒப்பத்தம் இருக்
கிறது" என்கும் அவத்த.

"எதக் ஒப்பத்தத்தையும் குறிக்க ஆக்
இவ்வாறாக தயங்க மாட்டார்கள்" என்கும்
பத்த.

துளாஜி முடிவில் சொல்லும்: "மேல்
முடித்த பிறகு அந்தப் பதிலில் பெருமோம்.
இப்பொழுது அப்பாசிக்கி" என்று.

"துளாஜி! நீ பிரெஞ்சிலைக் கூலித்தாக்
கொள்" என்று உத்தரவிட்டார் அவத்த.

"நீ" துளாஜிபை வெல்லி உத்தரவாக
செய்ததது.

"நீயும் பாப்பாத்தின் உத்தரவில் உதவ
கட்டபாண கட்டகடில் திற்பை. சம்பலக்
வந்ததும் தெரி வருபெயர்" என்று கூறுகும்.

"அது அப்பாபாண இடம். உதவ
பாபும் தீரத் துப்பாக்கி கொண்டு கட்டு
கிடகாடு" என்கும் துளாஜி.

"போலிக் சம்பலா இடங்களும்க் அப்பாப
பாணத்தாக" என்று கூறிய அவத்த தனது
நம்புமல் தொழில் கவனப்பப் போட்டுக்
கொண்டு கடல் ராணியைப் போல் ஏற்பாடு
கலைக் கூலிக்கொழுகும்.

மாண தெருங்கெய்தும் ராணியும் சாருயும்
அதம்பலை அணித்து வெளியே வந்தார்கள்.
சாரு கைகாணிப்பிடம் செங்கும். ராணி
தெயிர் என்ற முறையில் தனது பணிக்
கூலித்து மாறுகின்றது உத்தரவுகளைப்
பிறப்பித்தாக. கப்பல்க் தனத்தின் நடு
கவையத்திலிருந்த பால் மாதநில சாய்ந்து
கொண்டு தீங்கும் போருக்குத் தவாராக.

மாண வெண் மிசு ஏம்பலிமாரை இருத்தது.
உதிரலாக சிலந்த பெரும் பழமாகிக் கடலில்
முந்தக் சம்பலம் மார்த்திருத்தாக. ஆந்தக்
சம்பலத்தின் மாக்வேலில் பெரும் கப்பல்
பிரிட்டியக் கொடியுடன் கடல் திரையில்க்
எட்டிலெய்த்தது. அவர் துணைக் கப்பல்கள்

காங்கு அவக் கப்பலில் பின்புறத் வந்தன.
மாக்வே தனது கப்பலில் பாப்பாண நன்றாக
வித்திருத்தாக. அதற்கு அவனுக்கு அது
கவையாக் திரும்பியதால் மாக்வே மேலமாக்
வந்தாக. பூணகட்டிக் கட்டுகின்றது.

அந்தத் தாபத்திகாமல் தனது பிரெஞ்சிலை
பெருமையாக் காலண்டராணைதொக்கி, அவரை
எதிர்கொண்ட வெய்லர் தவாராபிறத்தாக.
காலண்டராணை இரு பிரெஞ்சிலை பெரும்
உத்தரவுடன் கட்டுகிய

பித்தறுகிறவா போல்
செய்ததது.
மாக்வேதனதுகப்பலில்
தீரது கொண்டு

சாண்டியன்

கி. 1955

டெய்லிஸைப் பூசும் எதிரியின் கப்பல்களை சந்தடிப்பதன் தோக்கிலுள், அடுத்தத் தனது உத்தரவுகளை உரத்த குரலில் பீதப் பித்தான். மாக்ரேயின் கப்பல் துறைமுகத்தை தோக்கி விசைத்து வந்தது. காலண்டரா தனது பெரும் பாங்களை விசித்துப் பயங்கரமான கழுத்தைப் போல் காட்டிப்பித்தது. காலண்டரா தளர்த்தது பெரும் நிமிர்வெத் தைப் போல், அதன் முற்றாற்று எண்பது வீரர்களையும் பல வயர்களின் போல் எய்திவிடத் திறந்தன.

பீரோன் நேயல் மாக்ரே, டெய்லரினைத் தனது போல் துணியில்லாத பயங்கொள்ளியு மல்ல, கப்பல் போரில் அனுபவமோ திற னையோ அல்லாதவனுமல்ல. முதல் தடவை டெய்லர் மாக்ரேயிடமிருந்து காலண்டரா னைக் கண்டபிறியது டெய்லரின் சாமர்த்தி யத்தால் மட்டுமல்ல, மாக்ரேயுடன் இணைந்து நின்று போராட வந்த துணைக்கப்பல் ஓடி விட்டதனால் காரணம். ஆனால், தற்பெருமை மிக்க டெய்லர், மாக்ரேயின் தோல்விக்குக் காரணம் அவன் திறமைக் குறைவும் துணி வுக் குறைவும் என்று எண்ணி யிருந்தான். ஆகவே தன்னைக் கண்டதும் மாக்ரே பவத்து திரும்பி ஓடிவிடுவான் என்று மனதையுடன் அலட்சியமாகப் போரில் இறங்கினான். "எந்த மனதிலும் சதா ஓடுவதில்லை" என்று எய்வர் ஏதனவே செய்த எச்சரிக்கைகூட அவன் புத்தியில் ஏறுததால் கால் தூரத்துக்குள் மாக்ரேயின் கப்பல்களைக் கப்பல்கள் செய்து விடலாம் என்று உறுதியுடன் காலண்டரா னை மாக்ரேயின் கப்பல்கள் வரிசையாக வந்து கொண்டிருந்த பூர்ணக் துறைமுகத் தின் வட முனைவை தோக்கிச் செலுத்தினான்.

காப்டன் மாக்ரேயும் தனது கப்பலிலிருந்து தூரதிரிஷ்டி கண்ணாடி மூலம் டெய்லரின் மூலவேந்தறத்தைக் கவனித்தான். அடுத்த காப்டன் ஸாண்டர்ஸையும் செட்டினைட் ஸ்மித்தையும் அனுமதித்து "நீங்கள் துள்ளி யிடமிருந்து அறித்து வந்த செய்தி உண்மை தானா" என்று வினவினான்.

"முறிதலும் உண்மை" என்றான் ஸ்மித். "செட்டிநேயம் தாங்கள் திருடிய கடித்த னைக் கொடுத்தோம்" என்றான் ஸாண்டர்ஸ். "தெய் தெறாய் என் நட் கடவுரானி யெனில் பிரிபிரேஷன் டு அடாக்? (அப்படி வானுல் கடல் ராணி ஏன் போருக்குத் தயாராகிறது)" என்று வினவினான் மாக்ரே.

"கப்பலாஸி இன்று முதல் நிகை கதத் தீரடி மூண்கு"
 "செட்டி நேயலுக்கு"
 "மாடுஷை உங்களை மூலமில் செத்திருக் கது!"

"இட் எஸ் ஆல் ரிசிடென்ஷன். தே ஆர் ஆன் உயர் ஸைட் (அது வேறும் நாடகம். அவர்கள் உங்கள் பக்கம்தான்)" என்று ஸ்மித் "இட் எஸ் இன் த டெய்டர் (அதுதான் உங்கள் கடித்ததில் இருக்கிறதே)" என்றும் என்னு காட்டினான்.

காப்டன் மாக்ரே அதற்கு மேல் ஏதும் பேசவில்லை. அவர்கள் கொண்டு வந்த கடிதம் தான் ஏதனவே விஜயவார்க்கத்தில் கடல் ராணியுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத் தின் நடை எண்பதைப் புரிந்து கொண்டதால் ஸாண்டர்ஸின் கண்ணிலும் ஸ்மித்தின் கண் ணிலும் மண்ணைத் தூவ துள்ளியோ அனாதிரோ செய்த தந்திரம்தான் அது என் பதை உணர்ந்து கொண்டு "சரி போய் பிரிங்கினைக் கவனியுங்கள். என் உத்தரவு களைச் சரியாக நிறையேற்றி இம்முறைவாகவ தங்கள் பெயரெடுங்கள்" என்று கண்டித்துச் சொல்லிவிட்டுப் போருக்கான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கவானான். தனது உப தியைவான மாக்ரீ எங்காவது அனுமதித்து "தமது கப்ப லின் பக்கவாட்டை ஸாண்டராவுக்கானத் திருப்பி, காலண்டரா அருகில் வந்ததும் பக்க பிரிங்களை அனாதிராலும் குண்டுவி னும்முறை இடைவிடாமல் வீச. டோண்ட் டேக் மச் கட்டம் டு ரீ போட் த என்ம் (பிரிங்கிகளைக் குண்டுவிட மறுபடியும் திணிக்க அநித நேரம் எடுத்துக்கொள் ளாதே)" என்று கூறிவிட்டுத் தனத்தின் மேல் பகுதிக்குச் சென்றான்.

காலண்டரா நேராகத் தன்னை தோக்கி வரவழை உணர்ந்த மாக்ரே அது போவரத் துயங்குட்டும் என்று காத்நிருந்தான். குண்டு விட வீசுக அடிப்பதினோ தடிப்பபுவ தினோ மாக்ரே நம்பிக்கை இல்லாதவன். தனிர காத்நு எதிரி வயலிடத் தனக்கு அது உண்மையிருப்பதையும் உணர்ந்ததால் மிக் காலவமாகத் தனது கப்பலை இயக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்திருந்தான். ஆகவே காலண்டராவின இரு பிரிங்களைத் தனது கப்பலை தோக்கி வெடித்தவுடன் கப்பலின் பக்கத்தைக் காலண்டரா னை தோக்கித் திருப்பியே நுழைபு பிரிங்களைக் காலண்ட ரானை தோக்கிச் சீறின. குண்டுகள் காலண்ட ராவின் பக்கப் பஸைக்கு அநித நேரம் வினைவிக்காவிட்டாலும் அதன் முனைவைச் சிறிது உடைக்கவே செய்தன.

டெய்லர் எதிரியின் போர் முறைகைய, தொடிப் பொழுதிய் கவனித்துக் கொண்டதால் மாக்ரேயின் கப்பலை விட்டு மாக்ரேயின் முனை கப்பல்களைத் தாக்கினான். அவற்றில் இரண்டு காலண்டராவின பிரிங்கி விசைத் தாங்க முடியாமல் தள்ளிடின.

அந்த சமயத்தில் மாக்ரே கொடிக்கைக் கொண்டு மற்த கப்பல்களுக்கு ஏதோ னானைச் செய்து அவை மாக்ரேயின் கப்பலைத் தொடர்ந்து மேல் திசையை தோக்கித் திரும் பின. "த கவர்ட் ஹி ஸாண்டர்ஸ் டு ரன் (போனாமி டெய் பார்த்திருக்க)" என்று சபித் தாக டெய்லர் தனது தனத்திலிருந்து-அதன் விளைவாக காலண்டரா னை மீண்டும் பின் னடைமல் செய்து, பிறகு மாக்ரே எதிர் பாராத சமயத்தில் தாக்கவார் என்று நினைத்

தான். ஆனால் துறையுத்தரிக்முத்த உடர்
ராவர். அனருத் முதவிய ரீர்ணரீத்த திட்ட
தீர்ப்பு மதர்ணவர்தி ரதீயர் முத்தரூர
ரதர்ணவம் பூர்ணர் துறையுத்தரவம்
அருட்துத் துரூரட்து.

அமைச்சர்களிடமும் டீபன்ஸ் இங்கிலாண்டை, அமெரிக்கா, ஸ்விட்சர்லாந்து, அமைந்த ஹான்ஸ்க்ரீட், டிரைபர் (அதோ பார். அமைந்த துறைகளை பார்க்கிட்டுவான்") என்று துறைமுகத்தின் அமைந்ததுமே கட்டுவாணிகள் கட்டுகின்றார்கள்.

"அதிசய நோட்டுரெட்டி. இம்மாதம் தபிரான் ஊர்த் தொழுவத் துறொடுவங்க. இத்தத் திட்டம் மும்மாள் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது" என்று இங்கிலாந்த எட்டக் லாட் கூறுங்.

“பாடம் இவ்வளவு வளம். இவ்வளவு வளம் காட்டுவதற்கு நான் முன்வருகிறேன். இப்போது பாடம் காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது.” என்று சிறிதளவு சொல்லி, “பாடம்! இப்போது” என்று கூறிக்கொண்டு காணாமல் போன மாதிரி போகும் மனம் காட்டுகிறது.

கமரர் ஒது மணி நேரத்துக்கு மேல் நடத்த பொர் அப்பொழுதும் நம்முடைய தலைக்கு வராததால் இனி தாமதியாதல் பயனில்லை என்று சாதாரண கடலில் ஒழுகி இருந்து விட்டது. கோட்டையின் மூன்றுகூடல் சந்தை, கடல் ராணியிலும் மந்தை கடல் கடலிலும் பாம்புரை சுரத்தர்களும் பந்தை களம் சாதிக்க.

தலைநகரத்தை அடைந்து தீவிர கடிகாரணி துறைமுகத்துக்கு அருகே சென்றது. எட்டை வாய் பூசியவன் தலைமையின் அடுத்து கொண்டிருந்த ஐந்து துணைக் கப்பல்கள் போன்ற வேலைகள் பார்க்கப்போக வேண்டியிருக்கின்றன என்ற பார்வையிலிருந்து அகன்றதாகப் போக்குக் காட்டிய மாகாண அரசு தனது ஐந்து கப்பல்களுடன் ஏறத்தாழ நான்கு மணிக்குப் பிற்பாடு திரும்பி வந்தது.

தான். கடல் ராணி, காவண்டரா இவ்
வாக்கும் கடல் ராணியின் தந்தை துரிசுக்
கப்பல்களுக்கும் இடைவிட. மாகிரே வந்த
பிறகு இரு புறமும் ஒன்றுக்கொன்று
கொண்டே வந்தார். காவண்டராவின்
பெரும் துன்பமென் னீதே. ஆனால் அநிக
ரவையின் மட்டுமேயல்லாமல் அப்பின் பிறத்
திருக்க LNTயின் எல்லா புறமும் அதன்
பெரும் சந்தை துறவையையே இருந்தபடி
வாய் டெய்வராய் கப்பல் இடைவெ
றுப்பு முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட பீர்த்
யோராடா சென்டியதாயிற்று. இருபத்தைக்
டெய்லர் நிதானத்தையிருக்காமல் யோரவ
னான். இருமுறை மாகிரேவை தெருக்க
றவையினால். மாகிரே அப்போதும் நிறுப்பி
விட்டதான். கடல் ராணியின் துண்டு ஒன்று
காவண்டராவின் தலத்தின் விழுந்தது.

மெய்மார் நிதானமிழந்தான். சென்னை
கோபரின் மூலம் கடன் எண்ணிய நோர்
கிளர். அதன் தவத்தின் அந்தரம் இவ்வாறு

“உதயன் வளநிலைப் பீரோனின்மேல் அழிந்து வந்த
வதனால் வந்தது பூண்டிருப்பாங்கொன்று வந்தது
தலையாக, தலையுடையது வந்திருக்காங்க...”

• ၂၀၂၂ - နာမည်ကျော် ဂွမ်း

தமிழகத்தில் இங்கு, கடல் ராஜ்யமான சத்தியமூர்த்தி பெருங்கோய்யால் காணப்பட்டிருக்கிற சகலத்தையும் கொண்டுவிட்டான். சாறு சக்காய் சக்கரத்தையே இயக்கித் கொண்டுவிட்டான்.

உடல் நலம் தீரென்று ஏதோ உத்தரவு பிறப்பித்தான். ஒரு சூண்டுபோதமாக காளைப் பிள்ளைப் பாய்மரமொன்றில் பாய்ந்து அதை மொறுத்திவிட்டது. டெய்லர் மீண்டும் நுணுக்கு வந்த திவ்யைப் போட்டுவை. அது உட்காணவில்லை பக்கமாட்டுத் துளைவிட்டுத் தரையில். தகத்திலிருந்து ரீரங்கியிட்டுத் தவிர்த்து. அந்தப் பரங்கியை அழைத்து இப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தது டெய்லருக்குத் திருப்தி. அங்கு அந்தப் பரங்கியைச் சித்தித்துக் கொண்டுநுழையாது துறாதி சதிரத் தூரத்திலிருந்து இப்பிட்டு ரீரங்கியென்று டெய்லருக்குத் குறிவைக்கப்பட்டிருந்தது. டெய்லர் சரீரெனத் துறவிய் படுத்தான்.

அவன் எழுந்தபோது கடங்கராணி துறை
முகத்தை அடைக்கவில்லை. மாக்ஜேயின்
வயலி கோழிகள் சென்று கொண்டிருந்தது.
அந்தத் தாழ்ந்த திசையிலிருந்து கா பூசை
யின் ஐந்து பம்புகள் அரிதாய் வந்தன.
மாக்ஜேயை கோழி. அவற்றின்
வயலின் பாய் மாதநிள் சாய்ந்து டெய்ஸ்
போய்ஸ்க் கடற்கும் வயலித்துக் கொண்
டுகிறது கா பூசை வரக்கூடிய புத்தம் புது
வந்ததால் நகரத்துக்கொண்டிருந்ததால். தாற்
புறத்திலும் அந்தக் வயலிலிருந்த பந்தங்கள்
ஒரேயே பெய் சேர்ப்பது போன்று பாய்காந்தது.
அவன் ஐந்தாறுக்கு அளித்தான். அடுத்த கணம்
அவனுடைய தாய்மையில் சேர்ப்பது ஐந்து
பம்புகளிலிருந்து மூலவாய்களின் பெரும்
கதகத போய் பந்தம். பிரதிகளும் சாதா
ரணத் துறைகளிலும் பாய்கரமாகச் சப்
பித்தது. கா பூசையின் மேகத்தால் தேய்வி
விட்ட மாக்ஜேயின் ஐந்து பம்புகளில் மூன்று
பம்புகளின் பாய்மாதநிள் கா பூசை கட்டுத்
தன்னைட்டாய். அவற்றின் இரண்டே பம்பு
பங்கம் சென்ற பம்பிக் கொண்டுவந்தது.

இந்த அபாய சீக்கிரமும் மாக்ரே அளவளிக்கிற தளத்தில் தான் வரவேண்டிய உடல் ராணியின் தலைக் கப்பங்கள் திவ்ய மயங்கலாகத் தாக்க வேண்டிய காரணத்தால்

முக்கியத்துவம் முறைகளுக்கல்ல உதற்களுக்கே!

நீர் டாஸ்யம். த முறை துணையாகமா
துணைப்பிற் தேர்வு முறை துணையாகமா எது
மெத்தது? - விவாதம் நடத்தத் தோருமீர்
பிரதமர்.

இது தொடர்பாக அரசியல் எக்சைட்
எட்டத்தில் எம். எல். தேஜி, சென்னை
எட்டில் கல்துராவில் ஏழாண்டு அரசியல்
எக்சைட் எட்டில் பேரறிவிப்பாளர் கிணத்தில்.
தற்போது சென்னை கவர்ந்தி மகத்தியில்
பலியாற்றி வருகிற திருமாவளவாறு இதை
வழக்கத்திற்கு திரு வி. செங்கராது அவர்களை
சத்தித்துப் பேரறிவிப்போது:

எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்.
எதிர் முகம் சூனியமாகிறது. அதை
காணுபவர்க்கெப்போது அடிப்படையிலே
சரிபாடப் பின்பற்றப்படும் என்றால் அம்
முறை சரியாக இயங்கும்.

1977 முதல் 1980 வரை உள்ள ஒரு சிறு கிராம அளவளவத் தகவிரி சென்ற 15 ஆண்டு களுக்கு முன்பாக இருமதி இத்திரா காத்திராப் பதவியில் உள்ளார். அவர் மட்டுமே பெரும் பாலகார அபிவிருத்தியும் பெற்றுள்ளார்.

பாலகா அதனாரதனையும் பெற்றதுவனார். ஸ்டீபீனும் ஆட்சியிலும் பெரும்பாண்புலமையம் பெற்று ஆட்சி செய்கும் திறமையும் அவரால் இன்றைய தினமாய் பிரச்சினைகளால் வேலையில்வாது திண்டாட்டம், மிகு வாகனங்கள் அதிக உபயோ. ஸ்டீபின் பண்டங்களின் பற்றாக்குறைய, இத்திலாவின் கிழக்குப் பகுதியிலும் விரைவில் போன்ற சமூகமும் இன்னங்களாகத் தீரக் கூடியவையாகும்.

இந்தியியில் ஐந்துபதினாய்வுபடி தீர்வு காணப் போகட்டாக முயற்சிப்பதில் புகுத்தியது பற்றிச் சொல்லியது தேவதாசன். பிறகு, முக்கிய தகவல்கள் தற்போதைய அரசுக்குள்ளே இருக்காமல்தான் மக்கள் காணவில்லை என்று சொன்னதையும் குறிப்பிட்டுக் கொடுத்தார். இப்போது இந்திய அரசுக்குத் தெரியுமா என்பது குறித்து அவர் கருத்து தெரிவித்தார்.

அமெரிக்கா ஆட்சி முறைப்படி ஒருவர் தனிக் பட்சம் இரண்டுமுறை ($4 = 4 + 8$ ஆண்டுகள்) தான் இருபிபதிலாக இருக்க முடியும். தகுதி பதி, காய்கிரும், செலட் என்ற மூன்ற பகுதிகளைச் கொண்டு அமெரிக்க அரசு நட்கிறது. மக்களின் உரிமைப்பாது கவனாணிப்பு, பத்திரிகை சுதந்திரம், அரசு குறுக்கீடு இல் லாத நீதித் துறை ஆகியவை அங்கு இருப் தாய் அமெரிக்க அரசு முதல தெப்பாச தியப்படுகிறது.

பொருளாதலால் போகட்டு. இவ்வாறு போகட்டு போதும்படி அப்பிதரவாய் போதிய அளவு வறுப்புகள் நிலையில், பதிலி ளளாகவும், நீதித் துறையும் கட்டுப்பாட்டி லும் அரசாங்கம் தற்போதைய நம் நாட்டு குழந்தையின் துறதிப்பதி அடிப்படையிலான ஸ்தான கோரினது அருகது சரியானதாக மனக் ளப் படவில்லை!

மத்திய சபை அடிப்படையாக முன்வைக்க உடனடி பிரதமர் ஆட்சி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை, மத்திய சபை பிரதமரின் செயலாணிகளை பொறுத்தவரையில் தாமதமாகி வருவது குறித்து,

Abstract

செய்ததின் மந்திரி சபை அடிப்படை அரசு நுழைந்திருந்த துருப்பிபி அடிப்படை அரசு நுழைந்த மாநிலத்திலும் முக்கியமாகியோ அதிகாரங்கள் பறித்தனிக்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்துக்களில் கூட சபாட்சி நடத்தும் அளவுக்கு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே, மந்திரி சபை அடிப்படை அரசு நுழைந்த கொண்ட தம் நாட்டு தீர்வாகத்தியோர் பிரதமர் வசம் மொத்த அதிகாரங்களும் ஒலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் துருநாவுகள் மேலிக் கட்டாவிட்டது.

இதுதொடர்பு அடிப்படையில் அரசு முறை கொண்டு வருவதாய்தான் நம் நாட்டுக்குக் கதி போட்டம் பிறக்கும் என்று நமது பிரதமர் தீர்மானமாக நம்புகாரோவானால் அதற்குச் செயலாக்கக் கீழே செயல்படுத்த முறைகள் அவர் ஆலோசிக்க வேண்டும். இவ்விதம் நடப்பாரோவானால் அவரது எண்ணம் உறுதியாக உண்டாகிவிடுவதற்கு, நேர நடை அடிப்படையிலானது என்று நாம் ஒரு முடிவு.

(1) தற்போதைய அரசு உடனடியாக ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.

(3) நிதியத்துக்கா போன்று எட்டிப் பதி நதிறகு மேததையத் தீவிரமாகக்கொண்டு அகத்தித் எட்டிவிட உதவத்திய தேசிய அரசு தியத்திப்பட வேண்டும்.

(3) தேசிய அரசு தேர்தல்கள் நடத்தி அரசியல் தீர்மானம் எவ்வளவு மக்கள் தேர்தல் தொகுக்கச் செய்ய வேண்டும்.

(4) இந்த அரசியல் திர்நாய் சபை தகுதி பதி அடிப்படையிலான அரசை ஏற்படுத்தும் விதமாகப் புதிய அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு பெயர் மாற்றம் இத்திரை வர்த்தி
நிலையில் கொண்டு செல்லப்படுமா?

Quesada, E. F. 1999.

“தேவன, பி. ஏ. பட்டம் பெற்று நாளிற்கு ரூபகமாவது சலுகையைச் செய்பவர்களுக்கொண்டும், தந்தைய நாகரிகத்தை அளவுடல் புரிந்துகொண்டும், இருபது வயதாக எட்டிய பிடிக்கக் காத்திருக்கும், அழகு மிக்க யுவதிக்குப் பொருத்தமான ஒரு மாப்பிள்ளை தேவை. இருபத்தி ஏழு வயதுக்கு மேற்படாமல் சராசரி உயரத் துடல் மாதம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் திரைத் தத்தியோகத்தில் இருக்கும் இளைஞர்கள் தங்கள் விவரங்களை அனுப்பவும். தாமதப் பொருத்தத்தை விட மனம் பொருத்தம் தான் முக்கியம். போட்டோவும் கூட இருந்தால் சிறிதும். தபால் பெட்டி எண் ஒப்பிடுகிறோம். இந்த தகவலைப் பத்திரிகை மேற்பார்வை, சென்னை.”

அவப்பதி ஐந்து ரூபாய் கிம்மதையைக் கொடுத்திருந்த ஐந்து வரிப் பொடி எழுத்துக்கள் யாரி கண்களிலாவது பட்டு தங்க இடம் அமைவதா என்ற ஏக்கர்தான் சென்னைப் பெற்றவர் மேற்கொண்டு எத்தனையோ அவப்பதி ஐந்து ரூபாய்களைச் செல்க முற்படுகிறார்.

“அவ்வுடையிர். ராமசாமி என்ற பெயருள்ள அடிவேறுக்கு வயது இருபத்தி ஐந்து வரை. மாத வருமானம் நான்கு பஞ்சப் படிக்கள் உட்பட அறுதாற்றி ரூபாய் ரூபாய் எழுத்து காசு. அனாதை குழந்தை - பூகம் பஞ்சுக் கூத்தான் - ஒரு வுதாபனத்தில் பெட்டிவெண்ட கூத்தியோகம். சம்பளம், வயது, உத்தியோக சான்றிதழ்கள், முந்தைய மாட்டிப் பற்றிய ஒரு சென்னை குறிப்பு, என்னவோ தெரிக் பற்றிய சரித்திரச் குறிப்பு எட்டாம் இக்கடிதத்தின் கூடவே வருகின்றன. அடுத்த வேள்கி மிழமை பித்பகல் நான்கு மணி தகப்பனாரும் சென்னைக்கு வேறு தோலியாக வரவேண்டியிருக்கிறது. அன்று மாலை ஆறு மணி கமரக்குத் கூங்கன் வீட்டில் எட்டிப் பார்க்க நீங்கள் ஆட்சேபனை எழுப்ப மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறோம். தீட்சயமான நாகரிகம் கார்பீட்டிப் சாப்பிட மாட்டோம். ஆகையால் எத்தனை ஏற்பாடு களும் தேவையில்லை. உங்கள் பெண்ணும் அவர்கரித்துக்கொள்ள அதிகதேரம் கண்ணடித்து விட வேண்டிய அவசியமில்லை. இயற்கையாக இருந்தால் போதும். என் கற்பக என் தாயாராவது திரைத் தத்திற் கரங்குத்த யுவதியை இந்த முறை யில் தான் பார்க்கப் போகிறோம். அந்த மாற்று அவர் கிரும்பமாட்டார். பண்டிய காவத்தவர் என்பதை விட பிறருக்குச் சிரமம் கொடுக்க விரும்பாதவர் என்பதே நீங்கள் அவரைப் புரிந்து கொள்ளலாம். மற்றவை பற்றி என்று ராமசாமி மனம் வருங்கால் மாப் பெட்டி தன் மறுவைத் தத்திற் காலத்தில் கமர்ப் - உறுதிசெலும்.

புலன் கடிதத்தில் கண்ட - என் கமர்ப்செலு வி.

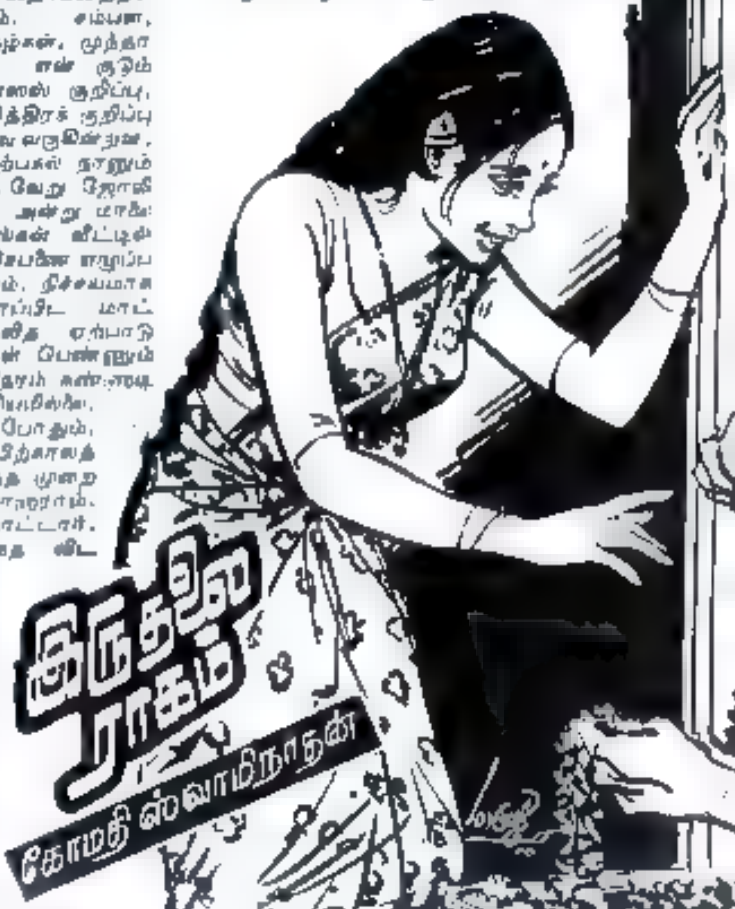
அவன் புறக்கப்பட்டதில் கமர்ப்செ அநிக மாசுவ இருந்தது என்று திரைக் கவதி கிறது. “ஆதா” என்று பெண்ணுக்கு அப்பா பதில் எழுதுகிறார்.

விவாழ்க் மிழமை என்ற மாநில கமர்ப் ஆறு மணிக்கு ஒரு தடுத்த வயதுக்காரரும் ஒரு இளைஞரும் தெருவில் வீட்டு நம்பர்களைக் கவனித்துக் கொண்டே பதினேழாம் நம்பர் வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். அந்த வீட்டு வாசலில் கல்யாணப் பெண் சாலை சாதாரண வாயில் புடைவையில் எத்தனை மேல்-அப்பும் இவ்வாம் பூக்கார ஆயாவுடன் பேரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அந்தப் பேரம் முடியும்வரை எற்றுத் தள்ளி நின்று கொண்டிருந்த அப்பாவும் பிள்ளையும் எற்று தெருவில் மாப்பிள்ளை வேட்டை விளம்பரம் கொடுத்த வரின் பெயரைச் சொல்லி விசாரிக்கிறார்கள்.

“அப்பா இன்னும் ஆபீசிலிருந்து வர வக்கிவிட யார் தேடினார்கள் என்று சொல்லு” என்ற காரும்கிறார்.

“உயரம், நேரத்தம், கவர், குரல், பணிவு எக் கரம் ஒ.கே” என்று கிசுகிசுகிறார் பெரியவர் இளைஞனிடம். “ஒ.கே” என்ற அந்த பதில் கிசுகிசுப்ப.

வெள்ளிக் மிழமை வருவதாகக் கொண்டு வர்கள் இப்படி நோட்டஸ் கொடுக்காமல் விவாழ்க் மிழமை வருவார்கள் என்று

பொச்சை அத்தப் பெண்ணுக்கு எழவில்லை. வேறு யாரோ எவற்றிருக்கிறும்.

பெண் வேறு யாராகவும். அதாவது கல்யாணப் பெண்ணுக்குத் தங்கையாக இருந்து விடக் கூடாதே என்று வந்தவர்களுக்குச் சத்தெகம் தொன்றுதிருது. "தீ மோதலது தானே?" என்று பெரியவர் ஏதோ குதி கேட்கும் பாவத்துடன் கேட்கிறார்.

"ஆமாம் மாமா! உன்னை வாரும்பன்" என்கிறான் அவன். மாமாவது திரைத்து உறவினர்களினா என்று நினைவு வட்டும் பார்த்திருது. மெட்ட நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கும் உறவு என்று அங்குக்கு இங்குமே தோன்று விட்டது. உன்னை போகத் திருப்புகிறும்.

"இத்தரம்மா மோதலு! தாங்க வந்த காலியம் திருப்பிக்ரமாவியே முடிந்த போக்க! தானிக்கு வருவதாக்க சொல்லி யிருத்த மதகுப்படி ரங்கசாமியுடன் பிண்டி இங்கறக்கே வந்துட்டார். பெண்ணைப் பிடித்திருக்கு என்று சொன்னார். அடுத்த யாரம் முழுவுதும் அவர் மதகுப்படியில் தாங் இருப்பார். மேற்கொண்டு பேசுவாம் என்று உன் அப்பாவிடம் சொக்! அட்டே! முக்கியமாக விஷயத்தைச் சொல்லு மறத் துட்டேன்! இவள்தானம்மா கல்யாணப் பையன் ராமசாமி! போட்டோவிக் இருக் கிற ஆசாமியெதான்! ஆன் மாரூட்டியில்கூட, தாங் வரட்டுமா?...!" பெரியவர் சித்தித்துக் கொண்டே பேசுகிறார்.

"எங்க அம்மாவைப் பெண் பார்க்கப் போகிறோமுகூட இப்படித்தான் திருநீப் பென்று எங்க தாத்தா இவ்வாறு கூட்டிக் கொண்டு முதுக் தானே போனாராம். இது எங்கன் வழக்கம்!" என்று ராமசாமி அதி சிரிப்புக் கருதியில் பின்பாட்டுப் பாடித் தன் குரலில் ஒலிக்கச் செய்கிறும்.

அவன் ஒரே ஓட்டமாக மெய்க்சி வேசத்தில் உன்னை ஒருகிறும். விட்டிலுள்ள மந்திரங்களை வெளியே அனுப்பி உபசரிப்பு

வழங்க மூலத்தி செவ்வையில் வந்தவர்கள் தெரு முனைவழத் தாண்டுகிறிருக்கிறார்கள். முன்னிரவு. வீடு திரும்பிய தகப்பனாரிடம் மோதலைய விவரிக்கிறும். அவர் வார்த்தையில் ஆவத்தப் புழுட் சாமிபுன் மேல் உகை ஜக்கிர்மாகப் பொங்குகிறது.

அப்பாக்காரரும் பரவசப்படுகிறார். அது பத்து ஐந்து ரூபாய் விவம்பரம் பலவந்தத் பரவானத்தம்!

அந்த அப்பாக்காரர் வேறு யாரும்பில்! அடிமேன் தான்!

விடுவெரு இனிமேல்! அடுத்தவார ஆரம் பத்திரெய மதகுப்படி வாத்தினரைப் மேற் கொண்டுடன். கம்மா சொல்லக் கூடாது, மதகுப்படி ரங்கசாமி ஒரு ஜெண்டிக்மேன்.

"இதோ பாரும் ஐயா! உம்ம் பெண் கல்யாணத்தை தீர் ஜமாங்கப் போகிறீர், சத்தோஷமாக துடதப் போகிறீர். எனக்குக் கொஞ்சம் கூடச் சத்தெகம் இல்லை. இத்தனை பவுன் தகை, இவ்வளவு விவா வெண்ணி. வர தட்டினை இவ்வளவு, எந்தெங்கலாம் அநாகரிகமாகப் பேசும் வழக்கம் எங்கள் பரம்பரைவிக் துக்கம்" ஆசை அது பற்றி தாங்கன்மதுவும் பேசுகோம் என்று தீர் கற்பனை செய்து கொண்டு வந்திருந்தான்! தீர்

ஓர்மாதிரி போகிறீர்! எங்கள் அப்பா எப்படிச் செய்தாரோ அப்படித்தான் தான் செய் வேன். தீர் செய் விவண்டிய தெவ்வாம், முகந்தத்ததை வைத்துத் தகைக் கொடுத்து விட்டுக் கல்யாண ஏற்பாடு விளக் செய்வென்றும். என பையனை அழைத்து வந்து தாவி் கூட்டச் சொல்லிப் பெண்ணைக் கூட்டிக்கொண்டு வருகிறாம். அது சொத்ததை இது சொன்றி என்று எத்த அவிட்டத்தையும் சொல்ல மாட்டோம்! எதுவா வது குறை இருத்ததாங் தாங் வினே ஒரு கட்டிக்கொண்டோம், அங்கவையதான்!"

இப்படிப் பேசும் பிண்டியில் அப்பா, தீது வாழ்க்கையில் இருப்பவரோ அங்கு வனவா என்று சத்தெகம், ஆறுதல் ரங்கசாமியின் விட்டையும், அவரது வசதிகளையும், நகைக் கவையையும் பார்த்த பிறகு இது ஆழ்வுமான உண்ணா பாஷை இருக்கலாம் என்று தோன்றுவது. பிண்டி ராம சாமி உத்தியோகம் பார்க்கும் கோவப்புத்தாரிக் முன்பே முற விட்டை வாய்க்கிப்போட்டிருப்ப தாக ரங்கசாமி பேசக் காக்கிக் குறிப்பிட்டார்! மோகனனுக்குக் கல்யாணப் பிரச்சினையாறு விட்டிப் பிரச்சினையும் அங்கவா வெந்தி!

ஒரு புத்தாண்டுப் பிரமாணம் மெய்க்காஸ்திரங்கள் பரிசு: 1981 டயர் கல்க வாசகர் பரிசுத் திட்டம் (நவம்பர்)

முதல்பாக கல்க டயரில்
அறிவிக்கப்பட்டுள்ள
கல்கி நேரங்களுக்கு அன்பளிப்
பாக வழங்குகிறோம்.

நவம்பர் மீத வாசகர் கல்கியில் ரோச
மாண இந்த உபயோககரமான புத்தி
செய்த அனுப்பிவிடப்பட விவரம்:

கல்கி டயர் பரிசுத் திட்டம்

தயாக பெட்டி எண் 3169
சென்னை 600 032

நீங்கள் உத்தரவு உபயோக உபயோக
புத்தாண்டு பிரமாணம் விவரம்
இடம் பெறவேண்டும்.

முதல் பாகி நேரம் 200.

உபயோக நே. 5.

கல்கி 1981 டயர் பரிசுத் திட்டம்

என் பெயர்: _____

விலாசம்: _____

கல்கியைப் பற்றி: _____

புத்தாண்டு பிரமாணம்: _____

என் கருவிகளை மாப்பிடுகிற ராமசாமி
என்கிற வழியிலும் பல் கல்கியை வந்தான்.
பெரிய கல்கியில் "மாமா!
முகூர்த்தம் மெட்டிராசியிலே? என் நெய்
தரின் திறைய அடிகை இருக்கிறார்கள்.
சொந்தக்காரர்கள் மெட்டிராசியை பார்க்க
ஆசைப்படுவார்கள். கொஞ்சம் காலியான கல்
யானை சத்திரமாவே ஏற்பாடு செய்
யுங்கள்" என்று சொல்லி வைத்தான்.

எனக்கு அப்போது இருந்த உற்சாகத்தில்
அவன் சொன்ன வார்த்தைகளின் கனம்
புரிவதில்லை. மனம் போன அந்த வார்த்தை
களும் காதலில் மிதந்து போயின.

அவன் அடுத்த வாரம் மூன்று முகூர்த்தத்
தெய்விகள் குறித்துக் கொண்டு கல்யாண

மண்டபம் தேட ஆரம்பித்தபோதுதான்
அந்த வார்த்தைகளின் கனம் பாராட்ட
கக்காக அடுத்த ஆரம்பித்தது.

மனம் உடைந்து உட்கார்ந்தேன். ஒரு
குறிப்பிட்ட நடுத்தரக் கல்யாண மண்டபத்
தில் இன்னும் அது மாதம் வழித்து வரும்
புக் பின்னையில்லை. அதற்குத் தகுந்தாத்
போல் ஒரு முகூர்த்தம் பார்க்கலாம்.

ஆனால் அதைவரை மதகுப்பட்டி ரங்கசாமி
பொறுப்பாரா? மகன் ராமசாமிதான் காத்
திருப்பாரா? "எங்க அப்பா எங்க அம்மாணவப்
பெண் பார்த்த மது மாதம் கல்யாணம் பண்
வதிக் கொண்டார். அப்படி நடக்க வேண்
டும்" என்றால் என் ஆனந்தம் என்ன ஆவது?
இதை நான் இவருக்கு கொல்லி விடுகிற
வேண்டும்! என் பெண் மோகன காதல்
விழுந்திருக்க வேண்டும்.

"அப்பா!" என்றான் இதமாக. தலையை
திரித்தேன்.

"இருப்ப வாழ்க்கை என்பது ஒருதலை
ராமசாமி அப்பா!" என்றான். எனக்கு எத்
தனியோ சித்திரம். மிழத்திட உடையில்
ஆக்கங்கு கல்கித் தீவுகள்!

"எனக்குத்தான் விளையப் படும் பார்த்த
நேரம்?" என்றான் அப்பாவித்தனமாக.

அவன் அழகாகச் சிரித்தான். "நான்
விளையவே சொல்லுவே அப்பா! வாழ்க்
கையைச் சொல்வதென். கல்கி சம்பந்தி
பெண் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து
கொண்ட வழக்கத்திலேயே பிள்ளைக்கும்
கல்யாணம் சொல்வதென். உங்களுக்குத் தீயங்கள்
கல்யாணம் செய்து கொண்ட காலிலேயே
பெண்ணுக்கும் கல்யாணம் செய்யும் வழக்கம்
இருக்கலாமல்லவா?" அவன் நிறுத்தினான்.
அடியென் புத்தரானென். அவன் போதி
மரமாகான்.

"மோகன! காட்டுப்பாக்கத்திலேயே கல்
யாணத்தை கல்கிக்கலாமா என்று சொல்லியா?
தெருவிலே பத்து விருகங்கள் சொந்தாத்
போக உரிக்கப் போட்டு அமர்க்கண்
மாணப் பண்ணலாம்! என் கல்யாணத்திலே
தாற்பது என் விட்டுக்கொடு உங்க தாத்தா
ஏற்பாடு பண்ணினார்...."

"இப்போ அந்த என்பதாக வேண்டு
மாகுதும் செய்குங்கள். எல்லாம்
டாப் கொல்! அவர்கள் திருப்திக்கு மெட்
ராக் தோட்டத்தில் ஒரு சீர்தனம்! ஒவ்
வடியுங்கள்: "எனக்குக் கல்யாணம் நடந்த
இடத்தில்" தான்...."

"எனக்குகொண்டேன் மோகன! பிரச்சி
வைத் தீர்க்க வழி என்கு கொண்டேன்!
இருதலை ராமசாமி ஆக்குகிறேன்!... நான்
சாவுக்காவம் மதகுப்பட்டிக்குப் போகிறேன்!"

மிறுபடியும் சொல்வதென். மதகுப்பட்டி
ரங்கசாமி நெய்க்கும்மென். மலிந்திகளின்
செய்குமென்குமென் புரித்து கொள்வார்!
தகவியப் போனப் பிறரை நினைப்பவர். புரோ
பொன் ஒ.மே ஆவியிட்டது. கையன் ராம
சாமி ஆயோதித்து விட்டான்.

தான் காட்டுப்பாக்கத்தைப் பார்க்கக்
கிணம்பித் கொண்டிருக்கிறேன் கடைசியாக
என் கல்யாணத்தின்போது பார்த்த பிரமணம்
இப்போது நினைவிய முன்வைதிறுக்கும்!

கராத்தே பயற்சி 15

பயிற்சியாளர்: டாக்டர் பொன்னையா
சந்திரன்: பி.சி. பி.ம்: சிந்திர தயாரிப்பு: குணமுண்டி

எனின் முகமே உக்கான் தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்டு விடலாம்.

Kata (நிழல் சண்டை.)

● கராத்தே கலையில் Kata என்ற கற்பனைத் தாக்குதல் பயிற்சி முறை உண்டு. கற்பனை முறையில் எதிரி இருப்பதாகப் பாவித்து இந்த நிழல் சண்டை போடுவது உக்களுக்கு நிஜமான எதிரிகளைச் சந்திப்பதற்கு வழி காட்டும் பயிற்சியாக அமைபும். இந்த (Kata) நிழல் சண்டை பயிற்சிகளைக் கொண்டு ஒருவர் கராத்தே கலையில் தெரிவுகளுக்குத் தகுதியானவராக இல்லையா என்பது முடிவு செய்யப்படும்.

பயிற்சிகளில் சில நடைமுறைகள்

● இதுவரை நீங்கள் பயிற்சிகளைத் தவிர்த்தையாகப் பயின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது தடுத்தல், குத்துதல், உதைத்தல் போன்றவற்றை இணைத்து ஒரே நேரத்தில் செய்து பழகுதல் மிக முக்கியம். உதாரணமாக எதிரி தாக்குப்போது நாம் அதைத் தடுத்தோ. ஒரே நேரத்தில் குத்தியும் உதைத்தும் எதிரியைத் தாக்குவது அவசியம். அதற்கு இவை போன்ற இணைப்பு பயிற்சி முறைகளை உக்களுக்கு உதவும்.

மீடனைவர்களே! இதுவரை வெவ்வேறு துள்ள கராத்தே பயிற்சி முறைகளைக் கொண்டு கராத்தே கலையை ஒருவது தெரித்தும் புரித்தும் கொண்டிருப்பீர்கள். ஆரம்பத்திலிருந்து வெவ்வேறும் பாடங்களை வரிசைச் சிரமமாக ஒன்று சேர்த்து முறைப்படி நீங்கள் தினமும் பயிற்சி செய்வது வரவேண்டும். அப்பயிற்சிகளை ஒரு முறைக்குப் பவமுறை செய்யும்போது தவறுகள் ஏற்பட்டால் படங்களைப் பார்த்துத் திருத்திக் கொள்ளுங்கள்.

ஒரு நல்ல ஆசானை நீங்கள் பெற்று தேசிய உக்கான் அங்கிடம் பயிற்சியும் நல்குதே. பள்ளியில் உபாத்தியாயர் பாடம் நடத்தினாலும் பத்தகத்தையும் படிக்கிறோமல்லவா? அப்படித் தான் இந்த பயிற்சிப் பாடங்களை நீங்கள் நோக்க வேண்டும்.

கராத்தே கலை என்பது மூன்று மாதத்திலோ, ஆறு மாதத்திலோ 'நிமிர் காய்ப்பார் நிமிர் ரஸம்' மாதிரி தயாரித்து உடனே கற்றுக்கொண்டு அரங்கேறும் கலை அல்ல. ஒரு நிறைமயுள்ள கராத்தே கலைஞருகத் திகழ்வதற்குக் குறைந்தது மூன்று வருஷக் கடுமையான பயிற்சிகள் தேவை. ஆகவே இனி வரும் பாடங்களில் உள்ள சிரமங்களை எண்ணிக் சோர்வடைத்து விடாதீர்கள். விடா முயற்சி செய்ந்திருக்கிற அறிஞர் என்பது போல் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் முறைபாசை பயிற்சி

கோவை என்ஸிள்வம். கடைபிடிப்பார்...
மெய்யில் இருந்த வேண்டுகோள் போல்,
டிபன் பாக்டெட்டை காய்க்கிக் கொண்டு,
நீட்டுக்குத்திரும்பி வந்து பிரிசனா மா என்று
யோசித்தபடி பார்த்தபொழுது... எதிரிக்...
எதிரிக்.....

ஓ! எம் குடனம்! அதிர்ந்து போய்...
பா...ர்...த்...தே...ன்.

எதிரில் இருப்பவர் கா...காயத்திராது?
காயத்திரேயுமா?

அதிர்த்து அங்கம் என்னும் பரகத்
தொடங்க...

சென்ட்ரல், என்னுடைய இந்த நினைவு,
இந்தப் புலனுக்கு, என் நினைவுகளுக்குத்-
துண்டுபோய் இருந்த காயத்திர... என்னைப்
பார்த்திருப்பானோ? எப்படிப் பார்த்தான்
இருத்திருக்க முடியும்? ஒருவேளை தன்
உணர்ச்சிகளை மறைக்கத்தான் அந்தப்
புத்தகமோ? சிரேஷ்ட, அப்படித்தான்
இருக்க வேண்டும். இந்தக் நேரமாயிற்று
ஒரு பக்கத்தைக்கூடப் புரட்டாமல்? என்னை,
என் பார்வையைச் சந்திப்பதைத் தவிர்த்து
கொள் போகிறார்களே?

காதல் என்ஈர் வீரம்வச...

"இது என்ன நிதிநிபாசமான, கிடுகு
மான சந்திப்பு? ஒரு வருடங்களுக்குப் பிறகு!"
மூடியிருந்த என் இமைகளுக்குள் என்ன
கொத்துக் கொண்டது.

இது காயத்திரேயன், அதே மூலம்...
அழகமாய் பாரக்கும் பெரிய கண்கள்...ஓ!
எவ்வாம், எவ்வாம் அங்கேதான், மூத்தநி
யட்டும் சற்று முதிர்ச்சி, பெரிய மனது
போல் இப்பொழுது, மற்றபடி எவ்வா
வற்றிலும் அதே காயத்திரான்.

என் நினைவிக் என்றும் அழிந்துவிட முடி
யாத கவிதைகளாக, என் மனப் பொக்கிஷ
நினைவுகளின் ராணியாக இருந்த அதே
காயத்திரான்.

சத்தியமாதல், இன்று இப்படி இவ்வா
சத்திரிபென் என்ற நினைக்கக்கூட இல்லை.
என் கிடுகுதான், கிடுகுதான் சத்
திப்பு!

மெய்யக் கண்களை மிழித்துப் பார்த்த
பொழுது, கதோ புத்தகத்தில் ஆழ்ந்து
போகிறதான் காயத்திர, இப்படி அதே
பழைய சிவியல்வாதான்.

இந்த கிடுகுதே சத்திரிப்பு என் மனத்தில்
கிளைவித்த உணர்ச்சிகளா?... மிழிச்சிலா?...
இவ்வா கோவா? இவ்வாபோன்றால் என்னது?
தருமரதிப் போனேன், உணர்வாய்
பெருமூச்சுச் செழியேது, இளம் புரியாத
சென்ட்ரல் மெய்யை என் மனத்தைத் மூழ்த்து

"சேகர் என்னைக் கல்யாணம் புண்ணிக்
குங்க" என்று அழுதபொழுது, அந்தச் சமயத்
திக் மூழ்த்திகளின் கைமையால் கோவையாழிப்
போல், அவன் வர்த்தி, என்னை மறத்
துருமமா என்று சொல்லாமல் சொல்லி
விட்டு, "நினைவேறுத காதல் - அமர கர்நுல்
என்று என்னுள்ளாகவே ஆவிரத்தெட்டு
தொண்டிச் சமாதானங்களைச் சொல்லி, என்
னைபோ ஏமாற்றிக் கொண்டு, ஆகைக் கையு
கொடல் இருந்த அவன்...."

என் இதயம் எவ்வா அழகையால் அழ
காமப்பித்தது.

"என்னைக்கு மி... சார்..."
திரிந்ததேன் காயத்திரின் பக்கத்திலிருந்த
அந்த "மின் ஏது".

"நீய்கதான் 'சேகர்' என்ஈற போர்கே
விதை எழுதறவரா சார்?" என்றால் அவன்
கண்கள் பப்பாக்க.

என் மன உணர்ச்சிகளை மறைத்துக்
கொண்டு மெய்யியலாய் புண்ணைத்தேன்.

"ஓ! ஊட்டி மிடுகைமட்டு எரிப்பிரைஸ்"
சத்திரிப்புப்பட்டால் அவன்.

"ஒரு தடவை உங்க பொட்டோவை
ஒரு மேசையிலே கவிதைபோட போட்
துருத்தாங்க, அந்த ஓராமத்தான் சார்.
இந்தக் நேரம் கேட்கலாமா போண்டாமா
என்று தயக்கிக்கிட்டே இருந்தேன், உங்க
கவிதைகள் என்னு ரொம்பப்பிடிக்கும் சார்"

கார்த்திகா ராஜ்குமார்

சிரித்தேவன் மெல்ல, அவன் வார்த்தைகள் மனத்துக்கு இதமாக இருந்தன.

"சார், என் பேர் தீதயா. குயின் மெர்ஸியே செகண்ட் இயர் தமிழ் விடரேசர்!" என்றவன் காவதரி பக்கம் திரும்பி. "சொத்தி. இங்க பாகுங்களை! எவ்வூர் செக்ரெட்டரி இயர்தான். போக மாசைத் திலே கூட இவரோட கவிதைத் தொகுப்பு வாய்க்கிட்டு வந்தேனே 'பாண்டிவந்திய' ஒரு கப்பல்" என்று இவருதான்" என்றான் என உற்சாகத்துடன்.

தான், அவரையே - காவதரிவையே பார்த்தேன், மனம் படபடக்க. வெகு சாதாரண மாய் திரிந்தவன், அந்நியமாய், "வணக்கம்" என்றான்.

ஒரு நரகலாசன வேதனை மனத்துடன் அரிசை, புண்ணகைக் குப்பை நோற்றுப் போனான். பழையபடி புத்தகத்துக்குள் பிள்ளையும் ஆழ்த்து போனான் காவதரி.

"மெட்ராஸ் போதிக் போல இருக்கு."

"ஆமாங்க, ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு விஷயமாத்தான்."

"பரவாயில்லையே சார். 'திதயா' என்று ஒரு கையிலேயே சொல்லலாம். சங்க தொகுப்பு சிறப்பா அமைவ வாய்த்ததுகள்."

"தாங்க நீ."

"உங்க கவிதைகளையே தெரியாத, வெளிப்படாத சோகத்துக்கு என்ன காரணம்னு தானும் என் தொழிலுக்கும் அடிக்கடி பெய்க்கு போம். 'எண்ணி' கவிதைகள்' கவிதை கிளாஸிக் ஸார். உங்க பேனாவிலே இருந்த குப் பதிலா எண்ணிகரையே திரப்பி எழுதினது மாதிரி இருந்துச்சு."

"...."

"உங்களுக்குத் திருமணம் ஆகவே இங்க யாமே சார்? உங்களுக்கு ஆட்டோமே இல்லைக்கு சொத்துங்க சார், கப்பல்தான் கேட்டேன்."

வறட்டுச் சிரிப்புடன், வேதனைச் சிரிப்பு என்று எழு வெளிபிட்டேன்.

"திடீர்... தனக்குள்ளே ஒரு கவரம் விடைச்சப்போ, அப்ப இருந்த குழந்தையிலே அதை வெச்சுக்கப் பம்பப்பட்டேன். தயர் வினன், ஆனால் அந்த கவரத்தை இழந்திட்ட பிரதீகா எல்லாமே... எல்லாமே வெறுமையாயிடுச்சு. வேற எதுக்குமே ஆசைப்பட முடியாதது மட்டுமில்லை, ஆசைப்படவும் தெரியலை."

"ஏன் சார்... சார்... அப்படிக்கு காதல்... தொல்விதா?"

"கண்கள் படபடக்கத் தயக்கமாய், ஏதாவது தப்பாய்ப் பேசுகிறேனோ" என்று பவம் குரலில் தெரியக் கேட்டிருள் திடீர். அத்தப்பமைமையான இனிம திடீரடிக்க...
ஓ! காயத்ரி!

டிபிசி முடித்துவிட்டு, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சும், ஹித்துயின் வாண்டட் காலமுமாக நான் இருந்தபோழுதுதான் காயத்ரி யும், அவர்கள் குடும்பமும் எங்கள் பக்கத்துப் போர்ஷனுக்குக் குடி வந்தார்கள்.

காயத்ரிக்கு இரண்டு தங்கைகள், இரண்டு தம்பிகள், அவள் அப்பா ஏதோ ஒரு ஆபீசில் எல்.டி.சி.யாக இருந்தார். இந்தக் காயத்ரி எப்பொழுதும் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து என் தங்கை திடீர்வாவுடன் அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருப்பாள். வேலை தேடும் படலங் களியெவையே முழுவீப் போயிருந்த எங்களுக்கு அப்பொழுதும் கூட இவளில் என் கவனம் துளியும் திரும்பியே இல்லை.... அந்த நான் வரை.

அன்று காலைவிருந்து கதறிய கிளப்பி, மனச்சோர்வோடு வீட்டில், முன் அறையில் எங்கள் பழைய சிசி சேரில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தேன். அம்மா வெளியே போயிருந்தாள். என் தங்கை மட்டும்தான் உன்னை பிசு பக்கம், துணைத்துக் கொண்டிருந்தாள். வாரோ எதிரில் வந்து நித்பலத உணர்ந்து நிமிர்ந்தேன்.

"திடீர் கவிதை பெய்லாம் எழுதுவீங்களை? விதி காவேறு மாகசேனவே வந்த உங்க கவிதைகள் காட்டினா. ரொம்ப தல்வா இருக்கு. உங்க வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் எனக்கு ரொம்பப் பிடிச்சது."

"இவளுக்குக் கவிதைகளை ரசிக்குமளவுக்கு ரசினாயா? அதுவும் கதைகளில் என், என், என், மட்டும் முடித்தவளுக்கு!" ஆச்சரியமாய் இருந்தது.

"உங்க கவிதைகளைத் தாரீங்களை? படிச்சப் பார்த்துட்டுத் திரேன்."

எனக்குள் சந்தோஷம் பிரவாகித்தது. அவசரமாய் எழுந்து போய் என் பழைய மரப் பெட்டியைத் திறந்து, உள்ளே அடையில் இருந்த பெப்பரிகளை எடுத்து வந்து...

"உண்மையிலேயே இது பொக்கிஷத் தான்."

"எதை வெச்சுச் சொல்றேன்னு புரியலை"

"பொக்கிஷத்தைச் சந்தித்தானே தூசும் துப்புகா இருக்கும்?"

அடுத்த சில நாட்களில் என் கவிதைகளைத் திரும்பித் தந்தபோது, கூடவே தன் மூத்துப் போன்ற கைவெழுத்திலும், பிரதீகா எடுத்து.... மனம் தெளிந்து போனேன். மனத்துள் என்னவோகர்த்தது... பெருமியது.

"என்ன காயத்ரி இதைப்போய்?"

"இனிமே உங்க கவிதைகளை என் கை பெழுத்தியேதான் அனுப்பணும்." மனம் திணறித்துபோய்ச் சிரித்தேன்.

பிறகு ஒரு நாள் காயத்ரிவிடம், "காயத்ரி நான் இனிமேல் 'சோகா'யிதே புனை போயே எழுதப் போறேன். புரியுதா?" என்றேன். "புரியலையே... 'சோகா'ன்னு....?"

"'சோ' வந்து சேருக்கு... சார்... வந்து... வந்து..."

காயத்ரி புரிந்துகொண்டு செத்தாள். சிரித்தாள், பின் ஏதோ வேகத்தில் என் கையைப் பற்றி முத்தமிட்டுவிட்டு, பிறகு சட்டென்று முகத்தை மூடிக்கொண்டு....

கவிதை தொடங்கி வைத்த எங்கள் காதல் இனிமையாகவே இருந்தது.

ஒரு நாள் காயல் முகத்துடன் காயத்ரி வந்தபோழுது அதிர்ந்தேன். அழுதுகொண்டு விஷயத்தைச் சொன்னாள் காயத்ரி.

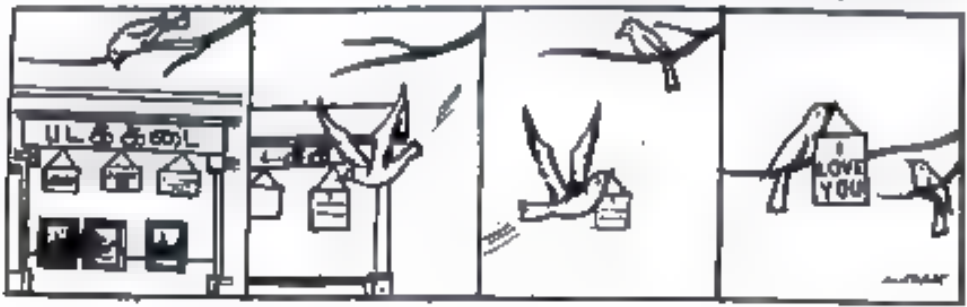
வழக்கமாய்க் காதலில், குறுக்கிடும் பவங்கரம், பெண் பாரக்க வழுவினார்களாம், மாப்பிள்ளை ஏதாவது இவ்வீடப் பார்த்துப் பிடித்துப்போய், சீர் வரத்தென எதுவுமே வேண்டாம் என்கிறாராம். பணக்கார இடம். ஒரே உறுத்தலான விஷயம் - இரண்டாம் தாரமாகத்தான்.

சொல்லிவிட்டு, "சோகா, என்னை மறந்துடாதீங்க. என்னை எப்படியாவது உடனே கல்யாணம் பண்ணிக்குங்க." என்று காயத்ரி விம்மியதும் தடுமாறிய போனேன்.

இன்னமும் வேலை விடைக்காமல், வேலைக் காக அலைந்த கொண்டிருக்கும் நான் என் சம்பளத்தை எதிர்பார்த்துத் தன் வாழ்க்கையை அமைக்கவிருக்கும் என் தங்கை விதி. என்னையே தம்பிக் கொண்டிருக்கும் தம்பி ராஜு. எல்லா விஷயங்களிலும் என்னையே மனை போல் தம்பிவிருக்கும் என் விதலைத் தாய்....

ஓ! இந்தக் கதைகளை வைத்துக்கொண்டு நான் ஏன் காதலித்தேன்? இப்படி அறிவு கேட்ட தன்மகன்.... இப்பொழுது என்ன தொத்துகொண்டு ஆவதென்ன?

எனக்குக் காயத்ரிவைக் கண்ணீருடன் வாழ்த்துவதைத் தவிர வேறு யாழ் இருக்க வில்லை. புரியவில்லை. குழந்தைகள் கதை

வாசிப்போன் அழுதேன். "சரி" கோஷமில்
என்பது போல் பார்த்துவிட்டு - எந்தவுமே
பொய்யல் போனான் அவன்.

காயத்திரியின் உயிரானம் அங்கு
மாய் தடுத்தது. புகைமே போனான். காயத்
சக்கரத்தின் மேல் கழற்சியில் காயத்தி
என்னிடமிருந்து பிரிவதற்காகவே காத்
நிற்குதல் போல் அநிருஷ்ட நேரத்தை
எங்கேய் பார்த்து ஆரம்பித்தான். வெங்கி
வேலை விடைத்தது. என் கவிதைகள் பிரபல
மாகத் தொடங்கின. என் விட்டில் உன்
நம்புகொருவரின் எதிர்பாரிப்புக் கண்டுகூர
தனாயின.

விட்டத்திட்ட ஒரு வருட இடைவேளிக்
குப் பின், மறுபடியும் இதோ... வித்திர
யான, வினோதமான சத்திப்பு!
உடவுனே... இவ்வாறு எத்திக்கையின
இருத்திருக்கக் கூடாது?

செவ்வா நகரின் விளக்குக் கண் மெட்
டரிகன் தரத்தின் தெய்வ ஆரம்பித்தன்.
இவ்வூம் கொஞ்ச நேரத்தில் இவ்வாணி
மிருத்தது பிரித்த... "ஓ! காயத்திரி... நீ
ரொம்பவும் அழுத்தக்காதி. ஒரு வார்த்தை
கூட உதிரக்காமல், ஒரு அணுசரணம்பார்த்த
கூடப் பார்த்தாமல்.... சே!

செவ்வா நகரின் காயத்திரி மெட்டியை எழுத்
துக்கொண்டு, -தலை குனிந்தபடி, அந்தமில்
வாமல், உரிமை இயங்காமல் அங்குள் பார்
வைவை எதிர்பார்த்த என்னை மொத்தமிட்டு
இறங்கினான். நித்யாவும் இறங்க தானும்
இறங்கினான்.

"சார், நாங்க இவ்வாண்டுமே என்?
எங்க விட்டுக்கு வரக்கூடா என்? அட்ரஸ்
தீரேன். குறிவினோடக் வீடு. ஒரு மெடிகன்
கூப்புகூப் பிண்குறியே... எந்தபடி
ஒரு விட்டியில் வார்த்தை தந்தான்.

காயத்திரி எங்கெயோ பார்த்துக்கொண்டு
நித்ய. மனத்துக் கெடுபு வந்ததும் பாய.
போலப் புன்னகையுடன்தலைகைத்துவிட்டுத்
திரும்பி. வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்த
பொழுது....

நித்யாவும் - தலைநில் இறங்கு மெட்டி
கனாடக் எதிர்ப்பட்ட போர்த்தின் மேல்
பலமாய் மோதியதில் தெற்றியில் குபுக்
கிட்ட ரத்தம் பிசைக்க, தொடியில் கட்டை
வில் எவ்வாறும் தட்டாமாணவாகக் கத்தி
விட்டு மங்கி, மறைத்து போனான்.

செவ்வாண்டு, மெதுவாய்க் கண் விழித்த
பொழுது. தெற்றியில் வசி வின் வின்
வென்ற தெறித்தது. வெங்கி வெங்கியாய்
உருவங்கள்... மெட்டரக் வானின் மேல்
மூக்கில் ஏற... னா! ஆல்பத்திரியா?

"சார்... உங்களைத்தான். இப்ப எப்படி
இருக்கு?"

மெல்லத் தலைவைத் திருப்பினான். நித்யா.
"என்ன சார் நினைவிருக்கா? நேரத்தைக்கு
அந்தப் பெட்டி உங்க தலை மேலே விழுந்த
வுடனேயே அங்குலவந்தான். அப்படியே
மயக்கமாலிட்டக்க. நேற்றியேய்து வேற
சச்சக்கரமான ரத்தம். தானும் சித்தியும்
பயத்து போயிட்டோம். நாங்கதான் இந்த
நகரின் நேரமுக்கு டாக்டர் வங்கக்க கொண்
டாத்தோம்."

"எ...ன்...ன்... உன் சித்தியமா?" முறை
னான்.

"என்னை சார் சித்தியுமான்னு கேட்கிறீங்க.
நேத்து நீங்க விழுந்தவுடனே எப்படியுயர்திப்
போயிட்டாங்க தெரியுமா! அவங்கதான்
கட்டைகையேனே கைக்குட்டை மெழிக்கக்
கட்டுப் போட்டாங்க! எங்கே அவங்க
பத்தந்ததைப் பார்த்து ரொம்பவும் ஆச்ச
ரியான இருந்தீங்க. அப்பறம் டாக்டரினோ
வார்ப்போ சொன்னுங்க. நீங்க கூட அவங்க
இருந்த நேரமினோதான் இருத்திங்கனாமே!
உங்க கவிதைகள் அங்குக்குக் கூடப் பிடித்
துமாம்."

நித்யா சொல்லிக் கொண்புகுத்தான்.

என் கண்களுக்குக் கண்ணீர் கொக்கத்
கண்ணி மூடிக்கொண்டேன். நித்யாவின்
வார்த்தைகள் என் மனத்தில் இதமாய்
வருபுக் கொண்டிருந்தன.

"காயத்திரி நான் நினைத்திருந்தபடி என்னை
வெறுக்கவில்லை.... என்னை நேசித்த காயத்திரி,
என்னைப் புரிந்து கொண்டிருந்த காயத்திரி
என்னைத் தூக்கி எறித்தவிலக்கில்லை, என்
நினைவமைப்புப் புரிந்துகொண்டு, குற்றிய
கனாக்குப் பவிப்பாடிப்போன என்னைப் புரிந்து
கொண்டு, என்னை மன்னித்து... ஓ! காயத்திரி...
இது கனாக்குப் போதும்."

"சார்.... சித்தி கத்துப்பாங்க சார்."

ஆவனாய், ஆகையாய், மெல்ல மது
படியும் கண் விழிக்கிறேன்.

காயத்திரி இதமான, ஆறுதல் அளிக்கும்
புன்னகையுடன் காயத்திரி!
அவனையே பார்த்திறேன்.

அந்தப் புன்னகை என் உடம்பின் கவினை
மெல்லாய் மறைவ கனாக்கும் புன்னகை,
உன்னை மன்னிக்கட்டென் என்னை புன்னகை,
என்னுன் என்னும் பரவிய் பாய்த்து...

என்னை மெல்ல மூடிக்கொண்டிருக்க.
கொஞ் தாட்டைக்குப் பின் ஏதப்பட்ட அமைதி
யின், நிம்மதியின். இரும் புரிவாத் திருப்பி
என்னுன் பொருகி கவிதிறு.... ஓ! இதயம்
இனி போதும் எனக்கு.

கடுகு பதில்கள்

கே. எம். சுப்பாணி, சென்னை
கே. டி.என். தத்துவத்தை உறுதி செய்கிறார்களா?
ப: மனிதனிடம் லாஸ் இயக்காதிபதியும்
வாஸ்தவமும் இருக்கிறதே. சூதாசன்.

கே. 'தடிக்கலா என்?' 'சூதாசனா கழுதை' என்று
யாதித்யம் உறுதியு சொன்ன?

ப: உருப்படாத கழுதைவாக இருந்தே!
என்னைப் பார்த்தாவது சிறுத்து. தடிக்கலா
மட்டாக இரு!

கே. ஒரு பெட்டைக்கு வேண்டியதை நீங்கள் என்
பிதும் கூட்டிய பழைய கல்யாணத்தை இருந்து
தொடங்கிறதே?

ப: இதில் மாபெரும் தத்துவம் இருக்கிறது.
அக் நிலைய வேர்க்கட்டில் இருக்கும்போது
ஒவ்வொரு பருப்பாக எடுத்துச் சாப்பிடுவது
சமயம் தம்மை அறிவாமல் மூடலில் தங்க
பருப்புக்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்தல் சாப்
பிடுகிறோம். தம்மைவகைதாடுவதுதான்
இயற்கையான தம் குணம். ஆனால்
குணம் கெட்டுப்போகும்பொழுது அம்ம
வைகளை நாடுகிறோம். கடைசிய் பருப்பு
எப்போதும் சாப்பாடாத அமைவும்
என்று தெரிந்தும் அதைச் சாப்பிடுகி
றோமே அது" தம் குணத்தின் குற்றம்
அல்லவா?

கே. உங்கள் இயக்கத்து மீது வேண்டுகோளி உம்
கழுத்து ஒரு விதமான வாய்க்கொண்ட வித
மீடாதா?

ப: உங்கிடுவோடு சிறந்த அறிவாளியும் சித்
தஞ்ஞாபியும் எழுத்துவக வேத்தததுவும்
நடைக்கையை மன்னாளுகவும் எடு தீர்மான
இவ்வாத ஒப்பாகும் மிக்காரும் இவ்வாத
அறிவு தீர்மான உங்கள் கழுத்து ஒரு
என்புகொணும் வராதா!

கே. இதுதான் சிறு கடைகள் என்று எதைச் சொல்
கிறீர்கள்?

ப: ரஜினி வாத்த செல்வமைய என்னாம்.

கே. ஹாலில் உங்கள் அடிமுகம் பணக்க கடைகள்
பிரிவானதை தீர்க உங்கள் கழுத்து அழைக்க
கிப்பினா?

ப: அவர்கள் விவரத்தில் விடுதலைவாக வேண்
டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.
சொந்தக் கவியைகளுக்கே பிரம்மாண்ட
மான ஒக்கியத்துவம் கொடுத்து வரும்
நாம் பிறரின் துயரங்களைவும் பிரச்சனை
வும் கூட்டிலும் செல்வதிலும். மாளுக
அவட்டியம் செல்கிறோம். மனிதாபி
மானம் உள்ளவர்கள் அனைவரும் இந்தப்
பணக்க கடைகளின் விடுதலைக்குப் பிரார்த
திப்போம். எத்தனைபேர் குடும்பங்கள்
வயிற்றில் பால் வார்க்கப்பட்டும்.

கே. முப்பத்திரங்கடி மூலத்துக் தெரியும்படி சிறந்த
முண்டா?

ப: விடைவாது. ஆனால் முப்பத்திரங்கடி
பற்களும் தெரியும்படி வலியால் தடித்த
தண்டு - டாக்டர் பக்கிப் பிடுங்கியிருக்கிறது!

கே. கடைசிய் நடைக்கலை, எதில்க் தடைக்கலை -
ஒப்பிடுக.

ப: நடைக்கலை ரசனை என்பது முழுக்க
முழுக்கத் தனிமனித அனுபவம். கடை
க்கலை நடைக்கலை பண்புக்கலை உர

பிரபல தீவனம்,
சிக்!

வாழ்க்கை. எதில்க் தடை குடிக்கென்று
செய்யப்பத் தொற்றுவிக்கும். முன்னவரது
ஆற்றெழுக்கைப் போன்றது; பின்ன
வரது, பம்பு செட் தண்ணீரில் வேகத்தைப்
போன்றது.

கே. தலைக் குத்துப் பிறிதில்க் ஒர் இத்தினத்து அம்
தும்பத்துத் காரணம் பாவம் என்று என்னு
திருவரை அறியு முன்னிலையா?

ப: தீர்வையாகப் புண்ணியம் தான். ஆவிரம்
கூட்டல்வக இருத்தாலும் இவரு துண
தாயகமும் அமைதியும் நிலவுகின்றன. கலை
ஆளும் கணாசாரமும் வளமும் கூட்டமும்
பெற்றதன்வக. வாராய் ஸ்தாபிக்கப்
பெற்றது என்று கூண்டு பிடிக்க முடியாத
அளவு தொன்மையான இத்து மதத்தில்
பிறக்கப் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்
டும். கடவுள் பத்தி மிக்கவர்கள் உள்ள
தாடு. காக்குரிமை உள்ளது; வாய்க்கும்
உரிமை உள்ளது. இது ராமன் நடத்தி
யான். காத்தி மிதித்த மான். நீங்கள் பாரதி
வாசிக் பாட்டகனைப் படித்திருத்தால் இப்
படித் கேக்கியே கேட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

கே. வேலு தீர்க்க வேண்டெனக் கைத்த அறு
யாக் உண்டா?

ப: 'கொஞ் தீரில்க் வேண்டெனம்' என்சிற
வாசகத்தின் உண்மையான ஒரிஜினல் உரு
வம், 'சிக் தீரில்க் வேண்டெனம்' என்
பதுதான். ஒரு பெண்ணின் தீர்க முடிவில்
நிறைவுச் சிக் தீர்க இருக்கும்போது, முத
லில் சிக் தீர்க எடுத்துவிட்டுத்தான் என்
னெய் தடவ வேண்டும். சிக் தீர்க
உள்ளபோது என்னெனப் தடவுவது தவறு
என்று ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் கூறியுள்
வார். ஆகவே உங்கள் கேக்கியே
பெண்டமெல்லி தப்பு!

பகீச பெறுபவர் : மாரியும் தஞ்சாவும்

என். சுப்பாணி

457 ப் பாராபனரு

சென்னை

செய்யுத்தர் -

641011

கிறிஸ்துமஸ்

தாத்தாவின் அன்புப் பரிசு

தமிழ்நாடு அரசு பரிசுச் சீட்டு

குடிக்கல்
நாள்
10-12-80

இலண்டாவது பரிசுகள்

பரிசுச் சீட்டின் விலை ரூ. 1

ரூ. 10,000 வீதம்

இன்றும் ஏராளமான கவர்ச்சிமித பரிசுகள்!

தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டு இயக்குநர்
அரசினர் தொடர்பு மையம்-600 002

வட்டிவ் அணைக்க வளக்கு மகரிஷி

சுந்தராமன்

“உன்னை உடர் என்று நம்பி வந்தால் வெளிச்சம் தருவாயா, கடுவாயா?” என்று தானே கேட்டாய்? அவை இன்னுக்கும் அப்பால் இன்னொரு பதிலும் உண்டு. அது தான் இது! இப்பொழுது என் அணைப்பும் என் உடட்டியை உபயோகம் எப்படி இருக்கிறது?”

அவன் வாதம் விளைய வைத்திருந்தான் என்பதை அந்த நிமிஷமே புரிந்துகொண்டான்.

மூன்றுமே ஒதுக்கும் நெடுக்குமாய்ப் போலிருந்த அவன் கரங்களை எடுத்துக் கொண்ட சத்திரம்... மேல் தானியம் பங்கால் கடித்தது தோன் வயிறே இருந்த மனம்தான் உயிர்...

உடம்பு சிறித்துக் கொண்டது. திதானம் திதையற்றுப் போன மாதிரி இருந்தது. உணர்ச்சிகளைப் பிரவலத்தில் செஞ்சுட்டதுடன் போலத் தட்டாமாறு சத்திரம்.

மனக் கட்டுப்பாடுகளும், இவ்வளவு நாட்கள் தந்தாத்து, நெறவதத்துக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணையின் பூவளமும் பூட்டுக்கள் அந்தரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் திதையப் புரிந்து கொண்டான்.

“காதலிக்கலாம், மனத்தளப்பறி கொடுக்கலாம், உணர்ச்சிப் பிரவலத்தில் தவிக்கலாம், மனம் பெருமையுடைய அனுமதிக்கலாம்... அதுதான்.”

“பெண்ணை ஒரு கையாலும் திருட்டிட அனுமதிக்கக் கூடாது. ஓர் ஆணையாலும் அது அபகரிக்கப்பட இடம் தரக் கூடாது. ஓதலில் அவன் என்னை ஆட்டொண்டதும், பிறகு அவனே எடுத்துக் கொள்ளும்தான்.”

அதுவரையில்...

அதுவரையில்...

மூன்றுமே மார்பின் மேல் அழுத்திக்கொண்ட அவன் கரங்களை லூரிக்கலாம், யிட லூரித் தன்மமான விவசாயிப் பிரித்து, அப்பால் தள்ளிவிட்டு அந்த வேலியிலிருந்து வெளியே வந்தான்.

கமல்களான இச்செய்கைகளைக் கண்டு அவன் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டான். மாரை மீதுத் தாக்கியவர்கள் போல் பின்பும் சித்திரம்.

“நம்முடைய தானிய சத்திரம்...” — பரகராமன் இருந்தான்.

“இப்படித்தான் இருக்குமா?”

“நீ அனுமதித்தால் இன்னும் அதிக கைவ உண்டாக இருக்கும்.”

“காதுகில் கைவ தேவைதான். அதற்கு முன் அந்தக் கைவ சரியாக, உரிய மரியாதை கண்ட பரம்பரம் குடி அறித்து பரிமாறப் படவேண்டாமா? பாது பாவசம் ரொம்பப் பிடிக்கும் என்பதால் அது அருப்பில் கொடுத்த கொள்கையுக்கும்போதே எடுத்து வாயில் விட்டுக் கொண்டுவிட முடியுமா?”

“நீ தவிரும் படித்தவன் என்பதை ஒய் கொடு நிமிஷமும் காட்டிக் கொள்கிறாய். அது எவ்வளவு பிடிக்கிறது. உன்விடமிருக்கிற இந்த தூக்கிரைத் தன்மனை நான் பாராட்டுகிறேன்.”

“தந்திரி!”

“தந்திரி எதற்கு? நான் சொல்வதைக் கையாடிக் காதிப் போட்டுக் கொள். உன்னை நான் பாராட்டியிருக்கிறேன். அவ்வளவு தான்.”

“ஒரு பாராட்டுக்குள்ளே அநேக அபகரிக்கல்கள் உண்டு. தெரியுமா?”

அவன், அவன் ஏதென பின்பும் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பற்றி, “உன்னுடைய அறிவு தனித்தனத்தாகக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்!” என்றான்.

இதுதான் கரை அவன் அந்த விட்டுக்கு எத்தனையோ தடவைகள் வந்திருக்கிறது. அவனுடன் பேசுவதற்கும், பழகுவதற்கும் மூன்று அநிக் ஓரளவுதான் வேற்றியும் கொண்டான். முழுமையாக அவனுடைய தரிசனத்துக்காக ரொம்ப நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்த போதிலும் தன் பொறுமையை இழக்கவில்லை.

ஒரு பெண்ணைக் கரை திரைத் பொறுமையுடன் எப்படி அவனுடைய அருமையும், கமல்களான அசட்டைக்காக அவன் மனம் தளரவில்லை. எத்தனையோ பெண்ணில் இவரும் ஒரு ரகம்.

அந்தப் பொறுமை இப்பொழுது அவ விடம் தானியமில் பேச அனுமதி கேட்கும் கரை மூன்றேறியிருக்கிறது.

“நான்கு நாள் உன்னை அழைத்துக் கொண்டு போக இப்பேயை வரட்டுமா?” என்று திதானமாய்க் கேட்டான்.

"வேண்டாம், நான் திரிய மண்டபத்தில் காத்திருக்கிறேன்" என்று அவன் சொன்னதும் அவன் அவனுடைய கையை விட்டு விட்டுப் புறப்பட்டான்.

அருளுகலம், பரிவதம் ஆகியோரின் மன நிலையைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்ததால் கவன் கொள்.

தேய்விதற காத்தது இரவொன்றின் தன் ஒரு சது என்று தெரிவாய்க் தெருக் கொழிசில் உன்ன மாடத்தின் திண்ணையொன்றின் உட்காரத்திருந்தான் அவன். ஒரு நாளின் தன்னுடைய அநாதைத் தன்மை அவனுக்குப் புரிந்தது.

மாடத்தில் ராதா கவ்வாண மயோதஸலம் நடந்து கொண்டிருந்தது. சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் கைக் கிருஷ்ண சிங்கிலை ஆடிப் பாடிச் கொண்டிருந்தனர். இரண்டு நெயர் கூளுக்கு ராதையைப் போலவும் கிருஷ்ணரீயப் போலவும் அவர்களால் செய்வித்து அவர் களைச் சுற்றிக் குயிலியடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தப் பார்த்தபொழுது அவனுக்கு அருகையே வந்து விட்டது. எப்பொழுதும் ராதையின் வேஷத்தை அனந்தரன் போட்டுக்கொள்வான். கடத்த மூன்று ஆண்டுமேனாலும் அவர்தான் ராதை.

அவனுக்கும் அவர்கள் பாடுகிற குயிலி, கொஞ்சுட்டப் பாடல்கள் என்னாம் நகரமுனே, தெரியும்.

அவனுடைய தந்தை இறந்து விட்டதால் அந்நிம் அவன் வந்து கொண்டிருப்பவர்கள்.

அப்படி அந்த அந்த மாடத்தில் திட்ட வெளிப்படுத்த தாழ்வாரத்தில் கண்ணிரைட்டி உட்காரத்திருந்த பொதுதான் பரிவதம் அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

கமய்களாடிக்கு அவன் தேடித் கொடுத்த திழல் திரந்தரமானது. விட்டதெட்ட ஈகான் போன்றது.

பரிவதத்தில் முனிப்பாளன் கண்ணாணிப்பெருமான் கமய்களாணை வேறு மாரேனும் அழைத்துக் கொண்டு போய் விடக்கூடாது எனப் பதிக் தான் இருந்தது.

தங்கிய எவத்ததுக் கொண்டு தங்கள் காத்தி படைத்த பரமேசுவரனை வணிகத்துப் பிடிக்க வேண்டும் என்பதில்கூட ஒருவித கவறலம் தான் மூன்றின் திறை விர வேறு ஏதுவும் இருப்பதாள் அவன் எடுத்த எடுப்பில் சந்தேகப்பட்டுத் தயாராக இல்லை.

பரமேசுவரனை (எட்டடி அவன் விட்டதில் மிக் கியோ அந்த (காரணமில்லை. இதை இழுத்துப் பாசுத்தவிட துரட்டைய எழுப்பங்க மனங்கருப் பிடித்தது.) கொழிசொகல்; துர். கொழிசொகல் தா மா'யங்கிலையும், அ விளையும் விட்டொ மானதையப் பத்தி க மய்களா முடிவு

முழுதமையாக விருமப் ஆழமான காரண போக திராகரிக்கலும் ஓர் என்னை வரை பரிட். வேண்டியதுதான். அவ டும், மன நிலைகளும் நாதிர் இருந்துவிட்டாய்? டு போக அவனை வந்தி டென்ன? விழுது அது தாவலியமான நேரடியில் மித்து விட்டுச் சாத்திய போகக்கூடாம் என்று சொல்லு கொண்டான்.

அடுத்த நா கமய்களா செ டுமா'யிப்படுத்தித் ததம் அவன் :

க- ன்வே புறப்படத் தங்கித் கொண்டிருந்தபொழுது பரி 30 மாநிலியாகப் பார்த்துத்

சிறித்துக் கொண்டு
 ஐந்தாய் கலாசுதம்.
 கொண்டு வர வேன்
 பேசாமல் அந்தத்
 சாமித்தியம் தெரிந்து
 மெய்வரம் அந்த வீட்
 டிக்கு அங்கம் கழங்கு
 அங்கையப் பிரவாகம்
 வேண்டும்.

இருந்தால், அது அவ-
தூதர் தன் உயர்வின்
வருமையின் அநிகழ்வு
வருத்திக் கொள்வதும்
உயர்வு. அநிலம் உயர்
இருந்தால் அவர், உயர்
வருமையின் வருத்திக்
வருத்திக் கொள்வதும்

புதுக்கோட்டைப் பிரித்து வெகு அழகாகக்
கட்டிக் கொண்டு போயினோம்.
"போயிட்டு கா. அங்கு நல்லமாதிரி,"
"அங்குதான் பத்தி உணக்கு நல்லமாத் தெரி
யமா?"

கடங்காள மன்னரது
பிரான் மேல் ஐக்கி
தனித்து மூன் கொட்
கொண்டிருந்தினர்.
மாதம், இதை
தீண்டு பன்னகையுள்
ஐக்கிமேட்டின் மூன்
இருந்ததிலிருந்து திரிந்
பாங்குப் பார்த்துக் கொ
ண்டது. வழியே கண்கித்

(சுருதுப் பிணக்கு)
கவனித்தார்.
நாடுகளில் எல்லாம்
பாது. தன்னைப்போ
மிகுப்பதற்கு அவர்

“தங்காணம்”
“அவர் ஊர்? எவ்வயிப்பட்டவர்? எப்
படிப்பட்ட குணம் உடையவர்...?”
“தெரியாது.”
அவ்வாற்தான் செல்லப்பாடலான பைங்கா
யாத்திரை ஸாராட்டித் தொண்டை சேரும்.

“என்ன பரிகாரம்
பட்டியல் பார்க்காதே.
இந்தது” என்று,
பெட்டிமேசை ஜாதகம்
கூட்டிய இன்னம், உ
பிரகாசித்துக் கொண்ட
பாசத்தின் கையி
இருந்தது.

பு. ஸாந்திரியா? இது சென்னை மீதம் செல்ல வேண்டிய அடிப்படையில் ப. புதிய ஸ்டேசன்

“...ஒரு பரிசுதரம் ஒரு மனிதனாகப் பற்றிய அன்புதான் தெரிந்த கொள்ளாயும், அவர் லாஸ் எம்ப்ராய்ட்டுட்கள் எங்கிற மிலகர்கள் தெரினாயும் இப்படி நான் அங்குடன் நெருங் கிப் பழந் திட்டக்கவலிக்கிறேயே... இது சரி எனக்குப் படுகிறது உங்களுக்கு”

“தயவுசெய்து” என்ற சந்தேக வகையில் அவர் மீண்டும் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

[illegible]

தமிழக அரசு	சு. பொருள் இ. குமாரசாமி பு. செல்வம் பி.சி.தேவன்
தலைவர்	சு. பொருள்

“சொத்து, அஸிபுரிக்கிற பாயம், ஸ்டாங்கம் மட்டும் பார்த்துவிட்டு அதன் பேரில் இவ்வளவு அக்கறையும் அசைதலும் எனக்குமேல்படக்கூடு அது மட்டும் போதும், அது என்னது?”

மேலும் 6 பேர் மரணமடைந்தனர். வாய்க்கால் கட்டுப்பாட்டுத் துறையினர் வாய்க்கால் கட்டுப்பாட்டில் தாமதமாகியதால் இத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

[illegible]

தொழிலாளர் பற்றிய விவரம்மீத தெரிந்து கொள்ள அரசு அமைப்பிற்கு உதவரணம் உணர்வுடைய வேட்டை. மிகச் சிறந்தவரணமாக அரசு வேட்டையும் அங்குடைய அத்தியாவசியப் பங்குத்ததை அமுதத்தில் கொண்டு தரவேண்டும். அந்த அமுதம் தராமல் அங்கு எண்ணப்பட்டவரணம் நிறுத்தி.

"நீ மனப்போ சாத்தவோ நமது மனநிலை மிகுந்த கொத்தி போட்டு இழுக்கிறேன்."

கேள்வி : "அந்த
 மோதிரம் பதிவிடும்
 கட்டுப்பாடு போலீஸ்தான்"
 அவர் : "தமிழக சிபி
 எம்.ஐ.டி. போலீஸ்தான். 'அ'க
 போலீஸ்தான் இதுபோல

[illegible]

தலைவர்: "அப்படிப்பட்ட கேள்வி எல்லாம் இப்போது இல்லை. சீர்திருத்த அமைப்புகள் அறிந்து கொள்ளும் வேகத்தைத் தவிர வேறு எவ்வித அந்தரம் எல்லாம் இல்லை."

ஒருவர் ஈகர ஏதேனும் ஒரு காரணம் இருந்தாக வேண்டும். எவ்வாறு மனிதர்களிடமும் எல்லாம் இருப்பதில்லை. பணம் இருந்தால் திறமை இருப்பதில்லை. திறமை உன்னதமில்லை பணம் இருப்பதில்லை. இரண்டும் இருந்து விட்டாலோ காலாது குழந்தைகளும் வாய்ப்புக்களும் இருப்பதில்லை. இப்படி ஏதேனும் ஒரு குறைபாடு இருப்பதானதான் மனிதம் ஏதேனும் ஒன்றுக்கு அடிமைவாசி விடுகிறான். அந்த ஒன்றால் சர்க்கப்படுகிறான். இந்தப் பவலீனம் இருக்கிற கார ஒருவரை ஒருவர் வெற்றி கொள்வதென்பது நடைமுறை வாழ்க்கையில் சாத்தியமானதாகிவருது.

கண்ணாடியில் தன்னை மீண்டும் மீண்டும் கமல்களா அழகு பார்த்துக் கொண்டான். புடவை எடுப்பதாக இருந்தது. தன் உடம்பில் பூவிய மெருகு கடிவிட்டதான பிரமீப்பாடல் பரிவதத்தின் மூன்று வந்து திவருள். எதிர் காலத்தின் பிரச்சினை ஒன்று குறித்து அவன் படுகிற ஆதங்கம் முகத்தில் தெரிந்தது.

பரிவதத்தின் மூலம் கமல்களாவின் கேள்வி களிலும் பாடுக்கப்பட்டு இருந்தது. அதன் உள் அர்த்தங்களை அவனால் புரிவதற்குக் கொள்வது என்பது சாத்தியப்பட்டதாக இல்லை. ஒருவிதமான கோரல் முகத்தில் பதிவாகியிருந்தது.

"நீ கொள்ளபடி... நீ விரும்பின பிரகாரம் நான் இதோ புறப்பட்டு விட்டேன்."

சரிதானே! ஆறு ஒன்று... நான் அவரை இன்னும் தன்ருகப் புரிந்து கொண்டாள் வேண்டும்; தெரிந்து கொண்டாள் வேண்டும்."

பரிவதத்தின் பதிலுக்குக் கூடக் காத்திராமல் அவன் வெளியே புறப்பட்டு விட்டான்.

பிரேமண்கரம் குறித்த நேரத்தில் வந்து விட்டான். வெண்மை நிறக் கார் ஒன்றை ஒட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தான். உடை வீழும், நோதந்தத்திலும், வந்து நிறுத்திய நேரணவிலும் ஈப்பிரம் தெரிந்தது.

அவனை பேச ஆரம்பித்தான் முகமில்லா.

"நீ மனித நேரங்கள் ஒன்றுடன் தனிவே அனுபவிக்கப் போவதைக் கொஞ்சம் உயர்ந்த முறையில் கொண்டாட வேண்டும் என்று விரும்பினேன்."

கட்டங்கள் உன்ன வேண்டி, அதே உயர்ந்த மோதலில் நீயும் நேரண்டி ஈர்ட்டும் அணிந்திருந்தான். சத்தம் வரினத்தில் அணிந்திருக்கும் உடைக்கு ஏற்ற நெக் டை, உயர் ரக காலண்டரின் கவந்தம்...

அந்தச் சத்திப்பை உதராகமாகக் கொண்டாட விரும்புகிறான் என்பதை அவனுடைய குறுகலான பிரயணத்திலிருந்து கமல்களா புடித்துக் கொண்டாள். அதன் தன்மைகளைக் கெடுக்க அவன் விரும்பவில்லை. (தொடரும்)

Geneva

6-6-26

சுருதிபத
நிவந்தன்!

My dear mummie and papie
I am sorry that
I wasn't good. But from to-day
I am going to be good. And if
I am not good don't speak
to me. And I will try my best
to be good And I will do
what ever you tell me to do.

Love from your
India

திருமதி இத்திரா
காத்தி தாம் செய்த
தவறுகளை ஒப்புக்
கொள்ளவே மாட்
டாள் என்று
காராக கூற முடி
வும்? தமது இன்பதா
வது அபறிமேயே
அவர் தவறுக்கு
வருந்தித் தாய் தத்
தைக்கு எழுதிய
கடிதத்தைத் தான்
இவ்வு காண்கி
திரை.

தந்தி:
சுருதிபதம் கமல்கள்

6 "சி.து.பி. விமானங்கள்?"

தலைவரவர்களே அது?

இவ்வூ:

சாட்டையடி.

கன் சொன்னது கிலும் வரக்கிவங்கன்,
கரீரென்று கிலும் உண்மையன்.

சென்னை-33 எம்.ஆர். சத்யநாதராவர்கள்

7 "புதிய சி.து.பி. விமானங்கள் மேக
மண்டலத்துக்கு மேலே எங்கெங்கு உலரத்தில்
பறத்தாலும் சரி விசுவாசிகள் மட்டும் கிடு
கிடு வென்று கரீத்து கவிரக்கு இறங்கினாய்!"
தலைவரவர்களே உன் இந்த கவிதை நூற்
றாகிடு நூறு உள்ளமே. இந்தத் தலைவரவத்
தைப் படித்த உன்னுடைய சர்க்கரைவின்
விவரமே 45 அபகா குறைத்திருக்கிறார்களே,
அரிசியின் விவரமே வேறு குறைக்கப்
பொருளாகலாம்! கதையா... ஜாதி...
ஜாதி.

சென்னை-14

சு. செ. சகலா

8 "இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்கு அமெ
ரிக்க துணுதிப்பதி காட்டிரதான். பின்னக்
கத்திகள் போவதற் பூக்கிய விஷயங்களின்
கூட அவர் முடிவுகளில் குறுகிய மட்டு
மேன்" இப்படிச் சுதிரி ரெகெஸ்டர். ஆட்சித்
தட்டியில் ஏறி காட்டுகள்-மாதங்கள்-கருடம்
ளாவதும் முத்திய ஆட்சிவிசைகள் குறை
கற்றியே காசம் கட்டத்தம் தம் காட்டு அரசிய
லாளரையும் ஒப்பிட்டு எண்ணியே தெரிக்
கூகிறது.

உதார

டி.ஆர். பத்மா

9 எல்லோரும் 'ரீக்' என்று அழைக்க-
உமது கட்டுவரவில் "ரேகெட்" என்று
குறிப்பிட்டுக் குழப்பி உள்ளீரே, ஏன்வா இப்
படி!

கோகிலப்பது

இரா. இரத்திரா

10 அமெரிக்க துணுதிப்பதின் பெயர் உண்
மையாக உச்சரிப்பு இப்போதுதான் தெரித்
தது.

மேட்டுப்பாளையம்

பி.ஏ. வந்தத்

11 'இளவல் வருகிறார்' என்ற பிரிட்டிஷ்
இளவரர் சர்க்கரைப் பத்தி எழுதிய கட்டு
ரைவில் இளவலின் கிருமணம் பற்றி ஒரு
அறிவிப்பும் வரவில்லை என பி.எஸ்.எம்.
குறிப்பிட்டிருந்தது இளவலின் காதல் கிண்த்
திருக்கும்போதத் தெரிவித்த. 15 அக்டோ
பர் ஆசிரியைகள் மணக்கப் போகதானால்
அது பற்றி அறிவாரவர்களாக அவர் பிறத்த
தான் அன்று அறிவிக்கப்படும் என்றும் கூறி
விட்டார். கசெமேல் பவந்தான்.

சங்கரேக்கோவில்

ஏ. சங்கரன்

12 ஸ்டம்புக் அவர்களின் பெட்டிக்கு பாரதிய
சுனதா கட்டியின் அகில பரத செவனாகத்
துரு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் பதிவு
தாட்டின் திறனை நிலைமையை உன்னது
உண்மையடி படம் பிடித்தக் காட்டியது.

மதுரை-1

டி. மாடசாமி.

13 ஸர்வியா எழுதிய 'தோப்பின் ஒரு தனி
மரம்' அவரது குதல் கதை என்று என்

பெயர் செங்கிதிரன். பல கதைகள் எழுதி
பவர் பெண்கள் செங்கட்டிக் கையாண்
டுக்கார். ரீகவும் சிறப்பாக இருந்தது.
சாதாரணம்

புதி

14 'தோப்பின் ஒரு தனி மரம்' என்பது
கதைவா என்ன? எந்த அடிப்படையில்
இளவல் போட்டிக் கதைவாதத் தோத்தெடுத்த
தீர்மான?

கோடகம்பாளையம் ஆர்.எம். அப்போகன்

15 ம. பொ. சி. அவர்கள் தாக்கரைப் பற்றிக்
கறிவுகன எடுத்துக்கொள் பார்த்துத் திருக்
கிட்டேன்.

"தூசனமன்" தேம் ஜார்ஜ் மன்னரைப்
பராட்டிடு இயற்றப்பட்டது என்ற குறிதத்
காட்டு புதிதகன். தாகர் காழ்த்த காவத்தி
மேலே அது எழுத்தது. கதைத் தாகரே
வகமைகா மறத்திருக்கிறார். இருத்தம்
ம. பொ. சி. இக் குறித்காட்டை எழுப்பி
வது கருத்தத் தக்கது.

கந்தை-33

ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி

16 திரு ம. பொ. சி. 1956ல் பிறத்தார்
என்றும் அதற்குக் கவியா ஆண்டு பராபா
ஆறும். கவிரகு அகம். பிறத்தது கவிரகு
ஆறும் அது 1956ல் ஆண்டு ஆறும்.
திருச்சி

வி.வி. அப்பா

17 தியானக் கெப்பித்திக் கெப்பியாக
"சாத்தானிக் கெப்பி" கெப்பி கதையே
யாழ்ந்து "குழந்தைகளுக்கு தகவலை அது
வுக்கு அகவையப் போடக் கூடாது என்ற
கருத்தைப் பெரிவர்களுக்கும் உணர்த்துவ
தாக இருத்தது.

புதுவை

ஏ. சாயபு மறக்காளர்

18 'கிற தோளும் கிவாதம்' - நூல் பக்கக்
காட்டுகளை பிரமதம்! உமாயிக்கு
திருப்பு. கற்றிப் போடுகன்.
இராஜபாளையம்

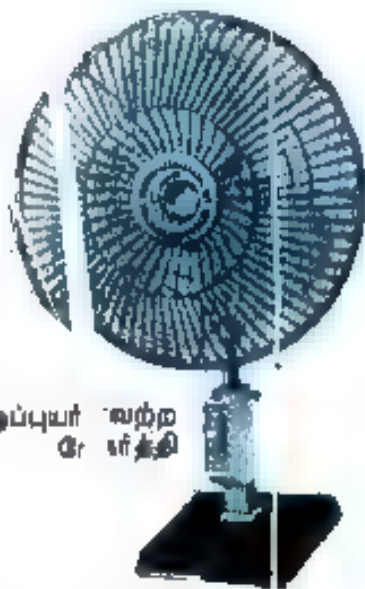
என். விஜயன்

19 'கிவா க்கிவன்' பெட்டாக்கித் திரு.
கதை. ஏ.வி.எம். கென்கித் தென்கிவதகட,
கதை சொன்னும் புது குறை அருமை.
திருச்சி

பொன். புன்னியமூர்த்தி

அல்மொனார்ட்
டேய்ஸ் : பேன்

ஒப்புயர்வற்ற
நேர்நதி

"அப்ப, போகச் சொன்னுப் போயிரு
வாளா?"

"நீக்கையமா. நான் சொல்லாமலே போகக்
கூட அவன் தயார். ஆறு போகச் சொல்வ
மாட்டேன்."

"அவ எதுக்கு எவ்வா ட்டுடத்தையும் விட்
ருக்கணும்?"

"ஏன்? நான் இங்கே இருக்கேன்."

"இதுக்கு என் னை யார்ந்தம்?"

"உனக்குப் பரிசுசெய்தார் நான் சொல்வ
பேன் இங்கேயே புரியலென்னு
சொல்லியும் புர
கொள்கிறாயா?"

"எனக்கு அவ னைப் பிடிக்கிறேன்."

"கொடாது கொடிப் போக்குக்கு அவ
னைப் பிடிக்கவில்லை."

"அவனை வச்சு னைக்கு என்ன செய்யதான்
உத்தேசம்?"

"என் வயதா அவன் வயதா வைக்கண்டு
என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்
தேடுகிறேன்?"

"அப்போ?"

"என்ன கத்தி
ய அம்மா?"

"ஆபாசமாகப் பே
சாதே!"

"கேள்விக்கு ஏத
த பதில்?"

"அவன் மாசை எ
ம்மனக்காரி! உன் அப்பா
ய் வந்திருக்கிறான்!"

"அந்தத் தொ
துக்கு நீ என்னிடமோ
வந்தா. உன் ஆறுத் தொழிலத்தான்
வணிகம் இதில்தான்..."

"என்னிடம் கொடுத்த
விண்டிக்கு கிறை எம்பை
அளக்க முடியாது."

"இது என்னடா பேச்சு!"

"நான் அப்படித்தான் பேசவேன். எனக்கு
கல்யாணம் பண்ணிப் பார்த்துமல்லு வர்
தவா போதவா இட்டே பெய்லாம் தினசரி
லாய் சிறிதப் புலம்பினாடிருந்தபே, இப்ப
நான் ஒரு வாய்ப்புத் தரேன். என் கல்
யாணத்தைப் பண்ணிப் பார்."

"இவன் யார் பெற்ற பெண்ணோ?"

"இதுக்கு நான் பதில் சொல்லுவேன்...
ஆறு அது...அது..."

"சரி போதும். எனக்குப் புரியறது.
நீ கல் பண்ணே!"

"ஆபாசமாகப் பேசாதே. அம்மா! மல்லி
காவை எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு அவ்வளவு
தான்."

"நான் - இப்ப எதுக்கு மெட்ராஸ் வந்
திருக்கேன் தெரியுமா?"

"என் கழுத்தை அறுக்க. அப்பாவின்
நிம்மதியைக் குலைக்க. வேம்புனை அதி
காரத்தால் சிறிச்செறிய..."

"ஒரு பெரிய வக்கீலின் பெண் உனக்
காகக் காத்திருக்கிறாள்."

"லெவிட்டிஸ் ரூயில் தீயும் தண்ணீரு."

"உனக்கு செய்வாய் தோஷம்."

"இந்தக் கிளி தொலித்ததையும் ஆளுத்
ததையும் வேறு யார் மிட்டோவாவது சொல்.
மல்லிகா, பொ. நீ போய்த் தூங்கு. இது
உன் நாட்டுக் கனகம். விடியாது. நாளைக்கு
சீக்கிரம் எழுந்து ஐ. எக்.கக்குப் போகணும்.
நீ போ!"

மல்லிகா தகர்த்தாள்.

"இருமா!"

ஒப்புயர்வற்ற நேர்நதி

அல்மொனார்ட்
வால் : பேன்

மங்கிவிட தின்றும். இத்தனை நேரமும் அர்ஜுனம் பேசியதெல்லாம் அமிந்தமால் அவன் காதில் சிலுத்தது. இப்போது தாராசம்.
 "என் பிள்ளையை எங்கேயு விடுத்தே?"
 "சென்ட்ரம் ஸ்டேஷனில்!" என்றான் அர்ஜுனம்.

"தான் அவரைக் கேட்டேன்."
 "தான் இப்போது கோர்ட்டா கூட அறே?"

"இது தீராத கேள்வியாகிவிட்டது."
 "எங்களைப் பொறுத்தவரை தீர்த்த கேள்வியா இது. எக்ஸிஸ்டிங் டிப்ளோமாவும் இவன் முத்தூறு ரூபாய் சம்பளத்தினைக் குடுத்து போய்விட்டான்."
 "அப்படியா?"

"சம்பளம் இல்லை. வேம்புமலர் மேல் பள்ளி களுக்கு அனுப்பிவிட்டேன். அப்பா இப்போது இருப்பார். மவுண்ட் ரோட் தனிக் கடை இப்போது கட்டடாச இருக்கு. அது தனியார் கடைபாச மாறும். அந்தத் தனியார் தான் தான். இவன் அந்தத் தனியாரின் ஓயிப்ப..."

"இது என்ன விருப்பம். எப்தமா இப்போது ஸ்டேஷனில்?"
 "எங்குள்ளே?"

மங்கிவிடின் உடல் சிலிர்த்தது. அவனும் இம்மாதிரியான ஒரு கார்ட்டு அமைப்புப் போகிறதா? அவன் கூடக் கொடுத்த கவனத்திற்குள்ளா!

அவன் நடந்தான். ஆனால் தடையை உணர்வில்லை. மிதந்தான்.

"தானேக்குப் பெண் பார்த்து ஏதாவது செவ்விடுக்கிறேன்" என்றான் ஜெயா.

அல்மொனார்ட்
ஏர்சர்குலேடர்
 ஒப்புயர்வற்ற சேர்த்தி

அவருக்குத் தான் பிதற்றிவிடுமோ என்ற எத்தேகமும் பழமும் உண்டாயின.

"அவசியம் இல்லை. போன் பண்ணிக் காண்க பண்ணு."
 "பெத்த தாயாரிடமா இப்படியே போனே?" என்றான் ஜெயா.

"ஆனால். பெருத தாயாரிடம் பேச முடியாது."
 "உன் அப்பா கிட்டே பேசுகிறேன் தீரோ... வேம்பு, கோம்பு... உ வேம்பு!"

அர்ஜுனம் மாயக்குத் செல்ல, மங்கிவிட தன் அறைக்குள் அடைபட்ட. ஜெயா யாரையும் கிழித்துப் போட இயலவில்லை என்ற வேதனையுடனும் ஒரு சோகஸப் போல் சோயாசிக் அமர்ந்திருந்தான்.
 வேம்பு வந்தான்.
 "ஒன்று இத்தனை நேரம்? எப்பக் கூப் பிட்டேன் உன்னை?"
 "என்ன வேணும் ஜெயா?"
 "பிச்சித்தின் என்ன இருக்கு?"
 "ஏன் என்னம் இருக்கு."
 "அப்பாவுடா கூப் காப்பி கொண்டு வா!"
 "சரி. இதோ கொண்டு வரேன்."
 "தின்துடி!"
 "என்ன?"

"என்னியா தான் ஒன்று கேட்கிறேன். தீ ஒன்று செவ்விடுகிறான் என்று கிழிக்கு கிழிக்கு திண்கட்டியா?"

வேம்பு ஏதோ மூப்பது வகுட காலம் மாப்பிள்ளை கிட்டும் சோதனைத் தின்று கிட்டாமே என்ற தந்தி உணர்ச்சியில், மாப்பிள்ளையும் சரி. அர்ஜுனமும் சரி. அவனை

அல்மொனார்ட்
பெட்ஸ்டல் ஃபேன்

ஒப்புயர்வற்ற
சேர்த்தி

முரு சகம்பயற்காரியாக நடத்தாமல் மதிப்புடன் நடத்துவதற்காக என்ன எண்ணத்தின் இதுவான் வரை ஜெபமாயைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தான். சற்று முன் அம்மா பிள்ளையின் தொந்தரவுக்கும் அதின் பின்னர்தான்... வெற்றியும் அவன் பால் போட்டுக் காட்டி... சதிக்காவரம் ஏச்சுவை அவனை, கொல்லாப் பாதித்திருந்தது. இன்னும் சில நாட்களில் அவன் சென்னைக்கு விட்டு வெளியேறிவிடுவான். அந்தான் காலத்து அனுப்புவான். அங்கே போய்ச்செட்டபாடு வத்தில் ஜெபமாயின் தற்பாடு ஒரு திடீரில் கூடக் கதிக்க முடியாது. என்னதான் அவனும் ஜெபமாயும் தீ-கா-பா உரிமை வடம் பழகிப் பேசினதும் "தான் உன் வசமானி" என்று ஜெபா அடிக்கடி உணர்த்துவான். வேம்புமீடம் திறைப்பி பணம் இருக்கிறது. இனிமேல் வாசிடமும் காசு சட்டி வாய் புதைத்து வெளியே செலுத்தான் ஆக வேண்டும் என்றிடுகிறான்.

"என்டி ஐடம். என்ன அப்படி நீண்டிருக்கிறாய் மாநிலி பங்கிசு கடிக்கிறே" என்று ஜெபா.

"சரிதான் போட... உனக்கு வேலை செட்ட வேலைவிலை கழிப்பம் செய்வ தான் இல்லை, நீ அரெயிவ ராணியும் இல்லை."

அரெயிவானில் ராணி இருக்கிறதான் இல்லை என்று ஜெபா யோசிக்கவும் முடியாமல் கூறும்பித்துப் போனான். காசு இப்படிப் பேசுகிறார்கள் வேம்புமாய் ஒரு சில கண நேரங்கள் அவன் பவத்து போனான்.

"என்ன கொண்டு?" என்று அவன்.

"ஓட ஓட. கிரட்டாடு?"

"வேம்பு... ஏன்டா, உனக்கு என்னவீடுத்து. ஏன் ராட்செரி மாநிலி கத்தறது?"

"நீ என்ன சாத்த கொடுக்கின்றாய் மனநிலை என்னமான்... நான் தூக்கப் போறேன், காசுத்தாய் ஜி. எச். க்குப் போய், மாப்பிள்ளை கிட்டே ஒரு கார்த்தகை சொல்விட்டு என் கழிசையப் பார்த்துப்போறேன்!"

வேம்பு இரண்டடி வைத்தான். ஜெபா திண்டாடினான்.

புருஷன், பிள்ளை, சகம்பயற்காரி. பாருமே சரியாக அமைவாகிவிடியி என்? அவருடைய குணமும் போக்கும் சரியாகிவையா?

"வேம்பு!"

நிமிர்ந்து கருதி குறைத்தது.

வேம்பு தங்கியிருக்கும், ஜெபமாயின் குணம் அவன் அறிவான். கெடுகிறதும் மிடுகியும் மிடுகியும் கெடுகின்.

அவன் பதில் கொள்ள வாயெடுக்கையில் டெலிபோன் அழைத்தது.

"வாசிட போன் பன்னு யார்?"

ஜெபா சொல்வதற்கு முன்பே வேம்பு டெலிபோனுக்குச் சென்றான்.

"ஹலோ... ஜி. எச்.சா?... மாப்பிள்ளை யின் பிள்ளையா... கொஞ்சம் இருக்கன்..."

போனை வைத்துவிட்டு வேம்பு பறத்தான், மாயும் படிக்கன் அழிந்தான்.

ஜெபா எழுந்தான். என்ன செய்தி?

ஜி.எச். என்ன தெரிந்தது. யார்?

மாப்பிள்ளையின் பிள்ளை என்மிகுக்கன். அப்படியானது எதிர் போனில் அவர் இல்லை, வேறு யார்?

"ஹலோ மாப்பிள்ளையின் குய்ப் பிள்ளை ஜெபா பேசறேன்."

"மக்களா அங்கேதானே இருக்கா? இது அரிதுவாக விடுவா?"

"ஆமாம். நான் அனுமைய அம்மா."

"மக்களா உடனே ஜி.எச். க்கு வரணும்."

"நான் எ மிஸிட் ஜெபாக்கான்..."

அரிதுவாக விடுவாடி வந்தான்.

"வாசிட அம்மா?"

"மக்களாவுக்கு."

"வேம்பு, மக்களாவை எழுப்பி, ஹலோ, அரிதுவாக பேசறேன்... என்ன... அப்படியா, எப்பி அரை மணி நேரமாகா... ஓ.கே... தாங்க் யூ... தாங்க் யூ டாக்டர்."

போனை வைத்துவிட்டு அரிதுவாக பக்கத்து அறைக்குள் பிரவேசித்தான். சட்டைகள் வாய்க்கி கொண்டான். காசு காலியை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டான். பிரேரலி விருத்து ஏரன்சி தோட்டுக்களை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டான்.

"என்ன அரிதுவா? மாப்பிள்ளை கப்பிட ருசா... உபத்த துன்னும் இக்கிவெ?"

அரிதுவாக அனுமைய முறைத்தப் பார்த்தான் "அதென்காய் ஒன்னும் இல்லை மக்களா, வா. போகலாம்." என்றான்.

"புடவா..."

"இது போதும். வா. உன் அம்மாவின் கிளாசம் தெரியுமில்லையா? அங்கே டெலிபோன் இருக்கா?"

"இருக்கு. ஏன்? என் என் அம்மாவின்... அப்பாவுக்கு என் அப்பாவுக்கு... ஹலோ, அரிதுவா... என்ன நடத்தது... ஏன் முழுசா சொல்லாமல் என்னை வதைக்கிறீர்கள்...?"

"டெலிபோன் நெம்புகரச் சொல்வது. இப்ப எங்கே இருக்கா?"

"சத்தியமங்கலத்திலா காமராசியை இருக்க பவானிலா திசையமாத் தெரியாது. என்ன நடந்திருக்கு, அமைச்சு சொல்வது... அரிதுவா..."

"போதவழியில் சித்தாதிரிப்பெட்டைக்குப் போவோம். அங்கே உன் ஒன்னுவிட்ட சத்தம் பெண் இருக்கா இல்லை?"

மேலேயேயுள்ள: "ஜெபமாய் இன்னமும் கைக்கிட்டு இருக்கிற துண்டினை உனக்குத் தெரியுமா?"

அவன்: "என்ன காசு கொடுத்து... ஜெபமாய் உனக்கு வசத்தான இன்னு கைக்கிட்டுத் துண்டு போடுவான் வாய்க் கொண்டிருக்கிறான்!"

உ. எ. அரிதுவா

நீர்! உனக்குத் தண்ணீர் காலம். பிறத்தா லிட்டது! இது குருகுலப்பாண்டியின் ஆளுடம் அல்ல. உன்னுக்கு மெய்யாகப் பார்த்த பீன் எழுதப்படும் வாக்கியம்!

"வங்கம் போல் இங்கும் ஒரு நாடகம் உருவாகுமா?" என்று இனி யாரும் ஏக்க வேண்டாம். "தண்ணீர்! தண்ணீர்!" பார்த்துப் பெருமைப்படலாம். வங்கம் மட்டுமேன்ன. மிகச் சிறந்த மூலத்து இனக்கியக் கருக்கு நிகரானது என்று தெற்கு நிமிர்ந்து அடித்துச் சொல்லலாம்.

பாரத நாட்டின் ஆன்மா அதன் கிராமங்களில் இருக்கிறது என்றார் அண்ணன். அந்த ஆன்மாவைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது நாடகம்.

ஓர் அர்த்தமுள்ள நாடகம்; சமூக பிரச்சனையுடைய நாடகம். ஆழமான கதை அம்சமும் ஆங்காங்கே அன்னித் தேவித்தாற் போன்ற இயல்பான தலைக்கவையும் கொண்டு கருத்தள்ள வசனமும் முகப்பாண தடிப்பும் இணைய, மெய்சிவிரக்க எவக்கும் நாடகம். காட்சி அமைப்பு கச்சிதம். எந்த ஒருவரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லு் இன்னொருவருக்கு அந்நி செய்ததாலும் - அப்படி ஒரு மயம் மிமிசி. காப்டன்: கோமல்.

"பரிசுக்கட்டுது. அர்த்து... என் அப்பா பிறத்தியாருக்குச் சொன்ன ஜோசியம் பஸிச் சுதோ இக்கியோ அவர் தங்குக்குச் சொல்லிவிட்ட ஜோசியம் பஸிக்கட்டுது..."

"வா, போகலாம்..."
"இருட, தானும் வரேன்!" என்னுள் வேம்பு!

அர்த்து... ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தான்.
"வேம்பு!"

"பச்சை மண்ணிலே பண்ணின மூர்த்தை அதுக்கு ஆதலா ஒத்தி வேண்டாம்! நீ அங்கே இங்கென்று அங்கே. இவ்வளவோடு கூறா நின்று யாருடைய போவா... இருட என் கண்ணே..."

"ஆமாம், இதைப் பார்த்துவிட்டு உடனே கிராமப்புற மக்களும், அரசினர்வாசிகளும் அரச அதிகாரிகளும் திருத்தியிடப் போகிறார்கள்!" என்று அங்கவாய்க்க வேண்டாம். அது அரச மரத்ததைத் தெறி வத்ததும் வலிந்ததைத் தடவிப் பார்ப்பது போலாகும். அத்தொழில்பட்டிக் கிராமத்துக்கு என்று தண்ணீர் விடைக்கிறதோ அன்று இவர்கள் எம் மொருமே சீர்திருத்தி விடுவார்கள்!

அர்த்து முன்னரே பிறந்த தடை உத்தரவு காரணமாக நாடகம் சற்று பிரபல மடைத்தது. ஆனால் பிராபல்வம் என்ற அம்சம் நாடகத்தின் பெரு மதிப்பைக் குறைத்தது முடியாது. கனமான நாடக மென்குளம் வெற்றி பெறுவதற்குரிய சகல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி விருக்கிறது.

நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்த எழுத்தாளர் கடிபி. நாடகத்தை எழுதி, இயக்கிய கோமல் கலாமிதாதனை தெருக்கினார். "எனக்கு மட்டும் அதிகாரம் இருத்தாய் ஸ்தாபிப்பீன் பரிசை உங்களுக்குக் கொடுத்து விடுவேன்" என்றார்!

ஆவிரத்தின் ஒரு வார்த்தை! ஆழமான இனமும்! -ருட்டி விருக்கினார்

[நாடகத்தைக் கவனிப்பீர் பிரகாசினும் உரிமைகளைக் கொடுப் பெற்றிருக்கிறோம். 1981 புத்தாண்டுச் சிறப்பிதழில் பிரகாசமாகும். தென்கனக்கு மகிழ்ச்சிதானே? -ஆர்.பி.பி.]

நூலர் செய்துவந்ததையும் பார்த்த வண்ணம் ஜெயா தீங்கும்.

தீச்சயமாக தானுக்கு அட்விகட் குத்தித் பாதம் விட்டில் பாமாய்விப் பேசும் பார்த்தக் சொல்ல முடியாது!

தானுக்குக் காணியே காப்பி போட்டுத் தர வாரும் இக்கியோ?

அவனை போட்டுக் கொன்ன வேண்டியது தான்.

ஜெயா காலித்தகலைத் தாவிட்டு விட்டுப் படுக்கை அறைக்குச் சென்றார்.

தன்கை எத்த இடியும் பாதிப்பதில்லை என்பதை தீவிரத்துப் பார்த்தபோது அவளுக்குப் பெருமையாக இருந்தது. (தொடரும்)

வரியை சரியாக கட்டி நாட்டின் வலுவை கூட்டுங்கள்

- ★ வரி செலுத்தக் கூடிய வருவாயுள்ளவர்கள் தாமே முன் வந்து வரிசட்ட வேண்டியது சட்ட பூர்வமான பொறுப்பாகும்.
- ★ வரி செலுத்தத் தவறுவது, அபராதம், வட்டி, சட்ட நடவடிக்கை ஆகியவற்றுக்கு வழி வகுக்கும்.

சோதனைகள் நடத்தப் படுகின்றன

- ★ வருமான வரி இலாகா, விரிவான, விட்டுக்கு விடு சோதனைகள் துவக்கி உள்ளது. வரி செலுத்தாக்குறிய வருவாயினிருந்து, வரி செலுத்தாமலிருப்பவர்கள், தவிர்க்கக் கூடிய கஷ்டங்களில் சிக்கிச் செலுதுவார்கள்.

தண்டனைகள் தவிருங்கள்

- ★ கண்டு பிடிக்கப்படு முன்னர், தீவனாகவே உங்கள் வருமானம் குறித்த விவரங்களை சமர்ப்பித்து, வரியை கட்டி விடுங்கள். விரைவில் மற்றும் மதிப்பீடு செய்யப்படும் போது, முழுமையாக தத்துகழவுங்கள். அதன் பின்னர் தீங்கள், 1961, வருமான வரி சட்டத்தின் 273ஏ பிரிவின்படியினால், தள்ளிப்போடக், வட்டி தண்டனை குறைப்பு ஆகியவற்றுக்கு உங்கள் வருமான வரி கமிஷனரை அனுலோம்.
- ★ தீவனாகவே, சொத்து வரியை கட்டிய பின்னரும் இச்சலுகைகளைப் பெறலாம்.

மேற்கொண்டு விவரங்களுக்கு, உங்கள் வருமான வரி கமிஷனர், வருமான வரி அதிகாரி அல்லது மக்கள் தொடர்பு அதிகாரியை சந்திப்புகள்.

டைரக்டர் ஆஃப் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்

(ரிஸர்ச், கட்டாயங்கள் & பயனியேஷன்)

இன்ஸ்டிடியூட் டிபார்ட்மென்ட்

நியூ டெல்லி

"அப்பா! உங்க சொந்தம்" என்று வினாவினாறு மாறு சங்கரனின் கருவிக் கத்தி படுத்தல் போன்றது அங்குமைய சித்திரமென்ப உணர்ந்தான். ஆயின் அருவிக் பற்றிய சித்திரமென்....

"உம்... சரி; சொந்தம்...." என்று சங்கரன் அங்குமைய திரண்டு வயதுக் குழை உட்கிழை நட்புமையாறு வந்திரும் போலத் தொடங்கினான்: "ஒரே ஒரு ஊரின் ஒரு ஊக்காய் இருந்ததென்...."

"ஊக்காய் கதை வேண்டாம்" என்று மாறு கைகளைப் காக்கையின் மைய வென்று படுக்கையில் அடிக்கொரு ரப்பர் பத்தி போலத் துண்டித் தொடங்கினான்.

"ஒரே ஒரு கை கதை வேண்டாம்" என்று மாறுமையத் தொடங்கினான்.

"தெய்ய அம்பா கதை."

"சரி, சரி, சொந்தம்...."

அப்பா என்றான் மாடு. தெய்ய அப்பா என்றான் தெய்ய மாடு. அந்த மாடு எருமை மாடு. தனித்த மொழியில் வாய் கை துக்கெனவும் உண் மானமில் சிவனது சிறு உணவம். அந்த உணவம் சங்கரனுக்கு ஓர் ஒளி வட்டமாக விளங்குகிறது. கருமை மும் குறிராதமும் சிவந்த செவ்வகம் உணவந்தை 'கங்கி' ஆய்' செவ்வகிட்டு அங்கு பதங்கெட்டிய ஒரு 'கங்கி'.

விட்டிருக்க எருமை மாடுகளுக்குக் குறைவு இல்லை. தாய்க்கு அந்த உணவாய் மாறு வந்த பின்பும் பரிசுவையாக பிராணி எருமை மாடுதான். சங்கரன் இராமத்தில் வளர்த்த தாய்க். மாறுமைய் வயதா பிறந்தபோது பெரும்பாலான நேரத்தை விட்டிருந்த மாட்டுத் தொழுவத்தில் மாடுகளை வேருக்கை பாசித்ததையா அறிந்தவன். மாட்டிக்குத்

தாய் பாசி வந்திருந்த வயிதா மேலே அங்குக்குத் தெரியும். ஆனால் அங்குமைய் மாறுமைய் பரிசு தரத் தும் மாட்டுக் கும் மாடுக்கு உணவம் காப்பதையே பாதுகாத்த லும் உணவம் காப்பதையே தெரிவிக்க வர மாமா'கின் காக்கையின் பரிசு அங்குமைய் பாசி காப்பதற்கு அங்குமைய் போன்றவருத்தான் சிவ தாய் கு 'கங்கி' வயதா'யின். ஆனால் சங்கரன் அங்குமைய் அங்குமைய் கதை சொல்லத் தொடங்கியதிலே. இந்த அங்குமைய் இவ்வகையத்தின் கோளுய் : தெய்ய சிவபாதத் தொடக்கி விடுகிறதே.

"ஒரே ஒரு கைக் ஒரு கருமை அப்பா இருந்ததென்...." என்று சங்கரன் கதை சொல்லத் தொடங்கினான். மாறுமைய் கருமை ஆகவும் பரிசுவையின் தாய் சிவ.

தெய்ய அப்பா மாறுமைய் தாய் அருமை அப்பாயே அங்குமைய் ஒரு இடம் தெய்ய வந்தான். சிவனின் அந்த பரிசுவை என்ன வேண்டி போகிறது என்று அந்தியதில் மாறுமைய் கருமை தெய்யமைய் கருமை அங்குமைய் கருமை.

இந்த கதையில் தெய்ய அப்பா கருமை இவ்வகைய் பிடித்தவிட்டான். அந்த அந்த என்ன ஆய் மாடு: ("அப்பா, விட்டாய் எப்படி இருக்கும்") தெய்ய பத போலத் துண்டித் தொடங்கிவிட்டான் (உணவம் அங்குமைய் திரண்டு தாய்க்காக இவ்வகைய். எருமை தனித்த முடியாமல் தெய்ய அப்பா கருமை இவ்வகைய் பிடித்த விட்டான்) பாதம். அப்பாவுமைய் குட்டிக்கு அங்குமைய் விட்டாய் குட்டம் முடியவில்லை. ஆகவே கருமை இவ்வகைய் பிடித்ததில் சொன்ற போகிறதேபோலவாய் போகிய அப்பா கருமை உணவம் துண்டியே இவ்வகைய்

கொல்காத்தா காஃ! THE CAR

நிக்கொண்டு போன சங்கரனுக்குத் திடீரென்று சந்தேகம் வந்தது. ஒருவேளை மாதுவின் புரிந்து கொள்ளும் சக்திக்கு மீதியதாகப் போய்விட்டதோ கதை? கவுஸ்புடன் மாது எவ்வகை கவனித்தாள். அவள் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். கறுப்பு அம்பா கிழலில் தின்று கொண்டிருந்தபோதே அவள் தூங்கிப் போயிருக்க வேண்டும்.

கதையில் இறுதிப் பகுதி சங்கரனின் கவிரக்கத்தைத் தூண்டி விட்டது. அவன் தன் மீதே பரிதாபப்பட்டவாறு சற்று நேரம் படுத்திருந்தான். ஆமாம், கிழலில் காத்து திற்கும் அப்பாவி எருமை அவனோடான்...

அவன் மனமே விழி சமைப்பக் காரியங்களைக் கவனம் முடித்து, கைவிடப் பால் தண்ணீர் அங்கே வந்தான். "சபாஷ்! அப்பாவுக்கு வேற்றியா?" என்று, தூங்கும் குழந்தையைக் கவனித்து. சங்கரன் எழுந்து உட்கார்ந்து அவன் கைவிடிருந்த பால் தண்ணீரை வாங்கிக் கொண்டான். "இந்தப் பாதுக்காசு நான் தினம் வந்துசேரவில்லாமல் உழைக்கிறேன்" என்று.

"ஊர்! நான் தினம் பகல் சாப்பாட்டுக்கு இளைப்பு போல உழைக்கிறேன். தெரிவுமோன்றோ? தினம் பகலிலே அவளுக்கு மெனக்கெட்டு கதை சொல்லிக் கதை சொல்லித் தூங்கப் பண்ணப்படும்தான் எனக்குச் சாப்பாடு."

"என்ன கதை சொல்லுவே, அவளுக்கு ஒருவிக் கதையா, கரக்காய் கதையா?"

"அதெல்லாம் சொன்னால் உங்க பொண்ணைப்பாணா? அதுதான் அம்பா கதை சொல்லிக் சொல்லி அவளைக் கெடுத்து வைச்சிருக்கிறாள்! நானும் அம்பா கதைதான் சொல்லுவேன் - என்னுடையது வேண்டி அம்பா, அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்."

"ஓகோ!" என்று சங்கரன் தலையைப் பலமாக ஆட்டினான். "புரிந்தது, புரிந்தது. பகமாட்டுக் கதை... நீதானுக்கும் அந்தப் பக மாடு?"

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது."

"பகமாடு பிறந்த கதையா, வளர்ந்த கதையா, புகக்கதற்கு வந்த கதையா?"

"எல்லாம்தான். ஒவ்வொரு நான் ஒவ்வொன்று."

"ஓகோ!... ஆமா, புகக்கதிலே என்ன ஆகிறது, பகமாட்டுக்கு?"

"புதிதாக ஒண்ணுமில்லை. எல்லாப் பகமாட்டுக்கும் ஆகிறதுதான்... சதா இடுப் பொடியை வேலை, அதற்கு மேலே குற்றம் குறைகள், புகாரிகள். கறுப்பு அம்பாவுக்கு இதொண்ணும் தெரியாது. ஜாஸியாக வேலையே போகும், வரும். விட்டியே இருக்கிறபோதெல்லாம் ஜாஸியாகப் படுத்திவிட்டிருக்கும்...."

"வாரந்த கறுப்பு அம்பா?"

"நீங்கள் தான்" என்று அவன்.

ஒவ்வொரு தடவியும்பாண்களில் கதாங்கு எல்லையே இல்லாமலிருக்கிறது. இப்போது ஒரு காரை விட்டுவிட்டிருக்கிறார், ஒரு கறுப்பு நிறக் காரை கண்ணிலுக்கும் நோதில் தெருவில் நடந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் வழிப்போக்கனின் மேல் ஏறி, அவனைச் சாவுக்கிறது. அடுத்த பரிசைக்கிரிஸ் ஜாஸியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிற இளம். காரை ஓட்டுவவர் யாரும் இல்லை. தானாக இங்கிருந்து போய்விட்ட அந்தக் கோடுகார காரை விட்டுவிட்டு மிகுந்த மூலம் போதே நகர ஹோட்டில், காரைத் தாக்கம்மாட்டு இருக்கிறார். உட்படமாக வந்துகொண்டிருக்கிற பள்ளி விடுவர்கள், ஆசிரியர்கள் அவ்வளவுக்கு இருக்கிறார் தூத்தென ஹாதினென்று ஹாதினென்று. காரைத் தாக்கம்மாட்டுக் கா. முன்னர் போது ஒரு சிறு சிறு கிடாய் இருக்கிறது! கடைவியில் ஒருமாதிரியாக இந்த இதைதான் என்னுக்கு கண்ணி வைத்து, போய்விட்ட அந்தக் காட்டுபோனாகே அதன் அக்கிரமங்களுக்கு முற்றுப்பெற்றி வைக்கிறது. • டி. எம். ஆர்.

பாட்டுக்கொரு புலவன்

3. தேசாபிமானி

ம. மூர்த்தி

ஆறு மட்டும் வெள்ளையர்கள் முய்து கோடி இந்தியர்களை ஆடிவைப்படுத்தி, அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தினார்களே. அந்தக் கொடுமையை அழிக்கத்தான் மனிதாபிமானியான பாரதியார் தேசாபிமானியாகவும் வாழ்ந்தார். ஒவ்வொரு இந்தியனையும் தேசாபிமானியாக்கப் பாடினார். பாடுபட்டார்.

"பாடுக்குள்ளே நல்ல நாடு எங்கெங்கு பாரத நாடு"

என்று நமது தாய்நாட்டைப் பெருமிதத்துடன் போற்றினார். தேசாபிமானம் இவ்வாதவனுக்கு மனிதாபிமானமும் இருக்காது என்பது பாரதியின் சித்தாந்தம். தேசாபிமானம் இன்றி பரதேசிகளாக வந்த பரங்கி வர்களிடம் உத்தியோகம் பெற்று வசித்து வந்தவர்களைப் பார்த்து. "நாடும் பிழைக்கும் இந்தப் பிழைப்பு" என்று சாடினார்.

நமது தாய்நாடு "இந்தியா" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டின் மீது பாடுபெடுத்து வந்த அன்னியன் எவரோ கிதழ் நதியை நிறைத்துக் கொண்டு அதைச் சரிவரச் சொக்ய முடியாமல் உளறினான். அதிலே "இந்தியா" என்று திரிந்துவிட்டது. இந்தப் பெயர் பாரதியாரைக் கவரவில்லை. தன் பாட்டின்களையே மூன்றே பாட்டின்கள் - ஆறே இடங்களில் - "இந்தியா" என்னும் பெயரைப் பாரதியார் பயன்படுத்தி மீள்க்கினார். மற்ற எண்ணற்ற கவிதைகளிலே நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களிலே தன் தாய் நாட்டை, பாரதம் - பாரத நாடு - பாரத தேசம் - பாரத பூமி - ஆரிய நாடு - ஆரிய தேசம் - ஆரிய பூமி என்றெல்லாம் பெயர் சொல்லி அழைக்கினார்.

பாரதியார் நடத்திய காரப் பத்திரிகைக்கு இந்தியா என்றுதான் பெயர். அதனை நான் மறந்துவிடவில்லை. அந்தப் பத்திரிகையிலேயே ஒரு இதழில் எழுதியிருக்கிறார், முதலில் வந்தே மாதிரம் என்ற பெயரையே வைக்க நினைத்ததாக!

இந்த தன்மான - தேசாபிமான உணர்ச்சி வட்டங்கள் தமிழ் வழங்கும் மாநிலத்துக்குப் பரங்கிவர் வந்த "மெட்ராஸ் ஸ்டேட்" என்னும் பெயர் நீடிப்பதை - திரிபெறுவதை எதிர்த்தேன்.

பாரதியார் வாழ்ந்த 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டில் செய்தப் பத்திரிகைகள் தோன்றி இருந்தன. அவற்றிலே உடை நாடுகளின் நிழல்களெல்லாம் பிரகடிக்கப்பட்டு வந்தன. தந்தி - தபால் போக்குவரத்துமே அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

இவ்வாணிக்குறும் தமிழ்ப் புலவர் கவிதையையும் வெளி உலகத்தின் மீது தங்கள் பார்வையைச் செலுத்தவில்லை. அந்தப் பார்வையைப் பெற்றிருந்த முதல் கவிஞர் பாரதியார் தான். இது, அவருக்குள்ளே தனிச் சிறப்புக்களில் ஒன்றாகும்.

முதல் மகா யுத்தத்தின்போது பிரான்ஸ் நாட்டுக்குள் படைவழிப்பெயர்ச்சியும் நாட்டிலும் வழி கேட்டது நெர்மனி தேசம். வழி விட

மறுத்தது பெர்ஜியம். அதனால், பெர்ஜியத்தைத் தாக்கி, அதை வீழ்த்தி விட்டு, அப்பறம் தான் விரும்பியபடி பிரான்ஸுக்குள் படை அனுப்பியது நெர்மனி. இந்த நேரத்தில்தான் வீழ்ந்த பெர்ஜியத்தைப் பாடினார் பாரதியார். அதுவும் "பெர்ஜியத்தின் வீழ்ச்சி" என்றே, "வீழ்ந்த பெர்ஜியம் என்னை தனது நாட்டுக்கு அவர் தலைப்புத் தரவில்லை. "பெர்ஜியம் நாட்டுக்கு வாழ்த்து" என்றே தலைப்புத் தந்துள்ளார். கவிஞர்களாகட்டும், அரசியல் அறிஞர்களாகட்டும், ஒரு நாட்டின் ஆளுகையாளர்களாகட்டும், வெற்றி பெற்ற நாட்டுக்கே வாழ்த்துக் கூறுவது வழக்கம்.

ஒரு நாட்டிலே இராணுவத் தலைமை கைம் செய்து - சில சமயங்களில் ஆளுகையாளர் கொன்று - ஆட்சியைக் கைப் பற்றிக்கொண்டப் பார்க்கிறோம். அந்த ஆட்சியையும் வரவேற்று, அதற்கு வாழ்த்துக் கூற உடை நாடுகள் தயங்குவதில்லை. ஆனால் உண்மைக் கவிஞன் திரிவேறு. அவன் வாழ்த்துவது தருமத்தைத்தான்! வீழ்த்துவிட்ட பெர்ஜியத்தைப் பாரதி வாழ்த்தினான் என்றும், அதன் உட்சிவிலே தரும் இருந்தது என்ற காரணத்தால்தான்!

பெர்ஜியத்துக்கு வாழ்த்துக் கூறப்போது தனது தாயகத்தை - குறிப்பாக, தமிழகத்தை - அவன் நினைத்துக் கொள்ளினான். தமிழ் நாட்டிலே மலைப் பிரதேசங்களில் வாலும் குரப் பெண்கள் முறத்தால் அரிசியைப் புடைப்பார்கள். அந்த நேரத்திலே புவி எதிர்ப்பட்டுவிட்டால் கையில் உள்ள முறத்தைக் கொண்டு புவிமேல் துரத்த குய்க்கார்கள், ஆம்; பழங்காலத்திலேயேவன்ற புவிமா? முறத்தைக் கையில் பிடித்த பெண்ணு என்று கேட்கிறீர்களா? வென்றது புவிதான்; குரப் பெண் அல்ல! அதனால்தான் வீழ்த்துவிட்ட பெர்ஜியத்துக்கு தமிழ்நாட்டுக்குதப்பெண்ணை உவமை காட்டுகிறோம்.

"அந்தத்தினால் வீழ்த்துவிட்டால்; அன்னியன் கவிபுது! மறத்தினால் வந்து செய்த வன்மையைப் பொறுத்தல் செய்யாள்; முறத்தினால் புவிமேல் காக்கும் மொகங்கரைக் குரப்பெண் போலத் திறத்தினால் எலிமையாவிச் செய்வையால் உயர்ந்து நின்று!"

(சொடரும்)

(மலினை இவ்வகையே வட்டம் - பாரதியை விதப்பாடல் சொற்பொழிவிருந்து)

மற்ற வெண்ணைகளை மங்கலாகத் து
விப்பதிலும் தாதளைக்கோர்
ஸ்கோர் - சில டுடாஜெண்ட்
வில்லை. பிரகாசிக்கும் வெண்ணை.
பொறுத்தும் வெண்ணை வெள்ளை
மீளும் வெள்ளை வெளும் கருவிலை
வெண்ணை உங்கள் ஆடைகளுக்கு
மாசற்ற வெள்ளை நிறத் தோற்றம்
அளிக்க ஸ்கோர் சில டுடாஜெண்ட்
வில்லை அழகான அருவே சித்தது
அழிக்கிறது ஸ்கோர் சில
டூடாஜெண்ட் வில்லைகள் அதிக
ஆடைகளுக்கு அதிக வெண்ணை
அளியுங்கள். வண்ண ஆடை
களுக்கு பளபளப்பு கூட்டுங்கள்.

வெற்றி கொள்ளும் வெண்ணை!

ஸ்கோர்

நில டுடாஜெண்ட் வில்லை

Score mark,
டூடாஜெண்ட் & வெள்ளை மி.
1981-82 க்கு

**வெற்றி கொள்ளும்
வெண்ணை!**

